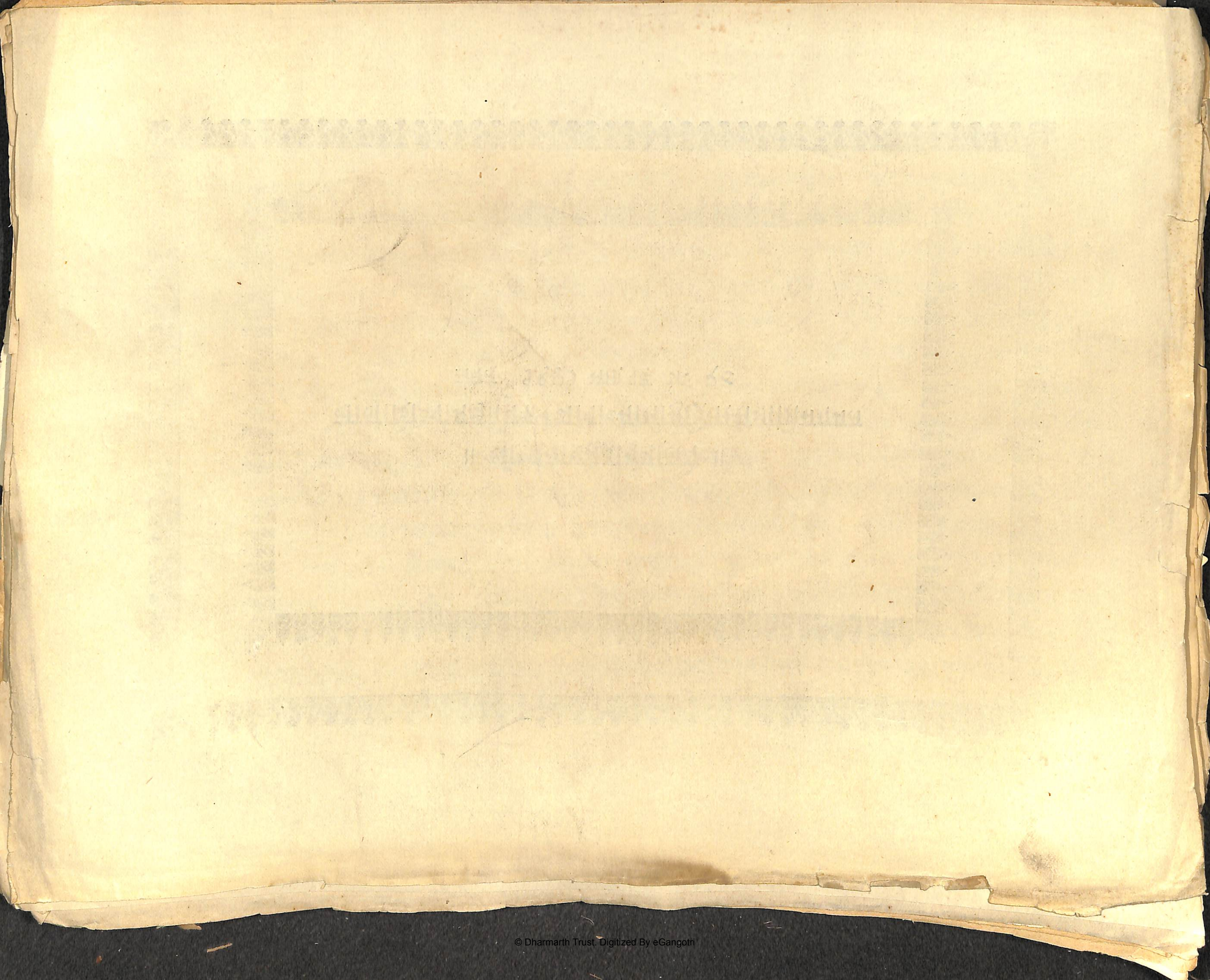

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंत्रालये ॥
लालाशिब्वामल्लाधिकारेत्राषाढमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४१ भाद्रपद प्र. २८

आनयामासतंतूर्णैवटुकं हेममालिनं ज्ञात्वा कालात्ययं सोऽपि भयव्याकुललोचनः अस्नात एव चागत्य कुवेरस्या
 ग्रतः स्थितः तं दृष्ट्वा धनदः क्रुद्धः कोपसंरक्तलोचनः प्रत्युवाच रुषाविष्टः स्फुरदोष्ठपुटद्वयः धनद उवाच आः पा
 पदुष्टदुर्वृत्तकृतं मे देवहेलनं अष्टादशश्वित्रकुष्ठीवियुक्तः कांतया तया अस्मात्स्थानादपध्वस्ता गच्छ स्थानमथाधमं
 इत्युक्तो धनदेशेन तस्मात्स्थानात्पपात सः महादुःखाभिभूतश्च कुष्ठैः पीडितविग्रहः नैव तोयं न भक्ष्यं च वने रौद्रालम्बद
 दसौ न सुखदिवसेत स्य न निद्रां लभते निशि पातकेन अभिभूतोऽपि पूर्वकर्मस्मरत्यसौ छायायां पिडिततनुर्निदाघेतपपी
 डितः शिवपूजाप्रभावेन स्मृतिस्तस्य न लुप्यते अममाणस्ततो गच्छ द्विमाद्रिपर्वतोत्तमं तत्रापश्यन् मुनिवरं मार्कण्डेयं
 तपोनिधिं यस्यायुर्विद्यते सप्तब्रह्मणो दिवसान्यथ आश्रमं तु गतस्तस्य ऋषेर्ब्रह्मसदः समं ववदे चरणौ तस्य दूरतः
 पापकर्मकृत् मार्कण्डेयो मुनिवरो दृष्ट्वा तं कुष्ठिनं तदा परोपकरणार्थाय समाहूयेदमब्रवीत् कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वं कु
 तो निन्द्यतरो ह्यसि इत्युक्तः स प्रत्युवाच मार्कण्डेयं महामुनिं हेममाल्युवाच राजराजस्यानुचरो हेममालीति नाम तः
 मानसात्पुष्पनिचयमानीय प्रत्यहं मुने शिवपूजनवेलायां कुवेराय समर्पये एकस्मिन् दिवसे काललोपश्च विहितो म
 या पत्नी सौर्यप्रसक्तेन कामव्याकुलचेतसा ततः क्रुद्धेन शप्तो हं राजराजेन वै मुने कुष्ठाभिभूतः संजातो वियुक्तः कां
 तया तथा अधुना तव सान्निध्यं प्राप्तोऽस्मि शुभकर्मणा सतां स्वभावतश्चित्तपरोपकरणक्षमं इति ज्ञात्वा मुनिश्रेष्ठमां प्र
 शाधिकृता गसं मार्कण्डेय उवाच त्वया सत्यमिदं प्रोक्तं नासत्यं भाषितं यतः अतो ब्रतोपदेशं ते कथयामि शुभप्रदं आ
 षाढे कृष्णपक्षे तु योगिनीव्रतमाचर अस्याव्रतप्रभावेन कुष्ठं नश्यंति तेन घ इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा दंडवत्पतितः क्षि
 तौ उत्थाय दिष्टो मुनिना बभूवार्तावहर्षितः मार्कण्डेयोपदेशेन कृतं तेन ब्रतोत्तमं तद्व्रतस्य प्रभावेन देवरूपो बभूव सः
 संयोगं कांतया लभे बुभुजे सौर्यमुत्तमं ईदृग्विधं नृपश्रेष्ठकथितं योगिनीव्रतं अष्टादशसहस्राणि द्विजान् भोजयते

ब्र०२०
आषाढ
२

तुयः तत्फलं समवाप्नोति योगिनीव्रतकृन्नरः महापापप्रशमनी महात्पुण्यफलप्रदा शुचौकृष्णैकादशतिकथिता यो
गिनीनृत्य पठनाच्छ्रवणान्मर्त्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते इति ब्रह्मवैवर्तपुराणे ॥
पद्मपुराणे च आषाढकृष्णयोगिन्येकादशीमाहात्म्यं
अस्यां पुंडरीकाक्षनामविष्णुपूजनं आषाढकृष्णद्वादश्यां तिथीशत्वेन हरेः पूजनं कार्प्यं आषाढकृष्णत्रयोदश्यां
त्रयोदशीमात्रव्रतत्वेन कामत्रयोदशीव्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे कामपूज्यत्रयोदश्यां सुरूपाजायते ध्रुवं इष्टारूप
वर्ती भार्यालभेत् कामांश्च पुष्कलान् मूलमंत्रांगसंज्ञाभिरंगमंत्राः प्रकीर्तितः पूर्ववत्पद्मपत्रस्थः कर्त्तव्यश्च तिथी
श्वरः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधीयते पूजात्रावित्तशाठ्येन कृतापि न फलप्रदा आज्यधारासामिद्विश्च दधिक्षी
रान्नमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलको होमः कृतः शांतेन चेतसा अत्र मूलमंत्रः कामगायत्री सा चैत्रशुक्लत्रयोदश्यां अनंगत्रयो
दश्यां अनंगमंत्रा अपि तत्रैव ज्ञेयाः आषाढकृष्णचतुर्दश्यां मासशिवरात्रिव्रतांगत्वेन शिवचतुर्दशीव्रतं तदुक्तं मदन
रत्ने स्कंदपुराणे यतः कृष्णचतुर्दश्यां पूजायत्नेन मे कृता तथा जागरणं रात्रौ सन्निधौ मे कृतं तथेति आषाढामावास्यापि
तत्कल्पादिः कल्पादिकृत्य मधिकृत्यात्र श्राद्धादिविधेयं अमावास्यायां सकलामावास्यासाधारणं शूलव्रतं हेमाद्रौ शि
वधर्मेषु अमायांतु निराहारो यो ब्रह्मेकं सुयंत्रितः शूलं पिष्टमं कृत्वा वर्षांते विनिवेदयेत् अनेन भूणहत्यादिपापानि सक
लान्यपि नश्यंत्यरि विनाशश्च शिवलोके गतिर्भवेत् अथाषाढशुक्लप्रतिपदायां मारोग्यप्रतिपद्व्रतं विद्याप्राप्तिव्रतांग
त्वेन सूर्यपूजनं ब्रह्मणः पूजनं च संवत्सरमिदं कृत्वा ततः साक्षात्त्रयोदशं पूजनं देवदेवस्य तस्मिन्नहनि भार्गवेति विष्णु
धर्मोत्तरोक्तमारोग्यव्रतं सदा प्रतिपदं प्राप्य शुक्लपक्षस्य यादव संवत्सरं महाभाग शुक्लगंधानुलैपनैरित्यादि शुक्लप्र
तिपदिसविस्तरं ज्ञेयं आषाढशुक्लद्वितीयायां रथयात्रोत्सवः तदुक्तं तिथितत्त्वेस्कांदे आषाढस्य सिते पक्षे द्वितीया

युष्यसंयुता तस्यांरथेसमारोप्यरामंमांभद्रयासह नारदीयेपिआषाढस्यसितेपक्षेद्वितीयायुष्यसंयुतेत्यादि द्विजा
तिभिर्व्रतस्यार्थपरिक्रम्यपुरोदितं जलाशयांतिकंगत्वाकारयेच्चमहोत्सवं तदंतेदेवभुवनंप्रवेश्यचयथाविधि ब्राह्म
णान्भोजयेच्चैवव्रतस्यास्यप्रपूर्त्तयेइति आषाढशुक्लतृतीयायां सलक्ष्मीकेशवपूजा नारदीये आषाढस्यतृतीयायां
शुक्लपक्षेचवाससा केशवंतुसलक्ष्मीकंसस्त्रीकंतुद्विजोर्चयेत् भोजनैःसुरभीदानैर्वस्त्रैश्चैवविभूषणैः प्रियैर्वाप्यैर्भृशं
प्रीत्यानारीसौभाग्यवाञ्छया समुपास्यव्रतंचैतद्वनधान्यसमन्विता देवदेवप्रसादेनविष्णुलोकमवाप्नुयात् आषाढ
शुक्लचतुर्थी रथंतरकल्पादिः तस्यांकल्पादिश्राद्धदानादिकमनंतफलदमितिवाक्यप्रपंचितम् आषाढशुक्लपंचम्यां पं
चवर्णाध्वजग्रामाद्वहिर्धरोपांतेनिधायवायुपूजासर्वलोकपालपूजा तदुक्तंनारदीये आषाढशुक्लपंचम्यांवायुसर्वगतमु
नेग्रामाद्वहिर्विनिर्गत्यधरोपांतेसमास्थितःध्वजचपंचवर्णेतुवंशदंडाग्रसंस्थितं समूर्छितंनिदध्यातुकलिपतासनमध्य
तः ततस्तन्मूलदेशेतुदिक्षुसर्वासुनारद लोकपालान्समभ्यर्च्यकुर्व्याद्वायुपरीक्षणं तस्मैतस्मैदिगीशायपूजांसम्य
कप्रकल्पयेत् एवंस्थित्वानिराहारस्तत्रयामचतुष्टयं सायमागत्यगेहंस्वभुक्त्वास्वयमवस्थितः लोकपालान्नमस्कृत्य
मुप्याद्रूमितलेस्थितः यःस्वप्नोजायतेतस्यांरात्रौयामेचतुर्थके सएवभवितानूनसत्यमित्याहवैशिवः अशुभेतुसमु
त्पन्नेःशिवपूजापरायणः सोपवासोयजेद्देवंयामंतद्दिनमेववा भोजयित्वाद्विजानष्टौततःशुभफलंलभेत् एतमेतत्स
मुद्दिष्टंशुभाशुभनिर्दर्शनं नृणांसौभाग्यजनकमिहलोकेपरत्रच इतिसौभाग्यजनकपंचमीव्रतं आषाढशुक्लपञ्चांस्कं
द्वव्रतं नारदीये आषाढशुक्लपञ्चांतुस्कंदव्रतमनुत्तमं उपोष्यपूजयित्वैवाशिवोमाप्रियमात्मजं लभतेवाञ्छितान्का
मान्पुत्रपौत्रादिसंततिं आषाढशुक्लसप्तम्यां सूर्यपूजाव्रतं नारदीये आषाढशुक्लसप्तम्यांजातइंद्रोरविःस्वयं सं
पूज्यविविधान्नसोपवासोजितेंद्रियः स्वर्गंतिमलतैविप्रदेवैद्रस्यप्रसादतः निर्णयामृतेऽपि आषाढशुक्लसप्तम्यां

३०६
आषाढ
३

कश्यपाद्विवस्वानामसूर्यो जातः तत्रवर्तुलमंडलस्थितं सूर्यधूपदीपानुलेपनादिभिः संपूज्य नैवेद्यं दद्यात् तदुक्तं ब्रह्म
पुराणे आषाढशुक्लसप्तम्यां विवस्वानामभास्करः जातः पूर्वतु तस्मात्तत्रोपोष्य यजेत्सदा रथचक्राकृतौ रम्ये मंडले
सर्वकामदं भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथापेयैः पुष्पैर्धूपैर्विलेपनैरिति आषाढशुक्लष्टम्यां महिषघ्नदेवीव्रतं नारदीये शुक्लष्टम्यां
तथाषाढे स्नात्वा चैव निशांबुना तेनैव स्नापयेद्देवीं पूजयेच्च विधानतः ततः शुद्धजलैः स्नाप्य विलिपेत्सेंदुचंदनैः नैवेद्यं शर्क
रोपेतं दत्त्वा च मनमर्पयेत् भोजयित्वा ततो विप्रान् दत्त्वा स्वर्णचदक्षिणां विसृज्य च ततः पश्चात्स्वयं भुंजीत वाग्यतः एतद्ब्र
तं नरः कृत्वा देवीलोकमवाप्नुयात् तथा च देवीपुराणे अष्टम्यां च तथाषाढे निशातोयेन स्नापयेत् ततो देवीजलैः कुष्ठैर्वर
दामुदकेन च स्नात्वा विलिप्य कर्पूरचंदनं रोचनां बुभिरिति पाठांतरं धूपचंदनकर्पूरवालकैः सितासिल्हकैः भक्ष्यान् श
र्करया पूर्णान् पानिकानि शुभानि च दापयेत्कन्यका विप्रान् भोजनं चात्मनस्तदा शक्तितो दाक्षिणां दद्यान्महिषघ्नीं च की
र्तयेत् दीपमालाघृतेनैव सर्वान् कामान् प्रयच्छति सर्वयज्ञमहादानसर्वतीर्थफलं लभेत् एतद्ब्रतवरं शुक्रमयारुद्रेण वि
ष्णुना जगतो हितमिच्छद्भिश्चोर्णदुर्गाव्रतं महत् भानुना ग्रहविध्यं स समरे च कृतं पुरा देवासुरैर्यक्षनागकिन्नरैर्मानवै
स्तथा अप्सरोभिस्तथा स्त्रीभिः सौभाग्यस्य विवृद्धये कृतं वैग्रहशार्दूलयश्च कुर्याद्यथाविधि श्रवणादस्य चाप्नोति स
र्वकामसुखानि च इष्टानि लभते मर्त्यो विंध्यापुत्रं प्रसूयते इति महिषघ्नदेवीव्रतं आषाढशुक्लनवम्यां भैर्द्रादेवीपूजा
व्रतं नारदीये आषाढस्य नवम्यां च यः कुर्यात्पक्षयोर्द्विज नक्तं चैर्द्रां समभ्यर्च्य सितामैरावणस्थितां स भवेद्देवलो
के तु भोगभागे देवानगः आषाढशुक्लदशमीमन्वादिका नारदीये आषाढशुक्लदशमीपुण्यामन्वादिकामता तस्यां स्ना
नं दानजपो होमो वा स्वर्गतिप्रदः अथात आषाढशुक्लैकादशी देवशयनीकृत्यं नारदीये आषाढशुक्लैकादश्यां याद्विधानं
तु तच्छृणु उपोष्य तस्मिन् दिवसो विधिवन्मंडपेशुभे स्थपयेत्प्रातिमां विष्णोः शंखचक्रगदांबुजैः लसच्चतुर्भुजां सौम्यां

आनयामासतंतूर्णवटुकं हेममालिनं ज्ञात्वा कालात्ययं सोऽपि भयव्याकुललोचनः अस्नात एव चागत्य कुवेरस्या
 ग्रतः स्थितः तं दृष्ट्वा धनदः क्रुद्धः कोपसंरक्तलोचनः प्रत्युवाच रुषाविष्टः स्फुरदोष्ठपुटद्वयः धनद उवाच आः पा
 पदुष्टदुर्वृत्तकृतं मे देव हे लनं अष्टादशश्वित्रकुष्ठीवियुक्तः कांतया तया अस्मात्स्थानादपध्वस्तेऽगच्छ स्थानमथाधमं
 इत्युक्तो धनदेशेन तस्मात्स्थानात्पपात सः महादुःखाभिभूतश्च कुष्ठैः पीडितविग्रहः नैव तोयं न भक्ष्यं च वने रौद्रालम्बद
 दसौ न सुखं दिवसेतस्य न निद्रां लभते निशि पातकेन अभिभूतोऽपि पूर्वकर्मस्मरत्यसौ छायायां पिडिततनुर्निदाघेतपपी
 डितः शिवपूजाप्रभावेन स्मृतिस्तस्य न लुप्यते भ्रममाणस्ततो गच्छद्विमाद्रिपर्वतोत्तमं तत्रापश्यन् मुनिवरं मार्कण्डेयं
 तपोनिधिं यस्यायुर्विद्यते सप्तब्रह्मणो दिवसान्यथ आश्रमं तु गतस्तस्य ऋषेर्ब्रह्मसदः समं वंदे चरणौ तस्य दूरतः
 पापकर्मकृत् मार्कण्डेयो मुनिवरो दृष्ट्वा तं कुष्ठिनं तदा परोपकरणार्थाय समाहूयेदमब्रवीत् कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वं कु
 तो निन्दतरो ह्यसि इत्युक्तः स प्रत्युवाच मार्कण्डेयं महामुनिं हेममाल्युवाच राजराजस्यानुचरो हेममालीति नाम तः
 मानसात्पुष्पनिचयमानीय प्रत्यहं मुने शिवपूजनवेलायां कुवेराय समर्पये एकस्मिन् दिवसे काललोपश्च विहितो म
 या पत्नी सौर्यप्रसक्तेन कामव्याकुलचेतसा ततः क्रुद्धेन शप्तो हं राजराजेन वै मुने कुष्ठाभिभूतः संजातो वियुक्तः कां
 तया तथा अधुना तव सान्निध्यं प्राप्तोऽस्मि शुभकर्मणा सतां स्वभावतश्चित्तपरोपकरणक्षमं इति ज्ञात्वा मुनिश्रेष्ठमां प्र
 शाधिकृता गसं मार्कण्डेय उवाच त्वया सत्यमिदं प्रोक्तं नासत्यं भाषितं यतः अतो ब्रतोपदेशो तं कथयामि शुभप्रदं आ
 षाढे कृष्णपक्षे तु योगिनीव्रतमाचर अस्याव्रतप्रभावेन कुष्ठं नश्यंति तेन घ इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा दंडवत्पतितः क्षि
 तौ उत्थाय दिष्टो मुनिना बभूवार्तावहर्षितः मार्कण्डेयोपदेशेन कृतं तेन ब्रतोत्तमं तद्व्रतस्य प्रभावेन देवरूपो बभूव सः
 संयोगं कांतया लभे बुभुजे सौर्यमुत्तमं ईदृग्विधं नृपश्रेष्ठकथितं योगिनीव्रतं अष्टादशसहस्राणि द्विजान् भोजयते

ब्र० र०
आषाढ
१

ठ इंद्रस्यानुचरो भवेत् आषाढकृष्णदशम्यां धर्मराजस्य पूजनं भविष्यपुराणोक्तं यमव्रतं दशम्यां यमउद्दिष्टः
सर्वव्याधिहरो ध्रुवं मूलमंत्राः स्वसंज्ञाभिरंगमंत्राश्च कीर्तिताः मूलमंत्राः प्रधानमंत्राः अंगमंत्राः परिवारमंत्राः प
ञ्चपत्रेषु परिवारदेवतासहितं कार्णिकस्थं तिथीशंगंधादिभिः पूजयेत् सतिलक्ष्मीरात्रमाक्षिकैर्होमं कुर्यात् तत्रादौ
यमाय धर्मराजायेत्यादि परिवारदेवतापूजा ततो घृताक्तधानाहोमस्तत्राज्यधारादिहोमः ॥ इति भविष्यत्पु
राणोक्तं यमदशमीव्रतं इदं दशमीमात्रे सर्वमासेष्वनुष्ठेयं आरोग्यव्रतमपि दशमीमात्रे सर्वदानुष्ठेयं आषाढकृष्णैकाद
शी योगिनीतदुक्तं नारदीये आषाढकृष्णैकादशी योगिनीसमुपोष्यतां सर्वदानफलं प्राप्य मोदते विष्णुमंदिरे अ
स्याः कथा युधिष्ठिर उवाच आषाढकृष्णपक्षेतुकावाह्यैकादशी भवेत् किं नाम कोविधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद
श्रीकृष्ण उवाच व्रतानामुत्तममिदं लोकानां च हिताय च कथयिष्यामि राजेंद्र भुक्तिमुक्तिफलप्रदं आषाढस्य कृष्णपक्षे यो
गिनीनामनामतः तस्या व्रतप्रभावेन पूतो भवति मानवः तस्मात्सर्वत्रयत्नेन कर्तव्यैकादशी तिथिः कामप्रदेहलोके च
परलोके च मोक्षदा महापातकहन्त्री च महापुण्यफलप्रदा योगिनीनामयस्मात्तु तस्मात्सर्वोत्तमा स्मृता संसारे दुस्तरं
राजन्संचरैकादशीव्रतं जगत्रयमसारं वैसारं वै योगिनीव्रतं कथयामि तवाग्रे हं कथां पौराणि कीं शुभां अलकायां
राजराजः शिवभक्तिपरायणः तस्यासीत् पुष्पवटुको हेममालीति नामतः तस्य पत्नी सुरूपा च विशालाक्षीति नाम
तः स तस्यां स्नेहसंयुक्तः कामपाशवशगतः मानसात् पुष्पनिचयमार्गं यस्वगृहे स्थितः पत्नीप्रेमसमायुक्तो न कु
वेरालयगतः कुवेरो देवसदने करोति शिवपूजनं मध्याह्नसमये राजन् पुष्पागमसमीक्षकः हेममाली स्वभवने रम
ते कांतया सह यक्षराट् प्रत्युवाच अथ कालातिक्रमकोपितः कस्मान्नायाति भो यक्षा हेममाली दुरात्मवान् निश्चयः क्रिय
तां मस्य इत्युवाच पुनः पुनः यक्षा ऊचुः वनिता कामुको गेहे रमते स्वेच्छयानृप तेषां वाक्यं समाकर्ण्य कुवेरः कोपपूरितः

॥ ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथाषाढमासकृत्यनिर्णयः ॥

तत्र मिथुनसंक्रांतौ पराः षोडशघटिकाः पुण्यकाल उक्तः रात्रौ तु पूर्वोक्तव्यवस्थान्नेया अथ कृत्यं स्कंदपुराणे
आषाढं चापि यो मासमेकभक्तं समाचरेत् राज्ञोऽसौ मान्यतां प्राप्य कामानाप्नोति पुष्कलान् महाभारते आषाढमेकभ
क्तेन स्थित्वा मासमंतर्द्रितः बहुधान्यो बहुधनो बहुमान्यश्च जायते आषाढकृष्णप्रतिपदामारभ्य बहुभोगबहुधान्यप्रा
प्तिव्रतारंभः कार्यः तदुक्तं विष्णुधर्मोत्तरे ज्यैष्ठ्यां तु समतीतायां प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् पूर्ववत् पूजयेद्देवं विश्वरूपधरं
हरिं पूर्ववत् रूपावाप्तिव्रतवत् कृत्वा व्रतांते च तथा त्रिरात्रं दत्त्वा श्वयुक्तं शयनं द्विजाय लब्ध्वा धनं धान्यं समुद्रभूमौ
स्वर्लोकमासाद्य च भोगवान् स्यात् इदमेव भोगावाप्तिव्रतं अत्रारोग्यप्रतिपद्गतांगत्वेन माधवनामधेयसूर्यपूजाव्रतं
आषाढकृष्णद्वितीयायां तिथिपत्वेन ब्रह्मणः पूजाव्रतं कार्थ्यं आषाढकृष्णतृतीयायां गौरीव्रतांगत्वेन सुभगगौरीपूजा
व्रतं इयं चाग्नेयकल्पादि तत्रापि कल्पादिश्राद्धदानादिकृत्यं कल्पांतस्थापि फलकमुक्तं आषाढकृष्णचतुर्थी
संकटचतुर्थीव्रतांगत्वेन हरनंदनगणपतिपूजादिकमुपवासव्रतं कार्थ्यं पंचम्यां नागपूजा आषाढकृष्णषष्ठा गुह
नामधेयस्कंदपूजाव्रतं आषाढकृष्णसप्तम्यां निक्षुभार्कपूजा माघकृष्णादित्वेन भविष्यपुराणे यानां र्यु
पवसे देवं कृष्णामेकां तु सप्तमीं सागच्छेत्परमं स्थानं निक्षुभार्कं प्रपूजयेत् एकां तिथिं वर्गे मुख्यां कृष्णसप्तमीं निक्षुभार्क
सप्तमीव्रतं तत्रादित्यस्य भगवतः पूजोपवासव्रतं स्त्रीभिरनुष्ठेयं आषाढकृष्णाष्टम्यां कृष्णाष्टमीव्रतं तदुक्तं
बृहत्पुराणे प्रतिमासं च ते पूजासष्टम्यां यः करिष्यति मम चैवाखिलान् कामान्संप्राप्नोत्यसंशयमिति आषाढकृ
ष्णनवम्यां मैत्रीदेवीपूजाव्रतं तदुक्तं मदनरत्ने उपवासपरो भक्त्या नवम्यां पक्षयोर्द्वयोः आषाढमासिराजेंद्रयः कु
र्यान्नक्तभोजनं पूजयेच्छ्रद्धया दुर्गामैत्रीनाम्नीतु नामतः ऐरावणगतां शुभ्रां श्वेतवस्त्रस्वरूपिणीं ऐरावणसमारू

कैपीनांतर्वासोवहिर्वासः प्रावरणीयवस्त्रैर्गंधाक्षतपुष्पधूपदीपस्वाद्यनैवेद्य फलनाराजनमंत्रपुष्पप्रदक्षिणा नम
 स्कारैर्यतिस्तोषणीयः पूजानिवेदनंकृत्वा ब्राह्मणान्संपूज्य यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा श्रीपरमेश्वरः प्रीयतामिति यथाश
 कि ब्राह्मणान्भोजयेत् इति गृहस्थधर्माः प्राग्वृष्टेर्मृदमादाय शुद्धांकंचिदपीडयन् प्राग्वृष्टेर्ज्यैष्ठाषाढमासयोः एवमृ
 त्तिकासंग्रहोदितक षडंडोदकपात्रादिकसंग्रहप्रदर्शनार्थः तस्य सर्वस्य समानत्वात् स्मरन् यज्ञेश्वरं विष्णुं वामनं क्रोड
 रूपिणं यने दृतासिदेवित्वं क्रोडरूपेण दृष्ट्वा त्वया सह समायातुकेश बोधरणीधरः इति मृतसंग्रहः इति शंकराचा
 र्यकृता व्यासपूजा समाप्ता ॥ ॥ * अस्योमेव गजपूजा काव्रते हेमाद्रौ एवमस्त्विति देवेशस्तमुवाच मंतगजं आ
 षाढ्यांच तथा भाद्यां समभ्यर्च्य गजाधिपं तव पूजां करिष्यामि दत्तो ह्येषो वरस्तवेति तद्विधिस्तु तत्रैव द्रष्टव्यः विस्तरम
 यान्नेह प्रतन्यते इयं मन्वादिः अस्यामेव दिग्विशेषे वायुसंचारे फलविशेष उक्तो ज्योतिःशास्त्रे आषाढ्यां भास्करास्ते
 सुरपतिनिलये वातिवाते सुवृष्टिः सस्यार्द्धसंप्रकुप्याद्यदि दहनदिशि मंदवृष्टिर्धमेन नैऋत्ये सस्यनाशो वरुणादिशि
 जलं वायुकोणे प्रवायुः कौवेर्यासस्य पूर्णा सकलवसुमती तद्वदीशानवायौ १ अत्र नक्षत्रयोगवशादापि फलविशेष
 उक्तः संहितायां आषाढपूर्णिमायां तु यन्नक्षत्रं विचारयेत् पूर्वाषाढे सुभिक्षं स्यान्मूले दुर्भिक्षमुच्चकैः उत्तराषाढके श्वा
 नापीडाकटकसंहतिरिति अस्यां विष्णुपुराणदानं तल्लिखित्वा च यो दद्यादाषाढ्यां घृतधेनुनेत्युक्तम् घृतधेनुदानं वि
 ष्णुधर्मोत्तरे तिलाभावे तथा दद्याद्घृतधेनुं प्रयत्नतः वासुदेवं जगन्नाथं घृतक्षीराभिषेचनैः संपूज्य पूर्ववत्पुष्पैर्गंधधू
 पादिभिर्नरः अहोरात्रोषितो नाम्ना अभिपूज्य घृताचिपं गव्यस्य सर्पिषः कुंभं पुष्पमालाविभूषितं कांस्योपधानसं
 युक्तं सितवस्त्रयुगेन च हिरण्यगर्भसहितं मणिविद्रुममौक्तिकैः कुंभः पलसहस्रपरिमाणो वा दशपलादिकानि पंचश
 तपलानि वा कुंभः इक्षुयष्टिमयान्पादान् खुरान् रौप्यमयांस्तथा सौवर्णे चाक्षिणीं कुर्यात् शृंगे चागुरुकाष्ठजे स

ब्र० १०
आषाढ
३०

तथान्यमयेपार्श्वेपत्रोर्णेनचकंवलम् पत्रोर्णेधौतकौशेयं कुर्यात्तुरुष्ककर्पूरैर्घ्राणंफलमयान्स्तनान् तुरष्कःसिल्ह
काशिलारसइतियावत् पुच्छक्षौममयंकार्येरोमाणिसितसर्पपैः ताम्रपृष्ठंविचित्रंतुईट्करूपांमनोहरां विधिनाकृ
तवत्सांचकुर्याल्लक्षणलक्षितां एवंकृत्वातथानत्वापूजयित्वाविधानतः तद्भक्तायप्रदातव्यामंगलाशास्त्रपारगे एतां
मयोपकारायगृहाणत्वंद्विजोत्तम प्रीयतांममदेवेशोघृतार्चैःपुरुषोत्तमः इत्युदाहृत्यविप्रायदद्याद्धेनुंनराधिप रुकां
देत्वयंमंत्रः घृतमग्निश्चदेवाश्चघृतंमेदीयतामितिफलं घृतक्षीरवहानद्योयत्रपायसकर्दमाः त्रिपुल्लोकेषुसर्वेषुसुख
भागीभवेन्नरः सकामानांत्वियंव्युष्टिः कथितानृपसत्तम व्युष्टिःफलं विष्णुलोकंनरोयातिनिष्कामायदिदीयते
इत्यादि दक्षिणात्वेकसुवर्णप्रभृतियथाशक्तीतिहिरण्यमितिघृतधेनुदानविधिः ॥ स्वस्तिश्रीरणवीरसिंहधरणीपा
लोवदान्याग्रणीर्नानाशास्त्रविचारसारसवित्सद्वृंदसंरक्षकः धर्माधर्मविभागकृद्रघुपतेःपादावुजार्चारतो जीया
त्पुत्रकलत्रमित्रसहितसंपालयन्क्षमांचिरम् २ रणवीरसिंहभूपेशकारितेकृत्यसागरे अभूदाषाढकृत्यानांरम्योइ
रत्नसमुच्चयः॥ ३ ॥ इतिश्रीमत्सूर्यवंशावतंसरघुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरे आषा
ढमासकृत्यरत्नसमुच्चयः समाप्तोऽयमाषाढमासः ॥ ❀ ॥

विष्णुपवित्रारोपणवद्वेध्यः अस्यामेव पौर्णमास्यां सन्धासिना मौत्सर्गिकसंचरेण चातुर्मास्यगतापवादस्य परिपालन
संकल्पांगत्वेन क्षौरं व्यासपूजादिकं विहितं उत्सर्गशास्त्रं चाह श्वेताश्वतरीये एकरात्रं वसेद्दोषे पत्तने तु दिनत्रयं पुरेदि
नद्वयं भिक्षुर्नगरे पंचरात्रकम् वर्षास्वेकत्र तिष्ठेत् स्थाने पुण्यजनाश्रिते आत्मवत्सर्वभूतानि पश्यन् भिक्षुश्चरेन्महीमिति
अरुणस्मृतौ वर्षासु ध्रुवशीलस्तुमाः स्वेकाकीयति श्वरेत् द्वावेवाचरेदिति अत्र वर्षासु माः स्वितिका र्तिकांताश्च त्वारो
मासा उच्यन्ते द्वाविति द्वयोर्वा श्रावणभाद्रपदयोरित्यर्थः ध्रुवशीलः एकस्थिरः चरेदिति भिक्षाटनाद्यनुवादः मे
धातिथिः आषाढ्यां पौर्णमास्यां च कारयेद्वपनं यतिः चातुर्मासस्य मध्ये तु वर्जयेद्वपनं यतिरिति तथा च वपनांते तु पु
नः स्नानमद्विद्वां दशभिर्ध्यातिरिति द्वादश्यां च प्रकुर्वीत क्षौरांते प्राणसंयमानिति अत्रिः वपनानंतरं स्नात्वा पूजयेत् पुरुषो
त्तममिति यतिधर्मसमुच्चये देवकृष्णामुनिं व्यासं भाष्यकारं गुरोर्गृहं गुरुदेवगणाध्यक्षदुर्गादेवीं सरस्वतीं गणगणे
शं अध्यक्षं क्षेत्रपालं अत्र क्षौरादिसंकल्पकर्मणि औदयिकी त्रिमुहूर्ता पूर्णिमा ग्राह्या त्रिमुहूर्ताधिकं ग्राह्यं पर्वक्षौरप्र
णामयोरित्याभियुक्तोक्तेः कृत्य रत्नावल्यादौ तु मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तादृशां चेत्परैवेत्युक्तं केनापि प्राणिधा
नेन पौर्णमास्या अस्य संकल्पविधेरसंभवे द्वादश्यामेवानुष्ठेयं द्वादश्यां पौर्णमास्यां वा कुर्व्यात्संकल्पमात्मविदित्या
दिवचनादिति अथ व्यासपूजाविधिरुच्यते आषाढपौर्णमास्यां यतिः प्रातरुत्थाय मृच्छौचादिकृत्वा अष्टोत्तरशत
स्नानपूर्वकक्षौरस्नानसंध्यादिपर्वतर्पणांतं कार्यं ततो व्यासपूजास्थापनांगत्वेन हस्तौपादौ प्रक्षाल्य प्राणायामं च कृ
त्वा ब्राह्मणैः सह तिथ्यादिसंकीर्त्य व्यासपूजां करिष्ये इति संकल्प्य श्रीपणीं वृभपीठं निधाय तदुपरि सदशं धौत
वस्त्रं निरुसार्य तत्र संन्यासपीठं गंधादिना लिखेत् तत्रायं क्रमः प्रागायता द्वादशरेखा उदगायता उदकसंस्था द्वादशरे
खालिखेत् ततः पृथिव्यामेरु पृष्ठरूपिः सुतलच्छंदः कूर्मो देवता आसनौ प्रवेशने विनियोगः पृथिव्येति पठित्वा आधारश

ब्र० २०
आषाढ
२८

कथेनमः वेदव्यासायनमः अनंतायनमः इत्यासनमावाह्य पूर्वैरक्षतुगोविंदो ह्याग्नेय्यांगरुडध्वजः याम्यांरक्ष
तुवाराहो नारासिंहस्तु नैर्ऋते केशवो वारुणीरक्षेद्वायव्यां मधुसूदनः उत्तरे श्रीधरो रक्षेद्देशान्यां तु गदाधरः ऊर्ध्वं गोव
र्द्धनधरो ह्यधस्तात्तु महीधरः इति दिग्बन्धः प्राणायामत्रयं कृत्वांगकरन्यासौ कृत्वा प्रणवस्य ऋष्यादिस्मृत्वा पादादि
न्यासध्यानं कृत्वा सलिलं स्पृशेत् आधारशक्तिमारभ्य साक्षतपुष्पैः पीठदेवता आवाहयेत् आधारशक्तयेनमः वै
राग्यायनमः ऐश्वर्यायनमः वेदव्यासायनमः अनंतायनमः वराहायनमः पृथिव्यै नमः रत्नदीपायनमः रत्न
प्रासादायनमः दिव्यसिंहासनायनमः धर्मायनमः ज्ञानायनमः वैराग्यायनमः ऐश्वर्यायनमः अधर्माय
नमः अज्ञानायनमः अवैराग्यायनमः अनैश्वर्यायनमः संसत्त्वबोधात्मनेनमः रंरजसे प्रकृत्यात्मनेनमः तं
तमसे सोमात्मनेनमः ऊं मूलायनमः कंदायनमः ऊं नालायनमः पद्माय. पत्रेभ्यो- केसरेभ्यो. कार्णिकार्यै. द्वा
दशकलात्मने सूर्याय. षोडशकलात्मने सोमाय. दशकलात्मने अग्निमंडलाय. आत्मने. अंतरात्मनेनम इति प
ठदेवता आवाह्य ततोऽपुरुषदेवताऽऽवाहनं तत्रक्रमः गंगणपतये दुंदुर्गायै क्षेत्रपालाय इंद्राय संसर
स्वत्यै. निनिर्ऋतये- इत्याग्नेयवापव्यै शाननैर्ऋत्यकोणे पुरुषाय पथे मध्ये श्रीकृष्णाय कृष्णपूर्वे वासुदेवाय- दक्षि
णे संकर्षणायनमः पश्चिमे प्रद्युम्नाय- उत्तरे अनिरुद्धाय- इति कृष्णपंचकम् कृष्णदक्षिणभागे व्यासपंचकं संस्था
प्य मध्ये वेदव्यासाय. व्यासपूर्वे सुमंतवे व्यासदक्षिणे जैमिनये व्यासपश्चिमे वैशंपायनायनमः व्यासोत्तरे पैला
य- इति व्यासपंचकन्या- कृष्णवामभागे शंकराचार्यपंचकम्. मध्ये शंकराचार्येभ्यो नमः पूर्वै विश्वरूपाचार्ये
भ्यो- दक्षिणे पद्मपादाचार्येभ्यो- पश्चिमे हस्तामलकाचार्येभ्यो. उत्तरे त्रोटकाचार्येभ्यो नमः इति शंकराचार्यपंचक
मावाह्य कृष्णपार्श्वयोर्ब्रह्मरुद्रौ पश्चिमादौ सनकादीन्स्थाप्य सनकायनमः सनंदनायनमः सनातनायनमः

सनत्कुमाशयनमः सनत्सुजातायनमः पंपरमगुरुभ्योनमः पंपरमोष्ठिगुरुभ्योनमः अन्यांश्च ब्रह्मविद्याचार्य्याः नृ
जयेत् तेच ब्रह्मब्रह्मावसिष्ठश्चशक्तिश्चैवपराशरः व्यासःशुक्रोगौडपादोगोविन्दस्वामिशंकरः इडविडाचार्य्ये
भ्योनमः समस्तब्रह्मविद्यासंप्रदायप्रवर्तकाचार्य्येभ्योनमः तत इन्द्रादिदिक्पालान् स्वेस्वेस्थाने स्थापयेत्
तत्रायंक्रमः पूर्वे इन्द्रायनमः अग्नये नमः यमायनमः त्रिर्ऋतयेनमः वरुणायनमः वायवेन
मः सोमायनमः ईशानायनमः ब्रह्मणेनमः अनंतायनमः आत्मनेनमः अंतरात्मनेनमः परमात्मनेनम इ
तिदिक्पालानावाह्य ग्रहान्वैप्रतिष्ठाप्य ततस्तुमित्रावरुणौ ततःषोडशोपचारैर्वेदमंत्रैःपूजयेत् सहस्रशीर्षे
तिषोडशर्चस्य नारायणऋषिः पुरुषोदेवता अनुष्टुप्छंदः अत्यात्रिष्टुप्षोडशोपचारपूजायांविनियोगः
सहस्रशीर्षेत्यावाहनं पुरुषएवेत्यासनं एतावानस्येतिपाद्यं त्रिपादूर्ध्वमित्यर्घ्यं- तस्माद्विराडित्याचमनं आ
प्यायस्वेतिमंत्रैःपंचासृतं यत्पुरुषेणेतिस्नानं तंयज्ञामेतिवस्त्रं तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतःसंभूतामितियज्ञोपवर्तिः हि
रण्यरूपइत्यलंकारान् तस्माद्यज्ञात्सर्वहुत ऋचःसामानीतिअक्षताः तस्मादश्वेतिपुष्पाणि परिमलद्रव्यम्
यत्पुरुषंयदधुरितिधूपं ब्राह्मणोस्येतिदीपं चंद्रमामनसइतिनैवेद्यम् मध्येपानीयं उत्तरापोशानंकरोमीत्युद्वर्त
नम् नाभ्याआसीदितिफलम् तांबूलंच सप्तास्यासन्नितिदक्षिणा नीराजनंच यज्ञेनयज्ञमितिमंत्रपुष्पं अथवा
सर्वानेव तत्तन्नाम्नायतिःपूजयेत् पश्चादंतकाष्ठवस्त्रचंदनोदकंचदद्यात् व्यासयुक्तानिमान्सर्वान्पूजयेच्च यथाक्रमं॥
अथपुष्पांजलिः लक्ष्मीकलत्रंललिताब्जनेत्रंपूर्णंदुवक्त्रंपुरुहूतमित्रं कारुण्यपात्रंकमनीयगात्रंवंदेपावित्रंयसुदेवपुत्र
म् १ ॐ नमोभगवतेवासुदेवाय शुद्धबुद्धस्वरूपिणे हिरण्यरेतसेतुभ्यंप्राधान्यवलरूपिणे १ नमोस्त्वनंताय
नीलोत्पलदलश्यामपीतांबरधरंहरिम् शंखचक्रगदापद्मधारिणंप्रणमाम्यहम् १ इतिवैशंपायनपुष्पांजलिः

ब्र० र०
आपाह
२९

सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञपरमानंदरूपिणम् ब्रह्माणंशंकराचार्यप्रणमामिविवेकिनम् २ परात्परतरंशांतंयोगद्रिंयोगि
सेवितं शांतेंद्रियंजितक्रोधसाशेष्यंप्रणमाम्यहं इतिशंकराचार्यपुष्पांजलिःपदेपदेमहापापसंधानहंत्यसकृत्कृतान
प्रदक्षिणांतांमद्भक्त्यागृहाणजगदीश्वर इतिप्रदक्षिणा ततःपूर्वासनोपरिस्थित्वानमस्कारंकुर्व्यात् व्यक्ताव्यक्तस्थूल
सूक्ष्मनिर्गुणसगुणशुभम् विश्वव्यापिनमीशानंददेवंरमापतिम् १ इतिनमस्कारः उद्भिजैरंडजैर्वापिप्राणिभिर्व्या
प्यतेमही सूक्ष्मासूक्ष्मैर्व्याकियुक्तैर्नानारूपैःसमंततःएतेषांरक्षणायहमापाद्यदिवसान्यतःअसतिप्रतिबंधेतुमासान्वै
वार्षिकानिह निवसामीतिसंकल्प्यमनसाविधिपूर्वकं वाचिकसंकल्पेसंन्यासिवक्तव्यान्मंत्रानाहात्रिः माधव
श्रुतुरोमासान्सर्वभूतहितायवै निद्रांयास्यातिशेषांकलक्ष्म्यासहजगत्पतिः सुप्तश्चैवोस्थितोयावन्नभवेत्ससनातन
अहंतावन्निवत्स्यामिसर्वभूतहितायवै १ इदं व्रतंमयादेवगृहीतंपुरतस्तवनिर्विघ्नसिद्धिमायातुप्रसादात्तेरमापते २ प्रातृ
ट्कालितुप्रायेणप्राणिभिर्व्याप्यतेमही स्थास्यामिचतुरोमासानतस्तेषांहितायवै ३ स्थापयिष्यामिशेषांकलक्ष्म्या
सहजगत्पतिं शेषपथैकवर्षेस्मिन्फणामाणिगणान्विते श्वेतद्वीपातरेचैवकुरुनिद्रांजगत्पते ४ सुप्तेत्वयिजगन्नाथे
जगत्सुप्तभवेद्भुवि विबुद्धचिविबुद्धेतप्रसन्नोमभवाव्यय श्वेतद्वीपेयोगिनाथेभोगिनाथेस्थितेत्वयि चातुर्मास्यव्रतानु
ज्ञांदेहिलक्ष्मीपतेनमःचतुरोवार्षिकान्मासान्देवस्योत्थापनावधि इतिचातुर्मास्यसंकल्पःततउक्तवंतंयातिव्रयुः पार्श्व
स्थायेद्विजातयः निवसंतुसुखेनात्रगमिष्यामःकृतार्थतां दर्शनात्सहवासाच्चभाषणादभिवदनात् भिक्षादानाह
स्त्रदानाहमिष्यामःकृतार्थतां त्वयिभुक्तेजगन्नाथेभुक्तोभवतिसर्वदा त्वयिसुप्तेदेवगणाःसंतोष्यांतिसर्वदा अतो
भवद्भिःस्थातव्यंचातुर्मास्यव्रतावधि शुश्रूषां वःयथाशक्तिकरिष्यामोह्यहर्निशं गृहस्थैःप्रार्थितोभिक्षुरत्रैवस्था
स्यामीतिप्रतिवदेत् ततोयतिःयस्यस्मृत्येतापठित्वा अनेनपरमेश्वरः प्रीयतामिति वदेत् ततो गृहस्थैरासन.

ब्र० र०
श्रावण
१३

त्वाभवेत्पार्थपरिपूर्णव्रतोत्तमम् इति भविष्योत्तरे स्वर्णगौरीव्रतोद्यापनं अथ कथासूत उवाच कैलासशिखरे
रम्ये सिद्धगंधर्वसेविते उमया सहितः स्कंदः प्रच्छ शिवमव्ययम् स्कंद उवाच करुणासागरे शानलोकानां हितका
म्यया व्रतं कथय देवेश पुत्रपौत्रप्रवर्धनं शंकर उवाच साधुष्टं महाभाग कथयामि पठानन स्वर्णगौरीव्रतं नाम स
र्वसंपत्करं नृणां पुरा सरस्वतीतीरे विमलाख्या महापुरी तत्र चंद्रप्रभो नाम राजा भूधनदोषमः तस्य श्रीरूपलावण्य
सौंदर्यस्मरविभ्रमे महादेवी विशालाख्ये द्वेभार्ये च मृगक्षणे तयोः प्रियतराज्येष्ठा तस्यासीन्नृपतेर्भता सकदाचिद्वनं
भेजे मृगयासक्तमानसः तत्र शार्दूलवाराहवनमाहिषकुंजरान् हत्वा वभ्रामत्पुणार्तः सरसीविपने महत् चको
रचक्रवाकाब्जपुंडरीकशताकुलं उत्फुल्लमल्लिकोद्दामकुमुदोत्पलमंडितं समासाद्य सरस्तीरे पीत्वा जलमनुत्तमं
भक्त्या गौरीमर्चयंतं ददर्शाप्सरसांगणं किमेतदिति प्रच्छ राजा राजीवलोचनः स्वर्णगौरीव्रतमिदं क्रियते
स्माभिरुत्तमं सर्वसंपत्करं नृणां तत्कुरुष्व नृपोत्तम राजोवाच विधानं कीदृशं व्रतं किं फलं विस्तरान्मम ता ऊचुर्योऽपि
तः सर्वानभो मासितृ तयिके प्रारब्धव्यं व्रतमिदं गौर्याः षोडशवत्सरान् तच्छ्रुत्वा सोऽपि जग्राह व्रतं नियतमा
नसः गुणैः षोडशभिर्युक्तं डोरकं दक्षिणे करे बध्नाम्यनेन मंत्रेण करिष्ये हं व्रतं तव ततः कृत्वा व्रतं देव्या मदिरामदम
त्तया प्रधृतं डोरकं हस्ते दृष्ट्वा पत्न्यतिकोपिता त्रोटित्वा सा च चिक्षेप वाह्यशुष्कतरूपपरि नकर्तव्यं न कर्तव्यमिति राज्ञि
वदत्पि तेन संस्पृष्टमात्रेण ततः पल्लवितांगकः तं द्वितीया ततो दृष्ट्वा भक्तिव्याकुलिता भवत् तन्मूले डोरकं छिन्नं गृही
त्वा सा बंधह ततस्तद्व्रतमाहात्म्यात्पत्युः प्रियतरा भवत् देवी कृतापचारेण सा त्यक्ता दुःखिता वने प्रययौ सा तु महिषी
ध्यायंती विस्मयाकुला मुनीनामाश्रमे पुण्ये निवसंतं सती क्वचित् निवारिता मुनिवरैर्गच्छपार्थैर्यथा सुखं धावन्ती वि
पिने घोरे गणाध्यक्षं ददर्श ह तेन दृष्टापि सा गौरीत्याज्येयमनपोषिता ततो ददर्शाग्रगतां गच्छतीं तु सरः श्रियं ततो

यत्फलमाप्नोति तेन तत्फलमाप्नुयात् अनेन विधिना तेन तत्कार्यं ब्रतासिद्धये पंचवर्धप्रकर्तव्यमतुलधनलिप्सुभिः
 शचादुद्यापनं कुर्वाद्रोटकस्य ब्रतस्य च उद्यापने तु कर्तव्यौ हैमरौ प्यौ तुरोटकौ इति शिवपुराणे विल्वरोटकब्रतम् ना
 रदीयेऽप्येवं नमःशुक्लप्रतिपदिलक्ष्मीवृद्धिप्रदायकं धर्माधिकाममोक्षाणां निदानं परमं ब्रतं सोमवारं समारभ्य
 यावन्मासत्रयं द्विज कार्त्तिके सितभूतायामुपोष्य ब्रतकृन्नरः पूर्णयां शिवमभ्यर्च्य सौवर्णवस्त्रसंयुतं दद्याद्विप्रा
 यसंकल्प्य धनवृद्धे मुनीश्वर श्रावणशुक्लद्वितीयायां विश्वकर्मशयनम् तत्र चंद्रार्घ्यदानं नारदीये नमःशुक्लद्वि
 तीयायां विश्वकर्माप्रजापतिः स्वपते सा तिथिः पुण्याह्यशोकशयनावहया सशक्तिकंतुशय्यायां पूजयित्वा चतुर्मुखं
 इममुच्चारयेन्मंत्रं प्रणम्य जगतां पतिं चंद्रार्घ्यदानमत्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकं श्रीवत्सधारिन् श्रीकांत श्रीवास श्रीपते
 व्यय गार्हस्थं माप्रणाशं मेया तु धर्मार्थकामद इति श्रावणशुक्लतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रतं नारदीये नमःशुक्लतृतीया
 यां स्वर्णगौरीव्रतं चरेत् उपचारैः षोडशभिर्भवानीनामभिर्यजेत् पुत्रान्देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्यांश्च
 सर्वकामान्मे देहि देवि नमोस्तुते एवं संप्रार्थ्य देवेशिं भवानीं भवसंयुतां ब्रतसंपूर्त्तिकामा तु वायनं दापयेत्तथा एवं
 षोडशवर्षाणि कृत्वानारीशुभं ब्रतं उद्यापनं चरेद्भक्त्या वित्तशाठ्यविवर्जिता मंडपे मंडले शुद्धे गणेशादिसुरार्चनं
 कृत्वा ताम्रमयं पात्रं कलशोपरिविन्ध्य सेत् सौवर्णीं प्रतिमां तत्र भवान्याः परिपूजयेत् गंधपुष्पादिभिः सम्यक्तो हो
 मं समाचरेत् वेणुपात्रैः षोडशभिः पक्वान्नपरिपूरितैः समर्प्य देव्यै नैवेद्यं द्विजेशं तान्निवेदयेत् वायनं च ततः पश्चाद्
 द्यात्संबन्धिवंधुषु प्रतिमां गुरवे दत्त्वा द्विजेभ्यो दक्षिणां तथा पूर्णलभेत्फलं नारीव्रताचरणतत्परा अथास्यां श्राव
 णशुक्लतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रते पूजा देवि देवि समागच्छ प्रार्थयेहं जगन्मये इमां मया कृतां पूजां गृहाण सुरसत्तमे आ
 वाहनम् १ भवानित्वं महादेवि सर्वसौभाग्यदायके अनेकरत्नसंयुक्तमासनं प्रतिगृह्यतां आसनम् २ सुचारुशी

ब्र० र०
श्रावण
१२

तलं दिव्यं नानागंधसुवासितं पाद्यं गृहाण देवेशि शिवेन सहितो शिवे पाद्यं २ अर्घ्यं गृहाण देवेशि फलरत्नसमन्वितं
अष्टांगकल्पितं भक्त्या शिवेन सहसुब्रते अर्घ्यम् ३ गंगातोयं समानीतं सुवर्णैकलशे स्थितं आचम्यतां महादेवि शं
करप्रियवादिनि आचमनं ४ गंगासरस्वतीरेवापयोष्णीयमुनाजलैः स्नापितासि मया देवि सदा शांतिं प्रयच्छ मे
स्नानं ५ सर्वभूषाधिके सौम्ये लोकलज्जानिवारणे मयोपपादिते देवि वाससी प्रतिगृह्यतां वस्त्रं ६ कर्पूरकुंकुमैर्धुकं
हरिद्रादिसमन्वितं कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनं ७ अक्षतान्धवलान् देविकुंकुमाक्तान्सुशोभनान्
भालालंकारसिद्ध्यर्थं गिरिजे प्रतिगृह्यतां अक्षताः ८ माल्यानि च सुगंधीनि मालत्यादीनि यानि च मया हतानि पु
ष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि ९ देवदुमरसोद्धृतः कालागुरुसमन्वितः आदीयते मया धूपो भवानि घ्राणत
र्पणः १० आज्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृहाण देवेशि त्रैलोक्यतिमिरापहं दीपं ११ अन्नं च तुर्विधं
स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितम् नैवेद्यं गृह्यतां देवि प्रसादं कुरु सर्वदा नैवेद्यम् १२ कर्पूरैलालवंगादितांबूलदलसंयुतं
क्रमुकस्य फलं देवि तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं १३ इदं फलं मया देवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सुफलावाप्तिर्भवेज्ज
न्मनिजन्मानि फलं १४ हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः अनंतपुण्यफलदमतः शांतिं प्रयच्छ मे दक्षिणा १५
पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुब्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते प्रार्थना भवान्याश्च महादेव्या ब्र
तसंपूर्तिहेतवे वायनं द्विजवर्याय प्रीतये हं ददामि ते १७ वायनदानमंत्रः १८ नानाषोडशपक्वान्नैर्वेणुपात्राणि षो
डश कुर्वा द्विस्त्रादिभिर्युक्तान्याहूय द्विजदंपतीः ब्रतोद्यापनपूर्त्यर्थं ब्राह्मणेभ्यो ददाम्यहं स्वलंकृताः सुवासिन्यः पा
तिव्रत्येन भूषिताः मम कामसमृद्धयर्थं प्रतिगृह्णंतु मोदिता इति स्वर्णगौरीव्रतपूजा अथोद्यापनं युधिष्ठिर उवाच
उद्यापनविधिं ब्रूहि तृतीयायाः सुरेश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्तिहेतवे श्रीकृष्ण उवाच उद्यापन

विधिं वक्ष्ये सावधानेन वैशृणु त्रिंशद्विंशत्येन विस्तीर्णं दक्षिणोत्तरं प्रत्यक् प्राग् वैतुराजं द्रव्यं गोचर्म मुच्यते गोचर्म
मात्रं संलिप्य गोमयेन विचक्षणः मण्डलं कारयेत् तत्र नानावर्णैः सुशोभनं ग्रहमण्डलं पार्श्वे तु वज्रमष्टदलं लिखेत् तन्म
ध्ये स्थापयेत् कुंभमव्रणं मृत् एव यं शुभं ताम्रपात्रं प्रकुर्वीत पलैः षोडशभिस्ततः तदर्धार्धेन वा कुर्व्याद्विंशतिं शाठ्यं विवर्ज
येत् कर्षमात्रं सुवर्णेन प्रतिमां कारयेद्बुधः तदर्धमध्यमं प्रोक्तं तदर्धं तु कनिष्ठिकं कृत्वा रूपं प्रयत्नेन पार्वत्या च हरस्य च
अथ ताम्रनये पात्रे प्रतिमां तच्च विन्यसेत् श्वेतवस्त्रयुगच्छत्रं श्वेतयज्ञोपवीतकं भाजनं च तिलैः पूर्णं कलशोपरिविन्य
सेत् पार्वत्या संयुतं कृत्वा स्थापयित्वा विधानतः वेदोक्तेन प्रतिष्ठा च कर्त्तव्या च यथाविधि पंचाश्रुतेन स्नपनं कृत्वा दे
वस्य चोत्तमं स्नानं च कारयेत् पश्चात्ततः पूजां समाचरेत् चंदनेन सुगंधेन सुपुष्पैश्च प्रपूजयेत् धूपं च कल्पयेद्गंधं चंदना
गुरुसंयुतं नानाप्रकारैर्नैवेद्यं तथा दीपं च कारयेत् अर्चयेत् पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पैः फलाक्षतैः आवाहनादिकर्त्तव्यं पु
राणागमसंभवैः कार्यं विधानतः पूजाभक्तिश्च द्वासमान्वितैः देवदेव समागच्छ प्रार्थयेद्गणपते इमां मया कृतां
पूजां गृहाण सुरपुत्र म एवं पूजाप्रकर्त्तव्यं आरात्रौ जागरणं ततः गीतनृत्यादिसंयुक्तं कथापुस्तकवाचनं अर्चयेत् पूर्व
वद्देवं पश्चाद्दोमं समाचरेत् स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वाग्निस्थापनं ततः प्रारभेतु ततो होमं नवग्रहपुरःसरं तिल
श्च यवसंमिश्रानाज्येन च परिष्कृतान् स्विष्टकृद्दोमपर्य्यंतं कृत्वा विधिवदाचरेत् एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूज
येत् अर्घ्यपुष्पप्रदानेन वस्त्रालंकारभूषणैः शक्त्या तु दक्षिणां दद्यादोंकारेण समन्वितां धेनुं सदक्षिणां दद्यात्सुशी
लां च पयस्विनीं स्वर्णशृंगीरौ पयस्वरां कांस्यदोहनसंयुतां रत्नपुच्छां वस्त्रयुतां ताम्रपृष्ठीमलंकृतां सवत्सामव्रणां भ
द्रां धेनुं दद्यात्प्रयत्नतः सुवर्णेन समोपेता माचार्याय च साधवे षोडशभिः प्रकारैश्च पक्वान्नैः प्रीणयेत्सदा षोडश प्रति
मां दद्याद्ब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः वंशपात्रस्थितैः पश्चाद्दद्याद्विंशतानुसारतः वंधुभिः सह भुंजीत नियतश्च परे हनि एवं कृ

ब्र० र०
श्रावण
१३

त्वाभवेत्पार्थपरिपूर्णव्रतोत्तमम् इति भविष्योत्तरे स्वर्णगौरीव्रतोद्यापनं अथ कथासूत उवाच कैलासशिखरे
रम्ये सिद्धगंधर्वसेविते उमया सहितः स्कंदः प्रच्छ शिवमव्ययम् स्कंद उवाच करुणासागरे शानलोकानां हितका
म्यया व्रतं कथय देवेश पुत्रपौत्रप्रवर्धनं शंकर उवाच साधुष्टं महाभाग कथयामि षडानन स्वर्णगौरीव्रतं नाम स
र्वसंपत्करं नृणां पुरा सरस्वतीतीरे विमलाख्या महापुरी तत्र चंद्रप्रभो नाम राजा भूद्वनदोपमः तस्य श्रीरूपलावण्य
सौंदर्यस्मरविभ्रमे महादेवी विशालाख्ये द्वेभार्ये च मृगक्षणे तयोः प्रियतराज्येष्ठा तस्यासीन्नृपतेर्भता सकदा चिद्वनं
भेजे मृगयासक्तमानसः तत्र शार्दूलवाराहवनमाहिषकुंजरान् हत्वा वभ्रामत्तृष्णार्तः सरसीविपने महत् चको
रचक्रवाकाब्जपुंडरीकशताकुलं उत्फुल्लमल्लिकोद्दामकुमुदोत्पलमंडितं समासाद्य सरस्तीरे पीत्वा जलमनुत्तमं
भक्त्या गौरीमर्चयंतं ददर्शाप्सरसांगणं किमेतदिति प्रच्छ राजा राजा जीवलोचनः स्वर्णगौरीव्रतमिदं क्रियते
स्माभिरुत्तमं सर्वसंपत्करं नृणां तत्कुरुष्व नृपोत्तम राजोवाच विधानं कीदृशं व्रतं किं फलं विस्तरान्मम ता ऊचुर्योऽपि
तः सर्वानभो मासि नृतयिके प्रारब्धव्यं व्रतमिदं गौर्य्याः षोडशवत्सरान् तच्छ्रुत्वा सोऽपि जग्राह व्रतं नियतमा
नसः गुणैः षोडशभिर्गुणैः कंदो रकंदक्षिणे करे बध्नाभ्यनेन मंत्रेण करिष्ये हं व्रतं तव ततः कृत्वा व्रतं देव्यामदिरामदम
त्तया प्रधृतं डोरकं हस्ते दृष्ट्वा पत्न्यतिकोपिता त्रोटित्वा सा च चिक्षेप वाह्यशुष्कतरूपरि न कर्तव्यं न कर्तव्यमिति राज्ञि
वदत्पि तेन संस्पृष्टमात्रेण ततः पल्लवितांगकः तद्वितीया ततो दृष्ट्वा भक्तिव्याकुलिता भवत् तन्मूले डोरकं छिन्नं गृही
त्वा सा बंधह ततस्तद्व्रतमाहात्म्यात्पत्युः प्रियतरा भवत् देवीकृतापचारेण सा त्यक्ता दुःखितावने प्रययौ सा तु महिषी
ध्यायंती विस्मयाकुला मुनीनामाश्रमे पुण्ये निवसंती सती क्वचित् निवारिता मुने वरैर्गच्छ पार्थैर्यथा सुखं धावंती वि
पिने घोरे गणाध्यक्षं ददर्श ह तेन दृष्टापि सा गौरीत्याज्येयमनपोषिता ततो ददर्शाग्रगता गच्छती तु सरः श्रियं ततो

यत्फलमाप्नोति तेन तत्फलमाप्नुयात् अनेन विधिना तेन तत्कार्यं ब्रतासिद्धये पंचवर्षं प्रकर्तव्यमतुलं धनलिप्सुभिः ३
 शचादुद्यापनं कुर्व्याद्रोटकस्य ब्रतस्य च उद्यापने तु कर्तव्यौ हैमरौ प्यौ तुरोटकौ इति शिवपुराणे विल्वरोटकब्रतम् ना
 रदीयेऽप्येवं नमः शुक्लप्रतिपदि लक्ष्मीवृद्धिप्रदायकं धर्मार्थकाममोक्षाणां निदानं परमं ब्रतं सोमवारं समारभ्य
 यावन्मासत्रयं द्विज कार्त्तिके सितभूतायामुपोष्य ब्रतकृत्तरः पूर्णयां शिवमभ्यर्च्य सौवर्णवस्त्रसंयुतं दद्याद्विप्रा
 यसंकल्प्य धनवृद्धौ मुनीश्वर श्रावणशुक्लद्वितीयायां विश्वकर्मशयनम् तत्र चंद्रायार्घ्यदानं नारदीये नमः शुक्लद्वि
 तीयायां विश्वकर्माप्रजापतिः स्वपते सा तिथिः पुण्याहशोकशयनावहया सशक्तिकंतुशय्यायां पूजयित्वा चतुर्मुखं
 इममुच्चारयेन्मंत्रं प्रणम्य जगतां पतिं चंद्रार्घ्यदानमत्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकं श्रीवत्सधारिन् श्रीकांत श्रीवास श्रीपते
 व्यय गार्हस्थ्यमाप्रणाशं मे यातु धर्मार्थकामद इति श्रावणशुक्लतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रतं नारदीये नमः शुक्लतृतीया
 यां स्वर्णगौरीव्रतं चरेत् उपचारैः षोडशभिर्भवानीनामभिर्यजेत् पुत्रान्देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अन्यांश्च
 सर्वकामान् मे देहि देवि नमोस्तुते एवं संप्रार्थ्य देवेशीं भवानीं भवसंयुतां ब्रतसंपूर्त्तिकामा तु वायनं दापयेत्तथा एवं
 षोडशवर्षाणि कृत्वानारीशुभं ब्रतं उद्यापनं चरेद्भक्त्या वित्तशाठ्यविवर्जिता मंडपे मंडले शुद्धे गणेशादिसुरार्चनं
 कृत्वा ताम्रमयं पात्रं कलशोपरिविन्ध्य सेतु सौवर्णीं प्रतिमां तत्र भवान्याः परिपूजयेत् गंधपुष्पादिभिः सम्यक्तो हो
 मं समाचरेत् वेणुपात्रैः षोडशभिः पक्वान्नपरिपूरितैः समर्प्य देव्यै नैवेद्यं द्विजेशं तान्निवेदयेत् वायनं च ततः पश्चाद्
 द्यात्संबन्धिबंधुषु प्रतिमां गुरवे दत्वा द्विजेभ्यो दक्षिणां तथा पूर्णलभेत्फलं नारीव्रताचरणतत्परा अथास्यां श्राव
 णशुक्लतृतीयायां स्वर्णगौरीव्रते पूजा देवि देवि समागच्छ प्रार्थयेहं जगन्मये इमां मया कृतां पूजां गृहाण सुरसत्तमे आ
 वाहनम् १ भवानित्वं महादेवि सर्वसौभाग्यदायके अनेकरत्नसंयुक्तमासनं प्रतिगृह्यतां आसनम् २ सुचारुशी

वनश्रियं चाग्रे सर्वाभरणभूषितां पश्यती शकुनैस्तत्तद्व्रजं तीक्ष्णवमानुषी तैस्तैर्निराकृता दृष्टानि विष्णोः निष्पपातह तत
 स्तत्कृपया गौरी प्रादुरासीन्महासती तां दृष्ट्वा दंडवद्भूमौ नत्वा स्तुत्वा नृपांगना जयदेवि नमस्तुभ्यं जयभक्तवरप्रदे
 जयशंकरवामांगे मंगले सर्वमंगले ततो लब्ध्वा वरं भक्त्या गौरीमभ्यर्च्य तद्व्रतं चक्रे देवीपदं तस्यैव ददौ सौभाग्यसंपदः
 इति गौरीयाः प्रसादेन सर्वान्कामानवाप्य च अतो शिवपुरं प्राप्तः कांताभिः सहितो नृपः यः शोभनं व्रतमिदं कथितं शिवा
 याः कुर्यात्स च प्रियतरो भविता च गौरीयाः प्राप्य श्रियं समधिकं भुवि शत्रुसंघं निर्जित्य निर्मलपदं सहसा प्रयाति इ
 ति स्कंदपुराणे स्वर्णगौरीव्रतकथा इयमेव तृतीया मधुसूत्रवेति नाम्ना गुर्जरदेशेषु प्रासिद्धा परयुता ग्राह्योति दिवोदासः
 एतस्याचारविधिरपि तत्रैव अस्यामेवाऽनंततृतीयाव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच सौभाग्यारोग्यफलदं विष्णा
 धिभयकारकं भुक्तिमुक्तिप्रदं किंचिद्ब्रतं ब्रह्मजनाद न श्रीकृष्ण उवाच यदुमायाः पुरा देव उवाचा सुरसूदनः कथा सु
 संप्रवृत्ता सुललिताराधनं प्रति तदिदानीं प्रवक्ष्यामि भुक्तिमुक्तिफलप्रदं नराणामथ नारीणामाराधनमनुत्तमं शृ
 णुष्व अवहितो भूत्वा सर्वपापप्रणाशनं नभस्ये त्वथ वैशाखे पुनर्मार्गशिरे तथा शुक्लपक्षे तृतीयायां स्नात्वा सद्गौरसर्षपैः
 गोरोचनं च गोमूत्रं मुस्ता च गोशकृतथा दधिचंदनसंमिश्रं ललाटे तिलकं न्यसेत् सौभाग्यारोग्यकृद्यस्मात्सदा चल
 लिता प्रिया प्रतिपक्षे तृतीया सुवद्भ्यावापीतवाससी धारयेदथ वारके सितानि कुसुमानि च विधवा पांडुरक्तानि कु
 मारी शुक्लवाससी दध्यर्धपंचगव्येन ततः क्षीरेण केवलं तर्पयेन्मधुना तद्वत्पुष्पगंधोदकेन च पूजयेत् शुक्लपुष्पैश्च फ
 लैर्नानाविधैरपि धान्यकाजाजिलवणगुडक्षीरघृतादिषु शुक्लाक्षतैस्तिलैरर्घ्यैर्ललितायाः सदा चयेत् आपादादर्चनं
 कुर्याद्गौरीयाः सम्यक्समासतः वरदायै नमः पादौ तथा गुल्फौ श्रिये नमः अशोकायै नमो जघे भवान्यै जानुनी तथा ऊ
 रू मंगलकारिण्यै वाग्देव्यै च तथा कटिं पद्मोद्भवायै जठरमुरः कामप्रिये नमः करे सौभाग्यवा सिन्यै वा हूश शिमुखश्रि

ब्र० र०
श्रावण
१४

ये मुखं दर्पणवासिन्यैस्मितं गौड्यै नमस्तथा तथानासां सुनेत्रायौ त्रिनेत्रायै विलोचने तुष्ट्यै ललाटफलकैकात्याय
न्यै शिरस्तथा नमोगौड्यै नमः सृष्ट्यै नमः कांत्यै नमः श्रिये रंभायै ललितायै च वासुदेव्यै नमो नमः एवं संपूज्य विधि
वदग्रतः पद्ममालिखेत् पत्रैर्द्वादशभिर्द्युतं कुंकुमेन सकाणिकं पूर्वेण विन्यसेद्गौरीमपर्णी च ततः परं भवानीं दक्षिणे तद्
दुद्राणीं तु ततः परं विन्यसेत्पाश्विमे सौम्यां ततो मदनवासिनीं वायव्यां पाटलामुग्रामुत्तरेण ततो ह्युमां लक्ष्मीं स्वहा
स्वधा तुष्टिर्मंगला कुमुदासती रुद्राणीमध्यतः स्थाप्या ललिता कर्णिकोपरि कुसुमैरक्षतैः शुभ्रैर्नमस्कारेण विन्यसेत् गौ
तमंगलघोषैश्चकारयित्वा सुवासिनीं पूजयेद्भक्तवासोभीरकमाल्यानुलेपनैः सिंदूरकुंकुमस्नानमिष्टं शिरसि पा
तयेत् नमस्कृत्य पूजयेद्गौरीमुत्पलैरसितैस्तथा बंधुजीवैराश्वयुजे कार्तिकेशतपत्रकैः कुंदपुष्पैर्मार्गशिरपौषैश्च कुं
कुमेन च माघे तु पूजयेद्देवीं सिंधुवारिणभक्तितः जात्या तु फाल्गुणे पूज्या पार्वती पांडुनंदन चैत्रे तु मल्लिकाशोकैर्वैशाखे
गंधपाटलैः ज्येष्ठे कमलमंदारैराषाढे च जपां वुजैः कदंबैरथ मालत्या श्रावणे पूजयेदुमां गोमूत्रगोमयक्षीरं दधिसर्पिः कुशो
दकं विल्वपत्रार्कपुष्पचगवांशुंगोदकं तथा पंचगव्यं तथा विल्वं प्राशयेत्तंडुलैः दकं एतद्वा द्रुपदाद्यं तु प्राशनं समुदाहृतं
प्रतिपक्षे तृतीयायामया प्रोक्तं वरानने ब्राह्मणं ब्राह्मणी चैव शिवंगौरीं प्रकल्प्य च भोजयित्वा च ये द्रुतया वस्त्रमाल्यानुले
पनैः पुंसः पीतांबरं दद्यात् स्त्रियः कौसुमवाससी निष्पावाजा जिलवणमिक्षुदंडसमन्वितं स्त्रियै दद्यात्फलं पुंसः
सुवर्णोत्पलसंयुतं यथानंदेवदेवेशस्त्वां परित्यज्य गच्छति तथामांसं परित्यज्य पतिर्नान्यत्र गच्छतु कुमुदाविमला
नंता भवानी वसुधा शिवा ललिता सुकला गौरी सती रंभा च पार्वती नमस्कृत्यादिषु मासेषु ग्रीयतामित्युदीरयेत् व्रताते वा
यनं दद्यात्सुवर्णकमलान्वितं मिथुनानि चतुर्विंशत्तदर्थं सकृदर्चयेत् अष्टावष्टावथ पुनश्चातुर्मासे यस्य समर्चयेत् तथोपदे
ष्टारमपि पूजयेच्च तथा गुरुं न पूज्यते गुरुर्धनं सर्वार्थस्तत्राफलाः क्रियाः उक्तानंतत्तृतीयैषा सदानंतफलप्रदा सर्वपापहरा

देवीसौभाग्यवरवर्धिनी नचैनां वित्तशाठ्येन कदाचिदपिलंघयेत् नरोवायादिवानारो वित्तशाठ्यात्पतत्यधः गर्भि
 णीसूतिकान्तंकुमारीवाथरोगयुक् यदाकदाचिदन्धेन क्रियमाणां तु कारयेत् इमामनंतफलदां तृतीयां यः समाचरे
 त् कल्पकोटिशतं साग्रं शिवलोके स पूज्यते वित्तहीनोऽपि यः कुर्याद्वर्षत्रयमुपोषणैः युक्तमत्र विधानेन सोऽपि तत्फल
 माप्नुयात् नारीवाकुरुते यातुकु नारीविधवा तथा सापितत्फलमाप्नोति गौर्धनं ग्रहभाविता इति पठति शृणोत्यपि पाप
 मिच्छन् गिरितनया व्रतमिंद्रलोकसंस्थः मतिमपि च ददाति सोऽपि देवैरमरवधूजनकिन्नरैश्च पूज्य इति भविष्योत्तरे भाद्र
 शुक्लानंततृतीया व्रतं अथ श्रावणे कार्तिके शुक्लचतुर्थ्यां दूर्वागणपतिव्रतं मदनरत्ने सौरपुराणे स्कंद उवाच केन व्रते
 न भगवन्सौभाग्यमतुलं भवेत् पुत्रपौत्रधनैश्च धैर्मनुजः सुखमश्नुते तन्मेव दमहादेव व्रतानामुत्तमं व्रतं श्रीमहादेव उ
 वाच अस्ति दूर्वागणपतिव्रतं त्रैलोक्यविश्रुतं भगवत्यापुराचीर्णपार्वत्याश्च दया सह सरस्वत्यामहंद्रेणा विष्णुना धनदे
 न च अन्यैश्च देवैर्मनुजैर्गंधर्वैः किन्नरैस्तथा चीर्णेन तद्रतं सर्वैः पुराकल्पे षडानन चतुर्थीया भवेच्छुक्लानभो मासस्य
 पुण्यदा तस्यां व्रतमिदं कार्द्वयकार्तिक्यां वा षडाननन कार्तिकशुक्लचतुर्थ्यामित्यर्थः चतुर्थ्यां विघ्नहर्त्तारं कलशेताम्रभा
 जने वेष्टितं रक्तवस्त्रेण सर्वतो भद्रमंडले पूजयेद्रक्तकुसुमैः पत्रिकाभिश्च पंचभिः विल्वपत्रमपामार्गशमीदूर्वाहरिप्रिया
 हरिप्रिया तुलसी अन्यैः सुगंधकुसुमैर्यथा लब्धैः सुगंधिभिः फलैश्च मोदकैः पश्चादुपहारं प्रकल्पयेत् यथावदुपचा
 रैश्च पूजयेद्द्विरिजासुतं गजाननं चतुर्बाहुमेकदंतं रविप्रभं विधाय हेमनाविघ्नेशं हेमपीठासनस्थितं आगच्छंदेव देवे
 शगणनाथ जगत्पते विनायक नमस्तुभ्यं गौरीमलसमुद्भव आवाहनं अनेकरत्नखचितं मुक्ताफलविभूषितं
 स्वर्णसिंहासनं चारुप्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां आसनं उमासुत नमस्तुभ्यं विश्वव्यापिन्सनातन विघ्नोघंछिधिस
 कलंतुभ्यं पाद्यं समर्पितं पाद्यं गणेश्वराय देवाय उमापुत्राय वैधसे पूजामद्य प्रयच्छामि गृहाण भगवन्मम इत्यर्घ्यं

स्नानं पंचामृतं दिव्यं पयोदधिघृतं मधु सितपाचसमायुक्तं पूजार्थं प्रतिगृह्यतां इति पंचामृतस्नानं गंगादिसर्व
 तीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतं गृहाण विघ्नराजेंद्रमया दत्तं मुभक्तित इति शुद्धोदकस्नानं विनायकाय शूराय वरदा
 यगजानन उमासुताय देवाय कुमारगुरवे नम इति गंधं लंबोदराय देवाय सर्वविघ्नापहारिणे उमांगमलजाता
 यदानवानां वधाय वै इति पुष्पाणि दशांगगुग्गुलंधूपंसुगंधसुमनोहरं उमासुतनमस्तुभ्यं गृहाण वरदायक इति
 धूपं परं ज्योतिः प्रकाशाय सर्वसिद्धिप्रदाय च दीपंतुभ्यं प्रदास्यामि महादेवात्मने नम इति दीपं गणानां त्वागणपति
 ॐ स्वामहे इति दीपं लड्डुकापूपपक्वान्नफलैर्नानाविधैर्युतं नानाभक्ष्यं पायसं च नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां इति नैवेद्यं
 पूर्णाफलं महादिव्यमिति तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थभितिदक्षिणा गणेश्वरगणाध्यक्षगौरीपुत्रगजानन व्रतसंपूर्ण
 तां यातु त्वत्प्रसादादिभानन इति प्रार्थना एवं संपूज्य विघ्ने शयथा विभवविस्तरैः सोपस्करं गणाध्यक्षमाचार्या
 यनिवेदयेत् गृहाण भगवन् ब्रह्मन् गणराजं सदक्षिणं व्रतं त्वदर्चनादयं पूर्णतां यातु सुव्रत इति मूर्तिदानमंत्रः एवं
 यः पंचवर्षाणि कृत्वोद्यापनमाचरेत् लभते सर्वकामानां देहांते शांकरं पदं अथवा शुक्लपक्षस्य चतुर्थ्यां संयतैर्द्रियः कुर्या
 वर्षत्रयत्वेन सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् उद्यापनं विनायस्तु करोति व्रतमुत्तमं तेन शुक्लतिलैः कार्यं प्रातः स्नानं षडानन हे
 स्नावारजतेनापि कृत्वा गणपतिं बुधः पंचगव्यैस्तु संस्त्राप्य दूर्वाभिः संप्रपूजयेत् अथ दूर्वालक्षणं सप्तपत्रास्तु हरिता
 दूर्वाः प्रदेशसंमिताः यदि वा पंचपत्रास्तु विस्तृताः षड्भिरंगुलैः प्रत्येकं मूलमंत्रेण लक्षपूजां समाचरेत् समाप्तौ तु महा
 पूजां हेमादूर्वा समर्पयेत् इति दूर्वाप्रकारः इदं दूर्वापूजनं पार्थिवगणपतिपूजायामपि कार्यं तथा चैकविंशतिपात्रिका
 पूजापि कार्य्या पुष्पपूजापि करवीरपुष्पं १ कल्हारपुष्पं २ कदंबपुष्पं ३ शतावरीपुष्पं ४ जाती. ५ मं
 दार- ६ कुंदपु. ७ भृंगराज. ८ चंपकपु. ९ कर्कटपु. १० मालतीपु. ११ शमीपु. १२ वकुलपु. १३

जनं क्षीरषष्टिकभक्तेन सर्वभूतहिते रतः उपवासपरो वापि न वम्यापक्षयोर्द्वयोः कौमारीमिति वैनाम्ना च
डिकां पूजयेत्सदा कृत्वा रौप्यमयीं शक्त्या दुर्गां वै पापनाशिनीं करवीरस्य पुष्पैश्च गंधैश्च आगुरुचंदनैः धूपेन च दशां
गेन मोदकैश्च अपि पूजयेत् कुमारीं भोजयेत् पश्चात्स्त्रियो विप्राश्च शक्तितः भुंजीत वाग्यतः पश्चाद्विल्वपत्रकृताशनः
एवं यः पूजयेदाय्यां श्रद्धाभक्तिसमन्वितः स याति परमं स्थानं यत्र देवो गृहस्थित इति अथ श्रावणकृष्णदशम्यां
तिथिपत्वेनांतकपूजाव्रतं तदुक्तं दशम्याभंतकस्येति अंतकोयमः तस्य पूजा कार्या श्राव
णकृष्णैकादश्यां रोहिणीयोगान्वितायां रोहिणीचंद्रव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच घनावृते वरे देववर्षाकाल
उपस्थिते मयूरकैकाकुलिते दुर्दुरारावपूरिते कुलस्त्रियः प्रयच्छति कस्यार्घ्यं कात्रदेवता किं व्रतं कस्य विख्यातमिदं क
स्यां तिथौ भवेत् श्रीकृष्ण उवाच प्रवृत्ते श्रावणे मासि कृष्णपक्षे ह्युपस्थिते एकादश्यां शुचिर्भूत्वा स्नात्वा सर्वौषधीजलैः
माषचूर्णेन राजेंद्रकुर्याद्विदुरिकाशतं मोदकांश्च तथा पंचघृतप्रस्थं सुनिर्मलं नरानेकैकमुद्दिश्य ततो गत्वा जलाशये
दुष्टपानीय रहितेन वमेघजलैर्भूते तस्यैव पुलिने रम्ये जलांत गोमयादिना कृत्वामराडिकं वृत्तं पिष्टकादिभिरावृतं चर्चि
तं गंधकुसुमैर्धूपदीपाक्षतैर्जलैः तत्र चंद्रालिखेद्देवं रोहिण्या सहितं विभुं अर्चयेत्तं स भार्यो हिमं त्रेणानेन भावितः
सोमराजनमस्तेस्तुरोहिण्यै तेन मौनमः महासति महादेवि संपादय ममोप्सितं इत्थं संपूज्य तस्याग्रे नैवेद्यं देयमर्चि
तं तच्चैव ब्राह्मणे दद्यात्सोमो मे प्रीयतामिति प्रीयतामिति नैवेद्यं रोहिणीशशिनः प्रियेति एवमुच्चार्य दत्त्वा च ततोत
जलमाविशेत् कंठांतं कटिमात्रं वा गुल्फांतं वा जलाशये ध्यायेत्तमनसा चंद्रो रोहिणीसहितं तदा यावत्समस्तं यद्रुकं भूत्वा
चांतस्तटे स्थितः निवेश्य वसनं प्राप्य ततो विप्राय भोजनं दक्षिणा सहितं देयं निष्पावं वापि कल्पयेत् भक्त्या शक्त्या यथा
वित्तं यथाचित्तं तथा तथा यः करोति नरो राजनूनारी वा च कुमारिका वर्षे वर्षे विधानेन यथेदं रोहिणीव्रतं इह लोके चिरं

ब्र०२०

श्रावण

८

स्थित्वा धनधान्यसमाकुले गृहाश्रमेशु भांलक्ष्मीपुत्रपौत्रादिसंततिं ततस्तुतीर्थमरणंततो ब्रह्मपुरं व्रजेत् तस्माद्विष्णुपु
रं पार्थ ततोरुद्रपुरं शुभं हेरोहिणीशशधराभिमताहिताचार्किकारणं शृणु नरेन्द्र निवेदयामि संमृष्टमाषवरविंदुविकासि
लं यदुक्तं जले गुडघृतेन फलंतदेव इति भविष्योत्तरे रोहिणीचंद्रव्रतं इयं श्रावणकृष्णैकादशी कामिका अस्याः कथा ब्रह्म
वैवर्ते पद्मपुराणे च युधिष्ठिर उवाच श्रावणस्यासिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् तन्मे कथय गोविंद वासुदेवन मोस्तु
ते श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि कथां पापप्रणाशिनीं या प्रोक्ता ब्रह्मणा पूर्वं पृच्छते नारदाय च नारद उवा
च भगवन् श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोहं कमलासन श्रावणस्यासिते पक्षे किं नामैकादशी मता को देवः को विधिस्तस्याः
किं पुण्यं कथय प्रभो ब्रह्मोवाच शृणु नारद ते वच्मि लोकानां हितकाम्यया श्रावणैकादशी कृष्णा कामिकानां मनाम
तः यस्याः श्रावणमात्रेण वा जिपेयफलं लभेत् अस्यां यः पूजयेद्देवं शंखचक्रगदाधरं श्रीधरारूपं महाविष्णुं माधवं मधु
सूदनं पूजयेद्ध्यायते यो वै तस्य पुण्यफलं शृणु न गयायां न काश्यां च नैमिषे न च पुष्करे तत्फलं समवाप्नोति यत्फलं कृ
ष्णपूजनात् गोदावर्यांगुरौ सिंहे व्यतीपाते च दंडके न तत्फलं समवाप्नोति यत्फलं कृष्णपूजनात् स सागरवनोपेतां यो
ददाति वसुंधरां कामिकाव्रतधारी य उभौ समफलौ स्मृतौ प्रसूयमानां यो धेनुं दत्त्वा सोपस्करानृप तत्फलं समवाप्नो
ति कामिकाव्रतकृत्तरः श्रावणे श्रीधरं देवं पूजयेद्यो नरोत्तमः तेनैव पूजिता देवा गंधर्वो रगाकिन्नराः तस्मात्सर्वप्रयत्ने
न कामिकादिवसे हरिः पूजनीयो यथा शक्तिमानुषैः पापभीरुभिः संसारार्णवमग्न्यायेदापपंके समाकुलाः तेषामुद्धर
णार्थाय कामिकाव्रतमुत्तमं एवं नारद जानीहि पुरा प्राह हरिः स्वयं ॥ अध्यात्मविद्यानिरतैर्यत्फलं प्राप्यते नरैः ततो बहु
तरं विद्वि कामिकाव्रतसेवनात् रात्रौ जागरणं कृत्वा कामिकाव्रतकृत्तरः न पश्यति यमं रौद्रं नैव पश्यति दुर्गतिं
न पश्यति कुयोनिं च कामिकाव्रतसेवनात् कामिकायाव्रतं कृत्वा कैवल्यं योगिनो गताः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं निय

तात्मभिः तुलसीप्रसवैः पत्रैर्योनरः पूजयेद्वरिं नसालिप्यतिपापेन पद्मपत्रमिवांभसा स्वर्णभारसहस्रं तुरजतंच चतुर्गु
 णं तत्फलं समवाप्नोति तुलसीदलपूजनात् रक्तमौक्तिकवैदूर्यप्रवालादिभिरर्चितः न तुष्यति तथा विष्णुस्तुलसीपूज
 नाद्यथा तुलस्यामंजरीभिस्तु पूजितो येन केशवः आजन्म कृतपापस्य तेन संमार्जितालिपिः यादृष्टानि खिलाघसंघशम
 नास्पृष्टावपुः पावनी रोगानामभिवंदितानिरसनी सिकांतकत्रासिनी प्रत्यासत्तिविधायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपिता
 न्यस्ता तच्चरणौ विमुक्तिफलदा तस्यै तुलस्यै नमः दीपं ददाति यो मर्त्यो दिवारात्रौ हरेर्दिने तस्य पुण्यस्य संख्या नंचित्रगु
 णो न वेत्यलं कृष्णाग्नेदीपको यस्य ज्वलत्येकादशीदिने पितरस्तस्य तृप्यति ह्यमृतेन दिवि स्थिताः घृतेन दीपं प्रज्वाल्य
 तिलतैलेन वा पुनः प्रयाति सूर्यलोके स दीपको टिशतैर्दृतः इयंतवाग्नेकथिता कामिकामहिमामया अतो नरैश्च कर्त्त
 व्वासर्वपातकनाशिनी ब्रह्महत्याप्रशमनी भ्रूणहत्याविनाशिनी त्रिदिवस्थानदात्री च महापुण्यफलप्रदा श्रुत्वा
 माहात्म्यमेतस्या नरः श्रद्धासमन्वितः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते इति ब्रह्मवैवर्ते पद्मपुराणे च श्रावण
 कृष्णेकादशीकामिकाव्रतम् अथ श्रीधरनाम्नो विष्णोः पूजनं नारदीयेपि श्रावणे कृष्णपक्षे तु एकादश्यां नरोत्तमः कामि
 कां समुपोष्यैव नियमेन द्विजोत्तमः दत्त्वा च दक्षिणां तेभ्यो विसृज्या श्रोतवांधवैः एवं यः कुरुते विप्रकामिकाव्रतमुत्तमं स
 सर्वकामान् लभते याति विष्णोः परंपदमिति अत्र द्वादश्यां श्रीधरपूजादिकं विधेयम् तदुक्तं महाभारते दानधर्मे अ
 होरात्रेण द्वादश्यां श्रावणे मासि श्रीधरं पंचयज्ञमवाप्नोति विमानस्थः समोदते इति अत्र त्रयोदश्यां कामत्रयोदशीव्रतं
 हेमाद्रौ ब्रह्मोवाच कामं पूज्य त्रयोदश्यां सुरूपो जायते नरः इष्टारूपवर्ती भार्य्यां कामांश्च लभतेऽधिकान् पक्षत्रयोद
 शीव्रतमपि कार्य्यं श्रावणकृष्णचतुर्दश्यां पक्षचतुर्दशीव्रतं शिवरात्रिव्रते वक्ष्यते श्रावणमावास्यायां श्राद्धादिकृत्य
 मुक्तं नारदीये ॥ शुचौ नभसि भाद्रे च मासे पूर्णसिते तिथौ पितृश्राद्धदानहोमसुरार्च्यानं त्यज्य मश्नुत इति * ॥

ब्र०२०
श्रावण
९

अत्रैवअमावास्यापिठोरात्रतं मध्यदेशेतुपोलाइतिप्रसिद्धं साप्रदोषव्यापिनीग्राह्या यदापूर्वरात्रौप्रदोषव्याप्त्यभा
वस्तदापराकार्या अथव्रतविधिःमासपक्षाद्युल्लिख्यममहजन्मनिजन्मांतरेवा पुत्रपौत्रफलावाप्त्यर्थंपिठोरात्रतंक
रिष्य इतिसंकल्प्य देवीपूजांकृत्वा संध्याकालेस्नात्वाप्रदोषसमयेदेवीसंपूज्यपोडशोपचारैःब्राह्मणसुवासिनीसंभो
ज्य पश्चात्स्वयंभुंजीत इतिविधिः नमोदेव्यैइतिमंत्रेणपोडशोपचारैःपूजनंकुर्व्यात् अथकथा इंद्राण्युवाच अपु
त्रालभतेकामंपरत्रचमहत्फलं व्रतानांपरमंश्रेष्ठकथयत्वंहिपार्वति पार्वत्युवाच प्राचीनःश्रीधरोविप्रअत्रिगोत्रो
नैश्वरः तस्यभार्यासुमित्राचगृहधर्मणवर्त्तते श्रीधरस्यसुभोज्येष्ठःशंकरोनामनामतः तस्यभार्याविदेहाचमृताप
त्याभवत्तदा श्रीधरस्यपितुःश्राद्धेविदेहाचप्रसूयते दुःखयुक्तासुमित्राचविदेहांपरिवर्जयत् दुःखयुक्तावनंप्राप्ताम
ठमेकंददर्शसा सरिच्चप्रचलायत्रविदेहातत्रसागता मठमध्येस्थितानारीपश्यतीचपुनःपुनःकुत्रेयमधुनाप्राप्तालक्ष
णान्वितसुंदरी मठाधिपाविचार्यैवविदेहामाहसत्वरं डाकिनीयक्षवेतालैरनेकैःस्थायतेशुभे त्वांग्रसिष्यंतिसक
लागच्छशीघ्रंयथागतं विदेहोवाच दुःखयुक्तांचमांचात्रक्रामंतीचवनांतरं माग्रसेयुश्चपिंगाक्षिमेममभवेत्कथं म
ठनार्युवाच अत्रागत्यचतुःषष्टिर्दिव्ययोग्यादयस्त्विमाः पूजनार्थंसमायातानिशामध्येशुभाःस्थिताः तवकामंप्रकु
र्वन्तिजाविष्यन्तिचबालकान् विल्वपत्रेषुगुप्तात्वमधुनाभवभानिनी लुप्तातत्रविदेहाचविल्वपत्रेषुसंस्थिता क्षणेनै
केनक्षोडिङ्गामठमध्येसमागताः ज्ञात्वामनुष्यगंधंचमठनारीमपृच्छत कुतोमनुष्यगंधश्चमठगेहंसमाश्रितः निशा
मध्येचतुःषष्टिर्देव्यस्तत्रसमागताः अनेकैश्चमहारत्नैः फलैर्नानाविधैरपि निविष्टांमठदेवीतामाकानंकुर्व
तेस्महि श्रावणस्यतुमासस्यकृष्णपक्षेकुहूतिथौ पूजांकृत्वाचतुःषष्टिरतिथीन्ब्रुवतेस्महि वदतेस्ममनुष्यासा
लुप्ताथप्रकटाभवत् ममाशुचित्वमापन्नमातर्मेबालकंमृतं तवाग्रेमृतमादायस्थितास्मातिचबालकं ममगर्भा

शचतुःषष्ठःसजीवाश्चभवंत्वितःतत्रस्थितं चनैवेद्यंनारिकेप्रतिगृह्यतां चतुःषष्टिस्ततस्तुष्टाददौतस्यैशुभंवरं श्रीधर
 स्यस्तुष्टाहिवंशकरस्यचवल्लभा पुत्रपौत्रयुताराज्यंभुक्तापूज्यासुरालये अष्टपुत्राभवत्वाशुविदेहेगम्यतांपुरं आग
 तायेनमार्गेणतेनैवपुनरेव हे पुरांतरंस्थितागत्वाप्रविवेशस्वमंदिरं श्रीधरश्चमुमित्राचशकरोबांधवैःसह विदेहाचा
 ष्टपुत्रैश्चयुक्तासामंगलोत्सवैः प्राप्नुमुदमहाभागादेवीनांचप्रसादतः द्विजमंत्रादिनिर्वोपैर्दुर्दुर्भीःपटहध्वनैः मृगा
 क्षिमंगलारावैर्मृदंगैः यघोषकैः तयासंपूजितादेव्यश्चतुःषष्टिःप्रकीर्तिताः तद्व्रतंशृणुधेद्राणिपिठोरारुखंकुहूतियै
 तासांस्मरणमात्रेणपुत्रपौत्रधनान्विता नारीभवतिधेद्राणिशृणुत्वंनामपूजनं दिव्ययोगीमहायोगीसिद्धयोगीग
 ऐश्वरी प्रेताक्षीडाकिनीकालीकालरात्रिनिशाचरी ह्रींकारीरौद्रवेतालीह्रींकारीभूतडामरी ऊर्ध्वकेशीविरूपाक्षी
 शुष्कांगीनरभोजना भराडीवीरभद्राचधूम्राक्षीकलहप्रिया राक्षसीघोररक्ताक्षीविश्वरूपाभयंकरी चंडिकावीरकौ
 मारीवाराहीमुंडधारिणी भास्वरीरौद्रवेतालीश्रीपर्णीत्रिपुरांतका भैरवीध्वंसिनीक्रोधादुर्मुखीप्रेतवाहिनी खट्वां
 गीदीर्घलंबोष्ठीमालिनीमंत्रयोगिनी कालाग्निग्रहणीचक्रीकंकालीभुवनेश्वरी कंटकीकोटिनीरौद्रीयमदूतीकरालि
 नी घोराक्षीकामुकीलौकीकाकटष्टिरधोमुखी मुंडाग्रधारिणीव्याघ्रीकिंकिणीप्रेतभक्षिणी कालरूपाचकामारुया
 उष्ट्राणीयोगिपीठिका महालक्ष्मीरेकवीराकालरात्रीचपीठिका नमोस्तुवश्चतुषष्टिदेवीभ्यःशरणं ब्रजे पुत्रष्पष्टिश्रीवृ
 द्विकामोहंभक्त्यासंपूजिताःशुभाःएवमिंद्राणिकथितंपिठोरारुखंमहाव्रतं भक्त्याकुर्वंतियानार्यःकृतकृत्याभवंतिताःसु
 खसौभाग्यसंयुक्ताश्चतुःषष्ट्याःप्रसादतः इतिभविष्योत्तरपुराणेपिठोराव्रतंसंपूर्णम् * व्रतविधिःस्कांदे प्रातःस्ना
 नादिनिर्वर्त्यवार्षिकवत्पूजामुद्यापनसंकल्पंचकुर्व्यात् तिथ्यादिसंकीर्त्यआत्मनःस्वकुलस्यचसंततिविच्छेदाभावपू
 र्वकपुत्रपौत्रलक्ष्मीसुखाद्यभिवृद्धयेसप्तवर्षावध्याचरितपिठोराव्रतसंपूर्णतासिद्ध्यर्थं चतुःषष्टियोगिनीस्वरूपसप्तमा

२०२०
श्रावण
१०

तृकाप्रीत्यर्थं तदुद्यापनारूपं कर्म करिष्ये तृताचार्य उक्तप्रकारेण सर्वतोभद्रे अष्टौ कलशान् प्रतिष्ठाप्य सप्तकलशेषु
क्रमेण हैमः सप्तप्रतिमानाममंत्रेण ब्राह्मीं महेश्वरीं - कौमारीं. वैष्णवीं- वाराहीं. इंद्राणीं- चामुंडां.
आवाह्यं य ज्ञानां सप्तमातरो इत्यनेन पूजयेत् तदुत्तरे सुवर्णादिपूर्णपात्रयुते कलशे चतुःषष्टियोगिनीः हैमप्रति
मासु अक्षतपुंजे पुत्रावाहयेत् दिव्ययोगिनीं १ महायोगिनीं २ सिद्धयोगिनीं ३ गणेश्वरीं ४ प्रेताक्षीं- ५ डाकि
नीं ६ कालीं ७ कालरात्रीं ८ निशाचरीं ९ ह्रींकारीं १० रुद्रवेतालीं ११ क्लींकारीं. १२ भूतडामरीं १३ ऊ
र्ध्वकेशीं १४ विरूपाक्षीं १५ शुष्कांगीं . १६ नरभोजनां १७ भराडीं १८ वीरभद्रां. १९ धूम्राक्षीं. २० क
लहाप्रियां- २१ राक्षसीं. २२ घोररक्ताक्षीं २३ विश्वरूपां. २४ भयंकरां २५ भास्वरीं २६ रौद्रवेतालीं २७
श्रीपर्णी २८ त्रिपुरांतकां २९ भैरवीं ३० ध्वसिनीं ३१ क्रोधिनीं ३२ दुर्मुखीं ३३ प्रेतवाहिनीं ३४ कंटकीं ३५
कोटिनीं- ३६ यमदूतीं ३७ करालीं ३८ खट्वांगीं ३९ दीर्घलंबोष्ठीं. ४० मालिनीं. ४१ मंत्रयोगिनीं. ४२ कालाग्नि
गृहिणीं- ४३ चक्रीं. ४४ कंकालीं. ४५ भुवनेश्वरीं- ४६ स्फाराक्षीं- ४७ कार्मुकीं. ४८ लौकिकीं ४९ काकटाक्षीं. ५० अधो
मुखीं- ५१ भक्षणीं. प्रेरणीं. ५२ वृषाघ्नीं. ५३ कंकणीं. ५४ प्रेतभक्षणीं- ५५ कालरूपां ५६ वीरकौमारिकां ५७ चंडां. ५८
वाराहीं. ५९ मुंडधारिणीं ६० कामाक्षीं ६१ उष्ट्राणीं ६२ जालंधरीं ६३ महालक्ष्मीं ६४ ततः सुवर्णपात्रेण फलपुष्पयु
तमर्घ्यनाममंत्रेण प्रत्येकं दद्यात् रात्रिं निनयेत् प्रातः पीठदेवताः संपूज्य अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् सप्तमाहः अ
ष्टोत्तरशतमाज्याहुत्या योगिनीश्चैकैकया ज्याहुत्या ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ज्याहुत्या यक्ष्ये पूजामंत्रेण होमः होमस्तु
कृताकृतः ततः सप्तमिथुनानि वस्त्रादिना संपूज्य वस्त्रदक्षिणा प्रतिमायुतान् सप्तकलशां स्तेभ्यो दद्यात् तत्र मंत्रः सो
पस्करं च कलशं गृहाण हि जसत्तम प्रीयंतां मातरो मह्यं लोकानां स्थितिहेतवे ततो योगिनी पीठमाचार्या यदत्वा ब्रतपूर्तं

ये अष्टौगास्तेभ्योदत्त्वासदन्नेनसंतर्प्य आशिषो गृहीत्वास्वयंभुंजीतइतिपिठोरात्रतम् श्रावणशुक्लप्रतिपदमारभ्या
चारप्रातर्विल्वशेटकत्रतम् युधिष्ठिरउवाच हृषीकेशमयाकारिव्रतदानाद्यनेकधा श्रोतुमिच्छामिदेवेशव्रतंसंपत्तिका
कारकं येनव्रतेनदेवेशपुनाराज्यंलभामहे तथाव्रतंतुमेदेहिपांडवानांकृपाकर श्रीभगवानुवाच वक्ष्यामिशुभदंपार्थ
लक्ष्मीवृद्धिप्रदायकं धर्मार्थकाममोक्षाणांनिदानंपरमव्रतं राजोवाच केनचादौपुराचीर्णमर्त्येकेनप्रकाशितंविधिनाके
नकर्त्तव्यंतत्सर्ववदकेशव श्रीभगवानुवाच आसीत्सौम्यपुरेराजासोमोनामेतिविश्रुतः क्षात्रधर्मेतिकुशलःप्रजापाल
नतत्परः तस्यराज्येप्रजाःसर्वाःसौम्याधर्मपरायणाः तस्यराज्ञस्तुचामात्यःसोपिसौम्यःशुभावहः तस्मिन्सरस्तुसौ
म्यंचसदासौम्यांबुनाप्लुतं अभूत्सोमेश्वरोदेवोलोकानांपालनायच तत्राभवत्सोमशर्माब्राह्मणोवेदपारगः वेदार्थवि
च्छास्त्रविद्वशुद्धाचारोतिदुर्लभः तस्यभार्याशुभाचारापुरंध्रीचारुभाषिणी भर्तृशुश्रूषणरताकल्याणाप्रियवादिनी सो
करोच्चकुटुंबार्थंकणयज्ञंदिनेदिने नलभ्यतेधिकंतेनधनंधान्यंतथैवच अतीवखेदखिन्नस्तुविचार्यचपुनःपुनः किंक
रोमिकगच्छामिसंभाव्योहंमहीतले केनकर्मविपाकेनलभतेचेदृशंफलं अथवार्थकरंधर्म्यदेवपूजादिकंतथा ससो
मेशकरोद्भक्तिर्देन्यनाशायपार्थिव कदाचित्खेदखिन्नोसावाजगामसरोवरं अभूत्सोमेश्वरःसाक्षात्तस्मिन्नुदष्टः सरो
वरे वृद्धब्राह्मणरूपेणकृपयापरयायुतः तेनसंदुःखितोदष्टःसोमशर्माद्विजोत्तमः दुःखंकिमर्थंसजातंत्वन्यथाचरणेन
च किंचिद्वृत्तनास्तिपूर्वतदर्थमीदृशंफलं तस्यतद्वचनंश्रुत्वाब्राह्मणस्त्वदमब्रवीत् भोभोविप्रवरश्रेष्ठव्रतमेकंवदा
मिते तेनादिष्टव्रतंचदंपूर्णसंपत्तिकारकं सोमशर्मावाच भोभोब्राह्मणशार्दूलव्रतंतद्वदमेप्रभो यस्यानुष्ठानमात्रे
णलक्ष्मीवृद्धिःप्रजायते कस्मिन्मासेचकर्त्तव्यंकिंदानंकिंचभोजनं धनलाभायकर्त्तव्यंकस्यदेवस्यपूजनं केस्तुपुष्पैः
प्रकर्त्तव्यापूजाचारुतराशुभा नैवेद्यंकीदृशंदेयमर्घ्यंकैस्तुफलैर्भवेत् यदितुष्टोसिविप्रेन्द्रतत्सर्वंब्रूहिमेप्रभो ब्राह्म

ब्र० र०
श्रावण
११

एतवाच साधुविप्रत्वयाष्टव्रतं वृद्धिप्रदायकं विधानंतस्य वक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायकं श्रावणस्य सिते पक्षे प्रथ
मे सोमवासरे प्रकर्तव्यं व्रतं विप्रशुभं नियमपूर्वकं सार्धमासत्रयं विप्रकर्तव्यं विधिपूर्वकं विल्वदलैस्तु कर्तव्यं चतु
र्दश्यांतु कार्तिके व्रतारंभस्तु कर्तव्यो नियमश्च विचक्षणैः अद्यारभ्य व्रतं देवरोटकारं मनोहरं करोमि परयाभक्त्या
पाहि मां जगतां गुरो दिने दिने प्रकर्तव्या पूजा देवस्य शूलिनः कथां विनानभोक्तव्यं प्रत्यहं च पुनः पुनः उपोषणं चतुर्द
श्यां कर्तव्यं विधिपूर्वकं शुचिर्भूत्वा दिने तस्मिन् कर्तव्यं रोटकव्रतं चतुर्दश्यां निराहारः स्थित्वा चैव परे हानि भोक्ष्यामि
पार्वतीनाथ सर्वसिद्धिप्रदायक इत्युपोषणमंत्रः कृत्वामाध्यान्हिकं कर्म नित्यपूजादिकं तथा तस्यां रात्रौ तु कर्तव्या पूजा
देवस्य शूलिनः शुभे चैतत्प्रदेशे तु कर्तव्यं पुष्पमंडपं पूज्यस्तत्र शिवो देवो धर्मकामार्थसिद्धये क्षीरादिस्नपनं कुट्या
चंदनादिविलेपनं कृष्णागुरुसकर्पूरं मृगनाभिविमिश्रितं पुष्पैर्नानाविधैरभ्यैः पूज्यो देवो महेश्वरः धनकामेन कर्तव्या
पूजा देवस्य शूलिनः विल्वपत्रैरखंडैश्च तुलसीपत्रैस्तथा नीलोत्पलैश्चारुतरैः कर्तव्या पुण्यवर्द्धिनी कल्हारकम
लैश्चैव कुमुदैश्चातिशोभनैः चंपकैर्मालतीपुष्पैरकुरविदैः शुभावहैः मंदारैरर्कपुष्पैश्च पूजाचान्यैः शिवप्रियैः अन्यैर्ना
नाविधैः पुष्पैर्ऋतुकालोद्भवैः शुभैः धूपैर्नानाविधैः पार्थपुण्यवर्धनसाधकैः दीपास्तत्र प्रदातव्या घृतपूर्णामनोरमाः
लेह्यैः पेयैस्तथा भोज्यैः स्वादुभिश्च शिवप्रियैः अन्यैर्नानाविधैरस्यैस्तथा विप्रवरैस्तु तं नैवेद्यं तु प्रकर्तव्यं रोटकानां
विशेषतः कर्तव्यारोटकाः पंचपुरुषाहरमानतः द्वौ तु विप्रायदातव्यौ द्वाभ्यां च भोजनं शुभं एको देवायदातव्यो नैवे
द्यार्थं सदा बुधैः महेशाय प्रदातव्यं तांबूलं सुमनोहरं अर्घ्यदानं प्रदातव्यं धनसंपत्तिकारकं गुर्जरीचशुभाद्राक्षामातु
लिंगमनोरमं आक्षोटानि दाडिमचनारगानि शुभानि च कर्कटीचशुभाप्रोक्ता अर्घ्यदाने मनोहरा अन्यैर्नानाविधैः
पार्थऋतुकालोद्भवैः शुभैः यः करोत्यर्घदानं च तस्य पुण्यं वदाम्यहं इत्यायः सागरैर्युक्तारत्नैश्चान्यैर्भनोरमैः दत्त्वा

सर्वासिद्धिमवाप्नुयात् उद्यापनं विनायस्तु करोति व्रतमुत्तमं तेन शुक्लतिलैः काष्ठ्यैः प्रातः स्नानं षडाननं हेमवार
 जतेनापि कृत्वा गणपतिं बुधः पंचगव्यैस्तु संस्नाप्य दूर्वाभिः संप्रपूजयेत् मंत्रैस्तु दशभिर्भक्त्या दूर्वायुक्तैः शिखिध्वज
 दूर्वायुक्तैरित्यनेन प्रतिमंत्रदूर्वानुवृत्तिरनुज्ञायते मंत्राश्चनामात्मकाः स्कंदपुराणे गणाधिप नमस्तेस्तु उमापुत्राद्य
 नाशन विनायकेशपुत्रांत सर्वसिद्धिप्रदायक एकदंते भवक्रेतितथामूपकवाहन कुमारगुरवे तुभ्यमेभिर्नामपदैः पृ
 थगिति इत्येवं कथितं वत्स सर्वसिद्धिप्रदं शुभं व्रतं दूर्वागणपतेः किमन्यच्छेत्तुमिच्छासि इदं व्रतं श्रावणे कार्तिके वा
 रंभणीयं चतुर्थीया भवेच्छुक्लानभो मासस्य पुण्यदा तस्यां व्रतमिदं कुर्यात्कार्तिक्यां वा षडाननं कार्तिकशुक्लचतुर्थ्या
 मारंभणीयं कार्तिकशुक्लचतुर्थ्यां वा व्रतं कुर्यादिति शुक्लचतुर्थीसमभिव्याहाराच्च अत्र दूर्वालक्षणं सप्तपत्रास्तु
 हरितादूर्वाः प्रादेशसंमिताः यदा पंचशाखाः स्युर्विस्तृताः षडभिरंगुलैः प्रत्येकं मूलमंत्रेण लक्षपूजां समाचरेत् समाप्तौ तु
 महापूजा हैमीदूर्वा समर्पयेत् प्रथमदिनानुसारेण क्रमेण पुष्पानिवेदनक्रम उच्यते करवीरपुष्पादिविष्णुक्रांतांतपुष्पा
 णिपत्राणि चेति अथ श्रावणकृष्णचतुर्थ्यां संकष्टचतुर्थी व्रतकथा हेमाद्रौ स्कंदे ऋषय ऊचुः दारिद्र्यशोककष्टाद्यैः पी
 डितानां च वैरिभिः राज्यभ्रष्टैर्नृपैः सर्वैः क्रियते किं सुखार्थं धनहीनैर्जनैः स्कंदसर्वोपद्रवपीडितैः विद्यापुत्रगृह
 भ्रष्टैरोगयुक्तैः शिवार्थिभिः कर्तव्यं किं वदोपायं पुनः क्षेमार्थं सिद्धये स्कंद उवाच शृणु ध्यं मुनयः सर्वे व्रतानां व्रतमु
 त्तमं संकष्टतरणं नाम पुत्रादिसुखदायकं येनोपायेन संकष्टं तरंति भुवि देहि नः यद्रतं देवकीपुत्रः कृष्णः पुत्राय दत्त
 वान् अरण्ये क्लिश्यमानाय पुनः क्षेमार्थं सिद्धये यथा कथितवान् पूर्वगणे शोमातरं प्रति तथा कथितवान् श्रीशोभाप
 रेपांडवान् प्रति ऋषय ऊचुः कथं कथितवानं वा पार्वतीं श्रीगणेश्वरः तथा पृच्छंति मुनयो लोकानुग्रहकां क्षिणः स्कंद उ
 वाच पुराकृतयुगे पुण्ये हि माचलसुता सती तपस्तप्तवती भूरिनदृष्टः शंकरः पतिः तदा सस्मार हेरं वंगणेशं पूर्वजं सुतं

ब्र०२०
श्रावण
६

तक्षणादागतं दृष्ट्वा गणेशं परिपृच्छति पार्वत्युवाच तपस्तप्तमया घोरं दुस्तरं लोमहर्षणं न प्राप्तः पार्वतीकांतो गि
रीशो ममवल्लभः संकष्टतरणं नाम व्रतं नारद उक्तवान् त्वदीयं यद्रतं नाम कथयस्व पुरातनं तच्छ्रुत्वा पार्वती वा
क्यं संकष्टतरणं व्रतं प्रीत्या कथितवान् देवो गणेशो ज्ञानसिद्धिदः श्रीगणेश उवाच श्रावणे कृष्णपक्षतु चतुर्थी तु विधू
दये गणेशं पूजयित्वा च चंद्राया ध्वं प्रदीयते पार्वत्युवाच क्रियते केन विधिना किं कार्यं किंच पूजनं उद्यापनं कदा
कार्थमंत्राः केस्युस्तु पूजने किं ध्यानं श्रीगणेशस्य गणेशवदविस्तरात् गणेश उवाच चतुर्थी प्रातरुत्थाय दंतधा
वनपूर्वकं ग्राह्यं व्रतमिदं पुण्यं संकष्टतरणं शुभं कर्तव्यमिति संकल्प्य व्रते स्मिन् गणपं स्मरेत् तत्र मंत्रः निराहारो
स्मिदेवेश यावच्चंद्रोदयो भवेत् भोक्ष्यामि पूजयित्वा हं संकष्टात्तरयस्व मां एवं संकल्प्य राजेंद्रस्नात्वा कृत्वा तिलैः शुभैः
आहिकं तु विधायैव पश्चात् पूज्यो गणाधिपः त्रिभिर्मार्गैस्तदर्थे न तृतीयांशे न वः पुनः यथा शक्त्या तु वा हैमी क्रियते प्रति
मा तथा वित्तशाठ्यं न कर्तव्यं कृते कार्यं विनश्यति जलपूर्णं वस्त्रयुतं कुंभं तस्याग्रतो न्यसेत् पद्ममष्टदलं पुण्यं गंध
पुष्पैः प्रपूजयेत् एवं व्रतं तु कर्तव्यं प्रतिमा संत्वयाद्रिजे यावज्जीवं तु वा वर्षा एके विंशति वा तथा अशक्त्या त्वेक वर्षे वा
प्रतिवर्षं मथापि वा उद्यापनं तु कर्तव्यं चतुर्थी श्रावणे ऽसिते स्वीकारश्च तथा कार्यः संकष्टहरणे तिथौ गणेशं च त
था चार्थं सर्वं शास्त्रविशारदं श्रद्धया प्रार्थयेदादौ तेनोक्तं व्रतमाचरेत् एकविंशति विप्रांश्च वस्त्रालंकारभूषणैः पूज
येद्गोहिरण्याद्यैर्हुत्वा दौ विधिनानलं होमयेन्मोदकान्पश्चात्तिलाकान्घृतं सयुतान् अष्टोत्तरसहस्रं वानो चेदष्टोत्त
रं शतं अष्टाविंशतिसंख्यैर्वामोदकैर्वीसशर्करैः आज्याक्ताष्टौ शुभान्शूलान्जुहुयाज्जातवेदासि गीतैर्वादित्रनिन
दैर्मांकिभावपुरस्कृतैः पुराणवेदाध्ययनैः पूजयेत् श्रीगणेश्वरं एवं जागरणं कार्यं दत्त्वा दानादिकं तथा सपत्नीक
मथा चार्थं भूषयेद्दस्त्रभूषणैः उपानच्छत्रगोदानकमंडलुफलादिभिः शय्यावाहनभूदानधनधान्यगृहादिभिः

यथाशक्त्यात्रकर्तव्यंदारिद्र्याभावमिच्छता एकविंशतिविप्रांश्चभोजयेन्नामभिर्नम गज।स्योविघ्नराजश्चलंबोदर
शिवात्मजौ वक्रतुंडःशूर्पकर्णःकुबूजश्चैवगणेश्वरः विघ्ननाशोहिबिकटोवामनःसर्वदेवतः सर्वार्तिनाशोभगवा
न्विघ्नहर्त्ताचधूम्रकः सर्वदेवाधिदेवश्चसर्वेषोडशवैस्मृताः एकदंतःकृष्णरूपोभालचंद्रोगणेश्वरः गणपश्चैकविंश
श्चसर्वएतेगणेश्वराः एवंकृतविधानेनप्रसन्नोहंनसंशयः ददामिवांछितान्कामान्मद्भृतंमत्प्रियंकुरु श्रीभगवानु
वाच एवंपुनश्चैतत्पूर्वगणेशेनस्वयंनृप पार्वत्यातत्कृतंराजन्व्रतंसंकष्टनाशनं व्रतेनानेनसालेभेमहादेवंपतिंस्वकं
त्वंकुरुष्वमहाराजव्रतंसंकष्टनाशनं चतुर्थीसंकटानामस्कंदेनकथितामुनीन् ऋषिभिलोकपालैश्चलोकेकृतमिदंव्रतं
सूतउवाच एवंपुनश्चैतत्पूर्वगणेशेनस्वयंनृप पार्वत्यातत्कृतंराजन्व्रतंसंकष्टनाशनं व्रतेनानेनसालेभेमहादेवंपतिंस्वकं
कार्यंविचक्षणैः व्रतंकृत्वेतिशेषःयेनधर्मार्थकामाश्चमोक्षश्चापिभवेत्किल करोतियोव्रतंविप्रसंबेकामार्थसिद्धिदं स
वांछितंफलंयातिपश्चाद्गणपतां व्रजेत् यदायदापदंविघ्नान्नरः प्राप्नोतिसंकटं तदानदाप्रकर्तव्यंव्रतंसंकष्टनाशनं त्रिपु
रंहंतुकामेनकृतंदेवेनशूलिना त्रैलोक्यभूतिकामेनमहद्रेणचतत्कृतं रावणेनकृतंपूर्वबालिबंधनसंकटे स्वकायंप्राप्त
वान्महाराज्यंगणेशस्यप्रसादतः सीतान्वेषणकामेनकृतंवायुसुतेनच संकल्पंदृष्टवान्सायं सीतांरामप्रियांपुरा दमयं
त्याकृतंपूर्वनलान्वेषणकारणात् सापतिनैषधंलेभेपुण्यश्लोकंद्विजोत्तमाः अहल्यापिपतिंलेभेगौतमंप्राणवल्लभं वि
द्यार्थीलभतेविद्यांधनार्थंधनमाप्नुयात् पुत्रार्थंपुत्रमाप्नोतिरोगीरोगात्प्रमुच्यते व्रतमेतद्गणेशस्यसर्वकामफलप्र
दं येनक्षीणैर्नदेवेशनरैराज्यंचविंदतिराज्ञीचजायतेनारीअपिदासकुलोद्भवा राजपुत्रोजयेच्छत्रून्गरुडःपन्नगानिव
ब्राह्मणोब्रह्मवर्चस्यंप्राप्यसर्वाधिपोभवेत् वर्णाश्रमविहीनोपिसोपिसिद्धिंचविंदति इतिसंकष्टचतुर्थीव्रतकथातथैव
नारदीये श्रावणस्यचतुर्थीतुजातेचंद्रोदयेमुने गणेशायप्रदद्याच्चतुर्थीविधिंविदांवर चंद्रोदयेअर्घ्यदानाभिधानात्

ब्र०२०

श्रावण

७

कृष्णपक्षचतुर्थ्याभिधानं तत्रध्यानं लंबोदरचतुर्बाहुत्रिनेत्रं रक्तवर्णकं नानारत्नविभूषाढांप्रसन्नास्यं विचिंतयेत् आ
वाहनादिभिः सर्वैरुपचारैः समर्चयेत् नैवेद्यमोदकान्दद्याद्गोशपदमाप्नुयात् नानेन सदृशं चान्यद्भूतमास्ति जगत्रये
तस्मात्कार्यं प्रयत्नेन सर्वान् कामानभीप्सता श्रावणकृष्णपंचम्यामन्नव्रतम् नारदीये श्रावणेकृष्णपंचम्यां व्रत
मेतत्समृद्धिदं चतुर्थ्यादिनशेषे तु सर्वाण्यन्नानि नारद पृथक्पात्रेषु संस्थाप्य जलेनाप्लावयेत्सुधीः ततो यामांतरे
तत्तु निष्कास्यांबुनिधापयेत् प्रातर्भानौ समुदिते पितृभ्यश्चैव तथा ऋषीन् देवैश्चान्यर्च्य सुस्नातः कृत्वानैवेद्यमग्रतः तद
ग्रंथाचकेभ्यश्च प्रयच्छेत्प्रीतमानसः सर्वदिनं क्षिपेदेव प्रदोषे तु शिवालये गत्वा संपूज्य देवेशं लिंगरूपिणं मीश्वरं गंध
पुष्पादिभिः सम्यक् पूजयित्वा महेश्वरं यजेत्पवाक्षरीं विद्यां शतं चापि सहस्रकं जपेन्निवेद्य देवाय भवाय भवं रूपिणे
स्नात्वा मंत्रैर्वैदिकैश्च पौराणैश्चापि नाकुलः प्रार्थयेद्देवमीशानं शश्वत्सर्वार्थसिद्धये शारदीयानि चान्नानि तथा वा
संतिकान्यपि यानि स्युस्तैः समृद्धाहंभूयां जन्मनि जन्मानि दत्त्वा ब्रह्मणादिभ्यः स्वयं भुजीत वाग्यतः एतदन्नं व्र
तं नाम विधिना चरितं नृभिः सर्वान्नसंपन्नं कं परलोके गतिप्रदं अत्रैव श्रावणकृष्णपंचम्यां स्नुही विटपदेवी पूजा
तत्र शिष्टाः सुप्ते जनार्दनं देवे पंचम्यां भवनांगणे पूजयेन्मनसा देवीं स्नुही विटपसां स्थितां करधारैर्जातिपुष्पैः शतपत्रै
सचंदनैः स्नापयेद्द्रव्यपयसा तथा शीतोदकेन च सघृतं पयसा पूर्णं दीपं दद्यात्सगुग्गुलं मनसा देवीं विषहरा इति
मंत्रेण मौनव्रतेनास्याः पूजाकार्या सर्पवृक्षाश्चकादिविषशांतिर्भवतीति अत्र श्रावणकृष्णपक्षांस्कंदपूजागुहस्य चे
ति स्मरणात् अथ सर्वमाससप्तमीषु तिथिपत्वेनादित्यः पूज्यः उक्तं च सप्तम्यां भास्करस्य चेति अथाष्टम्यां सुगति
प्रदव्रतांगत्वेन नक्ताशीत्वष्टमीपुस्याद्वत्सरांते च गोप्रदः पौरंदरं पुरं याति सुगतिव्रतमुत्तममिति पद्मपुराणवचनात्
अत्र श्रावणे मासिकृष्णशुक्लनवम्योः कौमारी पूजा तदुक्तं निर्यामृते भविष्योत्तरे श्रावणे मासि राजेन्द्रयः कुर्यान्नक्तभो

ताकंतेषांदूरतरोहरिरित्यादिनिंदाश्रवणादिति तत्तुश्वेतवृंताकपरंतथाचपराशरः पलांडुंश्वेतवृंताकंकुसुभंवनकट
 कंनलिकाचालपुष्पचभुक्कादिनमभोजनं अत्रापिपलांडुमितिश्वेतपलांडावेवोपसंह्रियतइतिमाधवः देहली
 दीपकन्यायेनतथैवयुक्तमितितदाशयः एतान्यातुररूपभिषक्काक्रियापादप्रतिषिद्धानीतिसुमंतुः तथाचतुर्ष्वपिहिमा
 सेषुहाविष्याशीनपापभागिति हविष्यणिचपरिभाषायांद्रष्टव्यानि महाभारतेदानधर्मेषु कंचिद्वर्भप्रवक्ष्यामिमानु
 षाणांसुखावहमिति प्रकृत्य चतुरोवार्षिकान्मासान्योददातितिलोदकं भोजनंचयथाशक्तिब्राह्मणैवेदपारगे अ
 भिकार्यैचकर्त्तव्यंपरमान्निनभोजनं दीपकश्चापिकर्त्तव्यःपितृणांसतिलोदकः एतेनविधिनामर्त्यः श्रद्धधानःस
 माहितः पशुबंधशतस्येहफलंप्राप्नोतिपुष्कलमिति अत्र क्रमेण पैतृकाएयेव तर्पणश्चाद्वदीपदानानिविधी
 यंते अन्निकार्यमग्नौकरणं परमान्नेनेत्यस्यमध्यमणिन्यायेनान्वयः अन्येचचातुर्मास्यनियमाभविष्योत्तरोक्तेति
 हासेद्रष्टव्याः ॥ * अथचातुर्मास्यव्रतसमाप्तौविशेषउच्यते चातुर्मास्येतुयत्यक्तभक्ष्यभोज्यादिकंच
 यत् चतुरोवार्षिकान्मासान्नियमोयस्ययःकृतः कथयित्वद्विजेभ्यस्तदद्याद्रक्तयासदाक्षिणम् दत्त्वाविसर्जयेद्विप्रान्
 ततोभुंजातचस्वयामिति अथतत्तद्वस्तुत्यागव्रतसमाप्तौदेयद्रव्याणि काशीखंडे पत्रभोजीभवेदूर्जेकांस्येत्याज्यं
 प्रयत्नतः कांस्यस्यनियमेदद्यात्कांस्यंसर्पिःप्रपूरितं ऊर्जेनभक्षयेत्क्षौद्रमतिक्षुद्रगतिप्रदम् मधुत्यागेघृतंदद्यात्पा
 यंसंचसशर्करं अभ्यंगेभ्यवहारेचतैलमूर्जेविवर्जयेत् तैलत्यागोतिलान्दद्यात् द्रोणमात्रान्सकांचनान्
 बाहुलकांस्यभोजीयः सकृमिःपूयशोणिते मांसाशिनेपियेभूतास्त्यजेयुस्तेपिकार्तिके नियमेमत्स्यमां
 सानांदद्याद्विकार्तिकेव्रतीकूष्मांडानिसमाधानिर्विशस्वर्णयुतान्यपि विंशदितिकूष्णांडाविशेषेण कार्तिकेमां
 नभोजीयःसोश्रात्यमृतमेवहि सघटांसवलान्मौनी सहिरण्याप्रदापयेत् कार्तिकेलवणंत्यक्तयेनव्रतभूता

ब्र० र०
अषाढ०
१२

सदा त्यक्ताः सर्वैरसास्तेन तत्त्यागीनां प्रदापयेत् भूशय्यां कार्तिके कुर्वन्नमं च संस्पृशेद्भर्ता पर्ययं भूशयोदयात्सतू
लं सोपधानकम् फलत्यागे फलदेयं रसत्यागे च तद्रसम् धान्यत्यागे च तद्धान्यमथवा शालयः स्मृताः धेनूदद्यात्प्रयत्नेन
सालङ्काराः सकाञ्चनीः एकतः सर्वदानानि दीपदानं तथैकतः कार्तिके दीपदानस्य कलानाहंति षोडशीं तथा दी
पयः कार्तिके दद्यादखंडं घृतवर्तिकं मोहांधतमं संप्राप्य न सगच्छति दुर्गातिमिति ॥ चातुर्मास्यव्रतासंभवे किंचिद्भूतम
वश्यं कार्यं चतुर्ष्वपि चमासेषु न सामर्थ्यव्रते यदि तदोज्ज्वलति नाभाव्यमप्यर्धफलमिच्छता अव्रतः कार्तिके येषां गतो
मूढधिया मिह तेषां पुण्यस्य लेशोऽपि न भवेत्सूकरात्मना मितिकाशी खंडात् अत्रैव देवाग्नेस्वस्तिकादिकमपि कर्तव्यमि
ति पाद्वे इदं च कार्तिकशुक्लद्वादश्यां वक्तव्यमपि प्रसंगादत्र लिखितं तथा भार्गवाचनदीपिकायां पाद्वे शयनीवोधि
नीमध्ये शमीदूर्वापमार्गकैः भृंगराजेन देवांस्तु नार्चयति कदाचनोत्तिहेमाद्रौ पाद्वे आषाढादिचतुर्मासानभ्यंगं वर्जयेन्न
रः समाप्तौ च पुनर्दद्यात्तिलतैलघृतं घटम् आषाढादिचतुर्मासं वर्जयेन्न खकृतं वृताकं गृजने चैव मधुसर्पिर्घटान्वितं
कार्तिक्यां तु पुनर्हेमब्राह्मणायानिवेदयेत् अन्यान्यपि वर्जनसंकल्परूपाणि अन्येभ्यो ग्रंथेभ्यो ज्ञेयानि । ॥ *
आषाढशुक्लद्वादश्यां तप्तमुद्राधारणमुक्तरामार्चनचंद्रिकायां शौनकेन तप्तमुद्रां कधारणं कर्तव्यं वैष्णवैरेतत्संप्रदायानु
रोधतः शयन्यां चैव वोधि न्यां च कर्तव्यं तथैव च शंखचक्रविधानेन वह्निपूतो भवेन्नर इति तथा पवित्रं ते विततं ब्रह्म
णस्पते प्रभुमात्राणि पर्येषि विश्वतः अतस्ततनुर्न तदोमोऽश्रुतेशृता स इदं हंतस्तन्समासत ॥ तपौष्यचित्रं विततं दिव
स्वेदेशोचंतो अरुयंतं तवाच्यवस्थिरन् इति ऋग्वेदे सहोवाच याज्ञवल्क्यस्तत्पुमानात्महिताय प्रेम्णा हरिं भजेत् सु
श्लोकमौलेर्वर्मा एयग्निना संध्वन इति शातपथिकश्रुतौ प्रतोद्विष्णोऽब्रजचक्रे सुतस्ते जन्मांभो धितर्तवे चर्षणीद्राः मूले वा
वहोर्दिधते न्येपुराणां लिङ्गान्यंगेतावकान्यर्पयन्ति इति सामवेदे उरुक्रमस्य चिन्हैरंकिता लोके सुभगा भवाम इत्यथर्ववेदे

अग्निहोत्रयथानित्येवेदस्याध्ययनेयथा ब्राह्मणस्यतथानित्यंतत्तचक्रांकधारणम् इतिपादो एतत्प्रकारस्तुरामर्चन
 चंद्रिकातोज्ञेयः पृथ्वीचंद्रोदयादिग्रंथेषुतु यस्तुसंतत्तशंखादिलिंगचिह्नतनुर्मरःससर्वयातनाभोगीचंडालोजन्मको
 टिषु द्विजंतुतत्तशंखादिलिंगांकिततनुंनराः संभाष्यरौरवंयांतियावादिंद्राश्वतुर्दशेतिवृहन्नारदीयोक्तेः शंखचक्राद्यं
 कनचगीतनृत्यादिकेतथा एकजातेरयंधर्मोमजातुस्याद्द्विजन्मनःशंखचक्रेमृदायस्तुकुर्घ्यात्तसायसेनवा सशूद्रव
 द्वाहिःकार्यःसर्वस्माद्द्विजकर्मणः यथाश्मशानजंकाष्ठमनर्हसर्वकर्मसु तथाचक्रांकितोविप्रःसर्वकर्मसुगर्हितःतथा
 शिवकेशवयोरंकाञ्जूलचक्रादिकाद्विजःनधारयेतमातिमान्वौदिकेवर्त्मनिस्थितइति विश्वाश्वलायनादिवचनात् ऋ
 ग्वेदादिश्रुतीनांतुधर्मादिस्तुतिपरत्वात् अन्यश्रुतीनांच तथाविधानामनुपलंभादुदाहृतपाद्यवचनस्यचाकरग्रंथेष्व
 तुपलंभाच्चक्रादिधारणं शूद्रविषयमेवेत्युक्तं यद्यपिनिषेधस्य प्रतिसापेक्षत्वा द्विधिविनाचतदयोगादुपजीव्याविरोधे
 नएकजातेरयंधर्मइत्यनेनसामान्यवाक्यानामुपसंहाराद्द्विजांतनिषेधोनित्यानुवादइति तदाशयइतिनिर्णयसिंधौ
 यद्यपिविश्वाश्वलायनादिवचनेषुमृदापिशंखचक्रादिधारणनिषेधःप्रतीयते तथापि शंखचक्रांकितोविप्रःश्मशानौघि
 यतोपिचेत् प्रयागेयागतिःप्रोक्तासागतिस्तस्थनारदेति विष्णुवायुधांकितंचिन्हंगोपीचंदनमृत्स्त्रया प्रयागादिपुतीर्थे
 पुसगत्वाकिंकरिष्यतीत्यादिवाराहपुराणवचनैर्मृदाकर्तव्यतावगमेनविहितप्रतिषिद्धत्वाद्विकल्पोऽवसीयतइत्यलम
 नयाप्रसक्तचितया यतःपंचरात्रागमेमुद्राधारणस्याधिकारिविशेषमपुरस्कृत्यविहितत्वान्मुद्राधारणंसर्वपुरुष
 धर्मइतिकेचिदाहुः ॥ तथाहिपंचरात्रागमे तद्धारणविधिवक्ष्येमहापातकनाशनं शंखचक्रंसमाराध्यगंधपुष्पा
 दिभिःशुभैः इत्युपक्रम्याग्निनैवसुसंयुक्तंचक्रमादायमामर्कं दक्षिणंवाहुमूलंस्वंदहेद्विनतसाधकः उच्चारयान्निमंमं
 त्रंभूदेशेमांविचितयन् सुदर्शनमहाज्वालकोटिसूर्यसमप्रभं अज्ञानांधस्यभेनेत्यंविष्णोर्मार्गप्रदर्शय इमंमंत्रं

समुच्चार्य दक्षिणं बाहुमं कथेत पांचजन्यनिजध्यानध्वस्तपातकसंचय पाहिमां पापिनं घोरं संसारार्णवतारण इति
मंत्रं समुच्चार्य दहेत्सव्यभुजं तथेति उक्त एव सनत्कुमारसंहितादिष्वपि साधारण्येन चक्रादिधारणविधायकानि वचना
निद्रष्टव्यानि एवं स्मृतिपुराणादिवचनान्यपि चक्रादिधारणविधायकान्युपलभ्यन्ते वामनपुराणे लीलयापिलिखे
द्यस्तु बाहुमूले सुदर्शनम् कुलकोटिसमुद्रत्यसगच्छे द्वैष्णवं पदमितिकूर्मपुराणे चक्रांकितधराः केचित्कुले विष्णुपरि
ग्रहा इति महाभारते भीष्मपर्वणि ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः अर्चनीयश्च सेव्यश्च नित्ययुक्तैः स्वकर्म
स्विति चिह्नं लक्ष्मचलक्षणमित्यभिधानकोशादत्र लक्षणशब्देन तत्तच्चक्रादिचिह्नमेव विवक्षितं यज्ञोपवीतादीनां सर्व
साधारणत्वाभावात् विष्णुधर्मसूत्रमार्किकरसंवादे भवतां भ्रमतामत्र विष्णुसंश्रयमुद्रया आक्रांतो गोचरो नैव भविष्यति
नरः कश्चित् इति हाससमुच्चये पुंडरीकाख्याने केचिच्चक्रांकितस्तत्र प्राणिनो विचरन्ति हि विचरन्ति यथा योगं पुण्यं तर्हि
प्रशंसिन इति तत्सिद्धं चक्रादिधारणं सर्वपुरुषधर्म इति अन्येतु पंचरात्रागमाविहितं सुदर्शनादिधारणं शूद्रादीनां त्रैवाणि
कानां च धर्मः तं त्रिमार्गश्च वैदिकमार्गान् मार्गांतर एव वैदिकं तु पुरस्कृत्वा यश्च तं त्रिसमाचरेदिति वचनेन वैदिकतां त्रिककर्म
णां क्रमविधायकेन वैदिककर्मानुष्ठानानंतरं तांत्रिकसमीपं तोत्रयनादिषोडशकर्मणां विलक्षणरीत्या विहितत्वात् एवं च तां
त्रिकोपनयनादि संस्कृतस्यैव गुरुलघुकल्पाश्रयेण तांत्रिकपूजनमुच्चावचफलार्थं तथा विधीयते संस्कारैर्वैष्णवैः शुद्धः
पूजाहो भवति ध्रुवमिति पांचरात्रवचनेन तांत्रिकपूजाधिकारि संस्कारकत्वेन तेषां विधानात् अत्र च प्रकरणवलात् पूजा
शब्देन तांत्रिकपूजैव गृह्यते तांत्रिकमार्गस्य च वैदिककर्मानुष्ठानेन सह नित्यवदनुष्ठाननियमः वैदिकानां तांत्रिकक
र्मानुष्ठाने प्रत्यवाये शोधकवचनाभावात् किंतु तं त्रिमार्गेण श्रेयः प्राप्तुमिच्छतः स्वेच्छया तं त्रिमार्गं प्रवेशः एवं चैतादृशं
त्रिमार्गप्रविष्टानां प्रत्येकं शिवचक्राद्यं कनं शिखायज्ञोपवीतादिधारणवत्तांत्रिककर्म कर्तृ संस्काररूपतया विधीयते ननु

लपयन् १५ वेदाहमेतंपुरुषंमहांतं आदित्यवर्णितमसस्तुपारे सर्वाणिरूपाणि विचिंत्य धीरः नामानि कृत्वाभिद यदा
 स्ते धाता पुरस्ताथमुदाजहार शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः तमेव विद्वानभृत इह भवति नान्यः पंथा अयनाय विद्यते
 यज्ञेन यज्ञमयजंत देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् तेह नाकं महिमानः सचंत यत्र पूर्वे साध्याः संति देवाः १७ अथ
 संभृतः पृथिव्यैरसाच्च विश्वकर्मणः समवर्तताग्रेतस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेतितत्पुरुषस्याविश्वमाजानमग्रे वेदाहमे
 तंपुरुषंमहांतं आदित्यवर्णितमसः पुरस्तात् तमेव विद्वानभृत इह भवति नान्यः पंथा विद्यते यनाय प्रजापति
 श्चरति गर्भे अतः प्रजायमानो बहुधा विजायते तस्य धीराः परिजानंतियोनितं मरीचीनां पदमिच्छति वेधसः यो दे
 वेभ्य आतपतियो देवानां पुरोहितः पूर्वो यो देवेभ्यो जातो न मोरुचाय ब्राह्मणे रुचं ब्राह्मं जनयंत देवा अग्रेतदब्रुवन् ॥
 यस्तैव ब्राह्मणो विद्यात् तस्य देवा असन्वशे श्रीश्च ते लक्ष्मीश्च ते पत्न्या वहोरात्रे पार्श्वे नक्षत्राणि रूपं आश्विनौ व्याप्त
 इन्निषाणमुभईषाण सर्वलोकं मइषाण ॥ २१ ॥ पुरुषसूक्तेन संपूज्य अतो देवेति मंत्रेण जलेशयनं कुर्यात् शेषपथं
 कवच्यैस्मिन्फणामणिगणामले श्वेतद्वीपांतरे देवकुरुनिद्रां नमोस्तुते इति मंत्रेण तत्रापि महापूजां कृत्वा अस्मिन्
 हरेरनुग्रहमाशास्य सुप्ते त्वयि जगन्नाथे जगत्सुप्तं भवेदिदं विबुद्धे च विबुध्येत प्रसन्नो मे भवा व्ययेति संप्रार्थ्य श्वेतद्वीपे भो
 गिनाथे योगिनाथे स्थिते त्वयि चातुर्मास्यव्रताऽनुज्ञां देहि लक्ष्मीं पते मेति भगवत्कृपा कटाक्षदत्तां माज्ञां लब्ध्वा शंख
 हस्तो देवस्याग्रे नियमस्वीकारं कुर्यात् तत्प्रकारस्तु हेमाद्रौ भविष्ये एवतां प्रतिमा विष्णोः पूजयित्वा स्वयं नरः प्रभाषे
 ताग्रतो विष्णोः कृतां जलिपुटस्तथा तत्र मंत्रः चतुरो वार्षिकान्मासान् राघवोत्थापनावधि इमं करिष्ये नियमं नि
 विघ्नं कुरु मे च्युत इदं व्रतं मया देव गृहीतं पुरतस्तव निविघ्नं सिद्धिमायातु प्रसादात्तेरमापते गृहीते च व्रते देव पंचत्वं य
 दि मे भवेत् तदा भवतु मे पूर्ण प्रसादात्तेरयूतमेति ततो देवा लये देव शंखेनार्घ्यं निवेदयेत् तत्र मंत्रः शंखपात्रगतं

ब्र० र०
आषाढ
१०

तौयफलपुष्पसमान्वितं अर्घ्यगृहाण देवेशरमाकांतवरप्रदेति अर्घ्यदानोत्तरं भगवतः स्तुतिं कुर्यात्साचयथा यः
पृथ्वीभरवारणायदिविजैः संप्रार्थितश्चिन्मयः संजातः पृथिवीतलेरविकुलेमायामनुष्योऽव्ययः निश्चक्रंहतराक्षसः
पुनरगाद्ब्रह्मत्वमाद्यं स्थिरां कीर्तिं पापाहरां विधाय जगतस्तं जानकीशं भजे १ विश्वोद्भवस्थितिलयादिषु हेतुमेकं मा
याश्रयी विगतमायमचिंत्यमूर्ति आनंदसांद्रममलनिजबोधरूपं सीतापतिविदिततत्त्वमहं न मामि २ भजे हंसदारा म
मिंदीवराभं भवारण्यदावानलाभाभिधानं भवानीहृदाभा वितानंदरूपं भवाभावहेतुं भवादिप्रसन्नं ३ सुरानेकदुः
खौघनाशैकहेतुं नराकारदेहं निराकारमीड्यं परेशं परानंदरूपं वरेण्यं हरिराममीशं भजे भारतीशम् ४ प्रपन्नाश्रिता
नंददेहं प्रसन्नप्रपन्नार्तिनाशे हुताशाभिधेयं तपोयोगयोगीशभावाभिभाव्यं कपीशादिमित्रं भजे राममित्रम् ५ सदा
भोगभाजांसुदूरेथभातंसदायोगभाजामदूरेविभातं चिदानंदकंदं सदाराघवेशं विदेहात्मजानंदरूपं प्रपद्ये ६ म
हायोगमायाविशेषानुयुक्तो विभासी शलीलानराकारवृत्तिः चिदानंदलीलाकथापूर्णकर्णाः सदानंदरूपा भवन्तीह लोके
७ अहं मानपानाभिमतः प्रमत्तो न वेदाखिलेशाभिमानाभिमानः इदानीं भवत्पादपद्मप्रसादा त्रिलोकाधिपत्याभिमा
नो विनष्टः ८ स्फुरद्रत्नकेयूरहाराभिरामंधराभारभूता सुरानी कदाचं शरच्चद्रवक्रं लसत्पद्मनेत्रं दुराचारपारं भजे
राघवेशम् ९ सुराधीशनीलाशमनीलांगकांतिविराधादिरक्षोगणालोकशांतिं किरीटादिशोभं पुरारातिलाभं भजे
रामचंद्रं रघूणामर्धेशम् १० लसच्चंद्रकोटिप्रकाशादिपीठे समासीनमंके समाधाय सीतां स्फुरद्भ्रमवर्णीतद्विपुंजभासं
भजे रामचंद्रं निवृत्तार्तिंतद्रम् ॥ ११ ॥ इत्यध्यात्मरामायणोक्तं रामचंद्रस्तोत्रम् ॥

इति स्तुत्वा प्रजापालं राजन्नाशम्यमंगलं शंखतीर्थैश्च संप्रोक्ष्य गीतनृत्यादिना हरिं परितोष्याथ संपूज्य वैष्णवाह्न
रथानके भगवंतं समारोप्य गीतवादित्रघोषकैः आगत्य मंदिरे कृत्वा महतीं राजनं प्रभोः विसृज्य वैष्णवान् देवमुप

वेश्यसुखं स्वपेत् इति शयनोत्सवः मदनरत्ने महाभारते आपाठ्यसिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः चातुर्मास्यव्रतं
 कुर्याद्यत्किंचिन्नियतो नरः सनत्कुमारस्तु चातुर्मास्यव्रतारंभस्य कालांतरमप्याह एकादश्यांतु गृह्णीयादशक्तौ
 कर्कटस्य वा आपाठ्यां वानरो भक्त्या चातुर्मास्योदितं व्रतमिति अस्य च प्रारंभो गुर्वस्तादावपि कार्यः तथा च वृद्धगा
 र्ग्यः न शैशवं न मौढ्यं च शुक्रगुर्वोर्न वा तिथेः खंडत्वं चिंतयेच्चादौ चातुर्मास्यविधौ नरः तच्चाविशेषात्रियमव्रतानां प्र
 थमारंभविषयमपि यदपि हेमाद्रौ व्रतप्रकरणे भविष्ये असंक्रांतं तथा मासं देवपित्र्ये च कर्मणि मलमासमशौचं
 च वर्जयेन्मतिमान्नर इति तच्छ्रावणे वर्जयेच्छाकमित्यादिना श्रवणादिमासविशेषविहितव्रतानुवृत्त्यर्थं स्पष्टमास
 विशेषारूपाविहितं वर्जयेन्मल इति वचनात् चातुर्मास्यव्रतानित्वंतरामलमासेऽप्यनुवर्तते एवेत्यपर इति मयूखे ए
 तद्वचनं चातुर्मास्यप्रकरणे पठितमपि असंबद्धार्थत्वात्पूषानुमंत्रणन्यायेनात्रोत्कृष्टव्यमिति ज्ञेयं प्रकरणनिवेशोपि वा प्र
 थमारंभविषयं ज्ञेयमिति निर्णयसिंधौ वस्तुतस्तु अधिमासनिपातेऽपि ह्येष एव विधिक्रम इति वचनेन चातुर्मास्यव्रता
 रंभानंतरं समाप्तेः प्रागंतरामलमासपातेऽनुवृत्तिं विधाय तेनैतद्वचनं तत्प्रकरणे पठितमपि तद्विन्नविषयं एकाद
 श्यामशौचे पूर्णिमायां कर्कसंक्रांतौ वारभेत् त्रितयेऽप्यशौचे प्रथममतो नारंभ एव आरब्धे सूतकं न स्यादनारब्धे तु सूत
 कमिति विष्णुक्तेः द्वितीयारंभस्तु भवत्येव प्रतिवर्षं च यः कुर्यात् देवैः संस्मरन् हरिं देहांतेति प्रदीप्तेन विमानेना
 कं वर्चसा मोदते विष्णुलोके सोऽयावदाभूतसंस्तुतिमिति हेमाद्रौ भविष्यवचने न प्रतिवर्षं क्रियमाणस्यैकफलसंबन्धेनै
 कव्रतत्वेन प्रथमारंभस्य वृत्तत्वादिति यत्त्वर्चनदीपिकायां रुकांदे अशुचिर्वा शुचिर्वापि यदि स्त्री यदि वा पुमान् व्रत
 मेतन्नरः कुर्यान्मुच्यते सर्वपातकैरिति तदारभोत्तरं बोध्यम् ॥ चातुर्मास्यव्रतानि भविष्योत्तरीयेति हासप्रसंगेन पूर्वमे
 वोक्तानि अथ चातुर्मास्यवर्ज्यानि भविष्ये श्रावणे वर्जयेच्छाकं दधिभाद्रपदे तथा दुग्धमाश्वयुजे मासिकार्तिके चामि

पत्यजेत् द्विदलव्यजेत्यपिपाठः प्राप्यंगचूर्णचर्मांबुजंवीरंवीजपूरकं अयज्ञशिष्टमन्नाद्यंयद्विष्णोराने
वेदितं दुग्धमन्नंमसूरं चर्मांसमष्टविधमंत रुच्यंततद्देशलभ्यंफलमूलादिवर्जयेत् ॥ पाद्वेकार्त्तिकमाहात्म्ये द्वि
जक्रीतारसाः सर्वैलवणंभूमिजंतथा तास्यपात्रस्थितंगव्यंजलंपल्वलसंस्थितं आत्मार्थपाचितंचान्नमशितंतत्स्मृ
तंबुधैः जंवीरंराजमाषांश्चमूलकंगृजनंतथा कूष्मांडंचक्षुदंडंचचातुर्मास्येत्यजेद्बुधः तथा विशेषाद्वदरींधात्रीकू
ष्मांडंतित्तिणीत्यजेत् जीर्णधानीफलंग्राह्यंकथंचित्कायशोधनमिति तथा निष्पावानूराजमाषांश्चमसूरान्संचि
तानिच वृतांकंचकलिंगंचसुप्तेदेवेनभक्षयेत् रुकांदे चत्वार्येतानिनित्यानिचतुराश्रमवर्तिनां प्रथमेमासिकर्तव्यं
नित्यंशाकव्रतंनरैः द्वितीयेमासिकर्तव्यंदधिव्रतमनुत्तमं पयोव्रतंतृतीयेतुचतुर्थेपिनिशामय द्विदलवहुवीजंच
वृतांकंचैववर्जयेत् नित्यान्येतानिविप्रेन्द्रव्रतान्याहुर्मनीषिणः रुकांदे वार्षिकांश्चतुरोमासान्प्रसुप्तेवैजनार्दने मंचख
ट्वादिशयनंवर्जयेद्भक्तिमान्नरःअनृतौवर्जयेद्भार्य्यामांसमधुपरौदनं पटोलंमूलकंचैववृतांकंचनभक्षयेत् शाकशब्द
श्चदशधारुढः मूलपत्रकरीराग्रफलकांडाधिरूढकाः त्वक्पुष्पकवकंचैवशाकंदशविधंस्मृतमित्युक्तेः अधिरूढंअं
कुरः स्मृतिकौस्तुभे मूलपत्रेत्यभियुक्तौशाकशब्दस्यव्यंजनतयाप्रसिद्धेष्वेव फलमूलादिषूपसंहारः लोकव्यव
हारादित्यत्तुतत्कालोद्भवाःशाकावर्जनीयाःप्रयत्नतः बहुवीजमवीजंचविकारिंचविवर्जयेदितिभविष्यवचनंतत्प्र
यत्नात् इतिविशेषग्रहणात् एतेषांशाकानांदोषाधिक्यज्ञापनार्थं बहुवीजमितिचद्व्याधिकवीजवत्फलमित्यर्थः अवीजं
विकारोतिपदद्वयेनकालादिविकृतंविकारवशेनविनष्टजंफलमुच्यते चकारद्वयमेकस्मिन्धर्मिणिविशेषद्वयसूचनार्थं
आचारप्रदीपे वृतांकंचकलिंगंचविल्वोदुंबरभिरुसटाः उदरेयस्यजीर्णतितस्यदूरतरोहरिः भिरुसटादग्धान्नं भीरुस
टेदीर्घपाठेतुभीःसदाश्लेष्मांतकमितिधन्वंतरिनिर्धेतुः यत्तुनृसिंहपरिचर्यायांवृतांकंसदावैष्णवैवर्ज्यं येभक्षयंतित्वं

कांचनीवापिराजतीं पीतांबरधरां शुभेयं के स्वास्तु ते द्विज ततः पंचासुतस्नानं मंत्रैः शुद्धजलेन च पौरुषेण च सूक्तेन
 उपचारान्प्रकल्पयेत् नीराजनां तान् पाद्यादींस्ततः संप्रार्थयेद्धारि सुते त्वयि जगन्नाथ जगत्सर्वचराचरं इति संप्रार्थ्य
 देवाग्रे चातुर्मास्यव्रतोदितान् नियमांस्तु यथाशक्ति गृह्णीयाद्भक्तिमान्नरः ततः प्रभाते द्वादश्यां समर्चेच्छेषशायिनं उ
 पचारैः षोडशभिस्ततः संभोज्य वाडवान् प्रतोष्य दक्षिणाभिस्तु स्वयं भुंजीत वाग्यतः ततः प्रभृतिविप्रेन्द्रगंधाद्यैः प्रत्य
 हं यजेत् कृत्वैवं विधिना विप्रदेवस्य शयनव्रतं मुक्तिमेतियतो मर्त्यो भवाद्विष्णुप्रसादतः अत्रैव देवशयनोत्थापनव्रत
 मुक्तं भविष्योत्तरे मिथुनस्थे सहस्रांशौ स्वापयेन्मधुसूदनं तुलराशिगते तस्मिन् पुनरुत्थापयेद्धारिं आपाठस्य सिते
 पक्षे एकादश्यामुपोषितः इत्यादिकृत्य कलापोऽग्रे वक्ष्यते अथ देवशयन्येकादशीकथा भविष्योत्तरे पद्मपुराणे च यु
 धिष्ठिर उवाच आपाठस्य सिते पक्षे कावाह्येकादशी भवेत् किं नाम को विधिस्तस्याः किंपुण्यं च वदस्व मे श्रीकृष्ण उ
 वाच शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि गोविंद शयनव्रतं कटिदानं समुत्थानं चातुर्मास्यव्रतक्रमं युधिष्ठिर उवाच किं देवशयनं
 नाम किं वै देवः स्वपित्यहो देवः किमर्थं स्वपिति किं विधानं च तद्वद के मन्त्राः के च नियमा व्रतान्यत्र कृतिश्च का किं ग्राह्यं
 किंच भोक्तव्यं सुते देवे जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच मिथुनस्थे सहस्रांशौ स्वापयेन्मधुसूदनं तुलराशिगते तस्मिन् पुनरु
 त्थापयेद्द्रुतं अधिकमासि पतित एष एव विधिक्रमः नान्यथा स्वापयेद्देवं तथैवोत्थापयेद्धारिं आपाठस्य
 सिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः स्थापयेत् प्रतिमां विष्णोः शंखचक्रगदाधरां कांचनीं राजनीं ताम्रमयीं पैतलिकीं तथा
 पीतांबरधरां सौम्यां पर्यं के स्वास्तु ते शुभे सितवस्त्रयुगाच्छन्ने सोपधाने युधिष्ठिर इति हासपुराणज्ञो ब्राह्मणो वेदपारगः स्ना
 पयित्वा दधिक्षीरघृतक्षौद्रैर्जलेन वा समालभ्य शुभैर्गंधैः पुष्पैर्धूपैः सुधूपितां पूजितां कुसुमैः शुभैर्भस्त्रेणानेन पांडव सु
 ते त्वयि जगन्नाथे जगत्सुप्तं भवोदिदं विबुद्धे त्वयि बुद्धे तजगत्सर्वचराचरं एव तां प्रतिमां विष्णोः स्थापयित्वा युधिष्ठिर

ब्र० २०
श्रापाढ
४

तस्यैवाग्रे स्वयं स्थित्वा गृह्णीयान्नियमान्नरः चतुरो वार्षिकान्मासान् देवस्योत्थापनावधिं गृहीतो नियमः शुद्धो निर्विघ्नं
सचयातु मे स्त्रीवानरो वामद्वको धर्मज्ञो थट्टव्रतः गृह्णीयान्नियमाने तान्दंतधावनपूर्वकं तेषां फलानि वक्ष्यामि क
र्तृणां तेष्टु कथं मधुरस्वरो भवेद्राजन्पुरुषो गुडवर्जनात् लभेच्च संततिं दीर्घा पुत्रपौत्रादिर्वर्दिनी तैलस्य वर्ज
नात्पार्थसुंदरांगः प्रजायते कटुतैलपरित्यागाद्रिपुनाशमवाप्नुयात् मधुतैलपरित्यागात्सौभाग्यमतुलं भवेत् पुष्पा
दिभोगनियमात्स्वर्गाविद्याधरो भवेत् योगाभ्यासी भवेद्यस्तु स ब्रह्मपदमाप्नुयात् कटुकतिकमधुरकषायक्षारजान्न
सान् वर्जयेत्स च वैरूप्यं दौर्गन्धनाप्नुयात्सदा तांबूलवर्जनाद्दोगीरक्तकंठश्च जायते शाकपत्रशनाद्दोगीचापाकृतमलो
भवेत् पदाभ्यंगपरित्यागाच्छिरोभ्यंगविवर्जनात् दीप्तिमान् दीप्तकरणो यक्षो द्रव्यपतिर्भवेत् लभेत्संततिं दीर्घा तैल
पक्कविवर्जनात् भूमौ संस्तरशार्था चहरे रनुचरो भवेत् सदा मुनिः सदा योगी एकस्यस्य भोजनात् निर्व्याधिनी
रुज्जो जस्त्रिमद्यमांसविवर्जनात् एवमादिपरित्यागाद्धर्म्यः स्याद्धर्मनंदन एकांतरोपवासेन ब्रह्मलोके मही
यते धारणान्नखलोमानां गंगास्नानं दिने दिने मौनव्रती भवेद्यस्तु तस्याज्ञास्खलिता भवेत् भूमौ भुक्तेनरो
यस्तुष्टाद्यव्यधिपतिर्भवेत् उन्नमो नारायणयेति जपित्वानंतकं फलं पादाभिवंदनाद्विष्णोर्लिभेद्दोदानं फलं
कल्पस्थायी भवेद्राजन्सनरो नात्र संशयः विष्णुपादां वुजस्य शक्तिकृतकृत्यो भवेन्नरः विष्णोर्देवा लये कुर्या
दुपलेपनमार्जनं कल्पस्थायी भवेद्राजन्सनरो नात्र संशयः प्रदक्षिणशतं यस्तु करोतिस्तुतिपाठकः हंस
युक्तविमानेन स तु विष्णुपुरं व्रजेत् त्रिरात्र भोजनाच्चैव मोदते दिवि देववत् षडहर्भोजनाद्वा जन्देवो वै मानुषो भवेत्
प्राजापत्यं चरंश्चैव चातुर्मास्यव्रतं नरः मुच्यते पातकैः सर्वैस्त्रिविधैर्नात्र संशयः तप्तकृच्छ्रतिकृच्छ्राभ्यां यः क्षिपेत् शयनं
हरेः स याति परमं स्थानं पुनरावृत्तिवर्जितं चांद्रायणैर्नरो राजन् क्षिपेन्मासचतुष्टयं दिव्यदेहो भवेत्सोमलोकां

चगच्छति शुक्लपक्षेनरोयोवैत्यजेदन्नादिभक्षणं तेनपक्षोपवासेनप्रतिपक्षहरिप्रियः सगच्छेदरिसायुज्यं नभूयस्तु
 प्रजायते भिक्षाभोजीनरोयोहिसभवेद्वेदपारगः नलिप्यतेसपापैस्तुपद्मपत्रमिवांभसा कृष्णेविष्णौ हरीकेशेप्रसुप्ते
 मधुसूदने परान्नवर्जयेद्यस्तुकृतकृत्योभवेद्विजः परान्नवर्जनात्पार्थचांद्रायणफलंलभेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः सो
 मलोकमहीयते शाकाहारंतुयःकुर्वाद्राजन्मासचतुष्टयं तस्यवंशसमुच्छेदःकदाचित्तोपजायते लवणवर्जयेद्यस्तु
 भूपमासचतुष्टयं त्रिजन्मोपार्जितंपापं सर्वनाशमवाप्नुयात् शक्त्यादानंतुयःकुर्वाद्यावन्मासचतुष्टयं विष्णुमुद्दिश्यरा
 जेंद्रसदेवत्वमवाप्नुयात् पंचगव्याशनःपार्थचांद्रायणफलंलभेत् निर्मलदेहमाप्नोतिगंगास्नानंदिनेदिने कांस्यमांसेन
 तद्युतं व्यायामंक्रोधमैथुने हिसातैलंविवादंचनिद्रानैर्नाल्यलंघनं द्वादश्यांद्वादशैतानिविष्णुभक्तोविवर्जयेत् उपवा
 संतथानक्तमेकभक्तमयाचितं अशक्तस्तुपुमान्कुर्वात्सायंप्रातरखंडितः स्नानंपूजादिसंयुक्तंसनरोहरिलोकभाक्
 गीतवाद्यकरोविष्णोर्गांधर्वलोकमाप्नुयात् लोकान्प्रबोधयेद्यस्तुसौतेविष्णुपुरं व्रजेत् कृत्वाप्रेक्षणकंदिव्यंलोकम
 प्सरसां व्रजेत् कृत्वाप्रेक्षणकंविष्णोर्निर्मलं देहमाप्नुयात् नित्यस्नायीनरोराजन्नरकंनैवपश्यति भोजनंवर्जयेद्यस्तुस
 स्नानं पौष्करंलभेत् तीर्थजांबुहरिस्नानान्निर्मलं देहमाप्नुयात् एकभक्ताशनान्नित्यमग्निहोत्रफलंलभेत् अयाचितंन
 चाप्नोतिवापीकूपप्रपाफलं षष्ठाहःकालभोगेनस्थायीस्वर्गेनरोभवेत् भोगेनभोजनेनेत्यर्थः पत्रेषुयोनरोभुक्ते
 कुरुक्षेत्रेफलंलभेत् शिलायांभोजनेनित्यंप्रयागस्नानजंफलं मुक्तेनाथेजगन्नाथेकेशवेगरुडध्वजे निवर्ततेक्रियाः
 सर्वाश्चातुर्मास्येचभारत यामद्वयंजागरणान्नरोगैरभिभूयते क्षणंतुयज्ञफलदंघटिकातुचतुर्गुणा प्रहरःकांटीगुणि
 तस्ततःसंख्यानविद्यते ॥ इतिपद्मपुराणेजागरणफलमुक्तम् ॥ एवमादिब्रतैःपार्थतृष्टिमायातिकेशवः विवाहव्रत
 वंधादिक्रियाःसंस्कारलक्षणाः क्षौरग्रामप्रवेशादिगौदानादिप्रतिष्ठितं पुण्यानियानिकर्माणिवर्जयेदक्षिणायने अ

ब्र० र०
आषाढ
५

संक्रांतं तथा मासं देवपित्र्यविवर्जयेत् मलिम्लुचमशौचचरविसंक्रांतिवर्जिते प्राप्ते भाद्रपदे मासे एकादश्यासिते हानिक
टिदानं भवेद्विष्णोर्महापूजाप्रवर्तने कृष्णकृष्णजगन्नाथयोगिगम्यनिरंजन कटिदानं कुरुष्वद्य प्राप्ते भाद्रपदेशुभे क
टिदानं पार्श्वपरिवर्तनम् यदेतदेव शयनं तत्र मेकारं शृणु पुरातनः प्रभावेण तोषयित्वा हरिं प्रभु याचितं मुखसंवास
संस्थानं योगनिद्रया निरीक्ष्य चात्मनो देहं रुद्धं लक्ष्म्या उरःस्थलं शंखचक्रासि शार्ङ्गैश्च वाहवोप्यथ पश्य मे नाभे
रधो निरुद्धं मे वैनते येन पक्षिणामुकुटेनाशिरुद्धं कुण्डलैः श्रवणे तथा ददाम्यहं ततस्तुष्टो नेत्रयोः स्थानमादरात् चतुरो वा
र्षिकान्मासान्वसप्राप्ता भविष्यसि योगनिद्रापितृवाक्यं श्रुत्वा पौराणिकं शुभं चकार लोचनावासमतो र्थमेयुधिष्ठिर
अहं तु तावद्रक्ष्यामि मानयामि मनस्विनी योगनिद्रां महानिद्रां शेषा हि शयने स्वयं क्षीरोदतोयवीच्य ग्रैर्धौतपादं समा
हितं लक्ष्मीकरां वुजैः श्लिष्टैर्मृद्यमानपदद्वयं तत्र काले तु यो मासान्मद्रक्तश्चतुरःक्षिपेत् व्रतैरनेकैर्नियमैः पाडव श्रेष्ठमा
नवः कल्पस्थायी विष्णुलोके वसते नात्र संशयः ततो विबोधयेद्देवं शंखचक्रगदाधरं कार्तिकेशुक्लपक्षस्य एकादश्यां
पृथसुत भन्त्रेणानेन राजेन्द्र देवमुत्थापयेत्ततः उत्तिष्ठेत्तिष्ठ गोविंद योगनिद्रां विहाय च लक्ष्मीं विसृज्य लोकं त्वमल
क्ष्मीं नुदं कशव समुत्थितं तदा विष्णोः क्रिया सर्वा प्रवर्तते तत्रैव देवदेवस्य तूर्ध्ववत्स्नानमाचरेत् महातूर्ध्वरवैरात्रौ
भ्रामयेत्स्यंदने स्थितं दर्शयेत्सर्वलोकांश्च उत्थितधरणीधरं सप्तदेशोपिराजेंद्रसर्वः स्वर्गाय कल्पते रात्रौ जागरणं
कार्थ्यमेकादश्यां सुरालये प्रभाते विमले स्नात्वा द्वादश्यां विष्णुमर्चयेत् जुहुयाद्द्वयवाहं च हविर्द्रव्यैर्घृतादिभिः ततो
विप्रान् शुभाचारान्भोजयेदन्नविस्तरैः घृतक्षीरदधिक्षौद्रकषायगुडमोदकैः यजमानोऽग्रतः स्थित्वा वादहास्यविवर्जिताः
एकादशदशाष्टौ वा भोजयेत्कुरुसत्तम अर्चयेच्चंदनैश्चूर्णैः पुष्पैर्गंधैर्द्विजोत्तमान् शास्त्रोक्तविधिना पार्थ भोजयेद्भगवद्भ
तान् आश्वात्येभ्यस्ततो दद्यात्पुष्पं कर्तुं किंचिदेव च स्वभावाद्यदभीष्टं वैदत्तं पुष्पफलादिकं चतुरो वार्षिकान्मासान्नियमो

यस्ययःकृतः कथयित्वा द्विजैर्भ्यस्तद्व्याज्जन्तयाचदक्षिणां दस्वाविसर्जयेद्विप्रास्ततोभुञ्जीतचस्वयं यस्यक्तंचतुरोमासा
प्राप्तिंतस्यसमुच्चरेत् एवंयत्राचरेत्पार्थसो नंतफलमाप्नुयात् अवसानेतुराजैर्द्रवासुदेवपुरं व्रजेत् यस्याविघ्नंसमाप्तेत
चतुर्मास्यव्रतंनृप सभवेत्कृतकृत्यस्तुनपुनर्मानुषोभवेत् योदेवशयनंचापिकटिदानंसमाचरेत् उत्थानंचापिकृष्णस्य
सहरेल्लोकमाप्नुयात् शृणोतिध्यायतिस्तौतिजुहोत्याख्यातियोनरःहरिभक्तिकरःपार्थसगच्छेद्वैष्णवंपदम् दुग्धा
द्विभोगिशयनेभगवाननंतोयोस्मिन्दिनेस्वपितिचापिविवुध्यतेवा तास्मिन्ननन्यमनसामुपवासभाजांपुंसांददाति
सुगतिंगरुडाग्रगामी ॥ इतिश्रीभविष्योत्तरपद्मपुराणयोर्विष्णोःशयनकटिदानोत्थापनैकादशीमाहात्म्यम्
अस्यामेवैकादश्यांवसुदेवद्वादशीव्रतंवाराहपुराणे दुर्वासाउवाच आपाठेप्येवमेवंतुसंकल्प्यविधिनानरः अर्चये
त्परमंदेवंगंधपुष्पैर्विधानतः वासुदेवायपादौतुकटिसंकर्षणायच प्रद्युम्नायेतिजठरमनिरुद्धायचेत्युरःचक्रपाणये
तुभुजैकंठभूषतयेतथा स्वनाम्नाशेखचक्रेतुपुरुषायेतिवैशिरः एवमभ्यर्चयेन्मेधावीप्राग्वत्तस्याग्रतोघटं विन्यसेद्
स्त्र्युगंतुतस्योपरिततो न्यसेत् कांचनंवासुदेवंचतुर्बाहुसनातनं तमभ्यर्चयविधानेनगंधपुष्पादिभिःक्रमात्
प्राग्वत्तद्वाहणेदद्याद्देवादिनिसुव्रते एवंनियमयुक्तस्यपुण्यंतस्यफलंशृणु वसुदेवोभवद्राजायदुवंशविवर्द्धनः देव
कीतस्यभार्यासीत्समानव्रतचारिणी सात्वपुत्राभवत्साध्वीपतिधर्मपरायणा तस्याःकालेनमहतानारदोभ्यागम
दृहं वसुदेवेनभक्त्यासौपूजितोवाक्यमब्रवीत् कथयामासधर्मज्ञोदेवकीवसुदेवयोः तावप्येवंविधंभक्त्याचक्रतुःश्रद्ध
यान्वितौ तयोस्तुष्टःस्वयंविष्णुःपुत्रत्वंसंजगामह एवमेषापापहराद्वादशीपुत्रदारुमृता इमामुपोष्यचसुतान्विद्यांवि
त्तुभंतिच राज्यंचभ्रष्टराज्यास्तुपापिनःपापसंक्षयं यथाभारोपनीतस्तुधरण्याःकेशवेनचै मृतोविष्णुपुरेररभ्येमो
दतेकालसंक्षये मन्वंतराणिषट्त्रिंशत्ततःकालात्ययेपुनः इहलोकेभवेद्राजाशतवर्षाणितानितु दातायज्वाक्षमायुक्त

ब्र०२०
आषाढ
६

स्ततोनिर्वाणमाप्नुयात् ॥ इति वाराहपुराणे धरणीव्रतेषु आषाढशुक्लैकादश्यां वसुदेवद्वादशीव्रतमाहात्म्यं पञ्चपुरा
णि श्रीमहादेव उवाच अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीं स्नानं दा
नं जपो होमः स्वाध्यायं देवतार्चनं चातुर्मास्ये कृतं यच्च सर्वं हि चाक्षयं स्मृतम् एककालं द्विकालं वा पुराणं शृणुते नरः स
र्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति हरौ सुप्ते विशेषेण हरेर्नाम पठन् जपन् तत्फलं कोटिगुणितं लभते द्विजसत्तम
वैष्णवो ब्राह्मणो यस्तु पूजनं प्रकरोति हि स एव सर्वधर्मात्मा पूज्य एव न संशयः चातुर्मास्यमिदं पुण्यं पवित्रं पापनाशनं
श्रुत्वा तु लभते पुण्यं गंगास्नानसमुद्रं व्रतं कृत्वा महाभाग यद्दिनोद्यापनं चरेत् सकर्ता कर्मणां तात न सम्यक्फल
भाग भवेत् व्रते वै कल्यमासाद्य कुक्षीनाम प्रजायते एतस्मात्कारणाच्चैव कुर्यादुद्यापनं द्विज गृहीत्वानियमाने
तान्पालयित्वा यथाविधि सुप्तोत्थिते जगन्नाथे गत्वा ब्राह्मणसन्निधौ क्षमापयेद्देवदेवं यथाविधिसविस्तरम् यत्पु
न्यं नियमेनात्र तत्तद्दद्यात्सदक्षिणं शय्यां सोपस्करां दद्याद्वा सो दद्याद्द्विजातये गोभूहिरण्यवासांसि गृहोपकरणानि
च अशक्तौ तु यथाशक्ति ब्राह्मणानेव भोजयेत् यथाशक्ति प्रपूज्याथ सर्वसंपूर्णतामियात् इत्युत्तरखंडे आषाढ
शुक्लैकादश्यां स्वापमहोत्सव उक्तो मदनरत्ने ब्रह्मपुराणेऽपि एकादश्यां तु शुक्लायामाषाढि भगवान्हरिः भुजंगशा
यने शेषे ते क्षीराणि वजले सदा ततस्तत्प्रातिमाकार्या सर्वलक्षणसंयुता सुप्ता तु शेषपर्यं केशैलमृद्भिस्तु वारिभिः ताद्या
रकूटरजतैस्तथा चित्रपटैश्च वा लक्ष्म्या उत्संगहस्ते च विन्यस्तचरणान्बुजा उत्संगहस्ते उत्संगस्थितहस्ते नाना
विधोपकरणैः पूजाचविधिपूर्वकं उपवासश्च कर्तव्यो रात्रौ जागरणं तथा तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां द्वादश्यां पूजयेत्त
था त्रयोदश्यां तथा गीतं नृत्यं वाद्यं निवेदयेदिति टोडरानंदेऽपि आषाढशुक्लैकादश्यां कुर्यात्स्वापमहोत्सवमिति
अप्येव द्वादश्यामपि कार्यः आभाकाशेषु मासेषु मिथुने माधवस्य च द्वादश्यां शुक्लपंचम्यां प्रस्वापावर्तनोत्सवः ॥

इति निर्णयसिंधो भविष्योक्तेः आषाढशुक्लद्वादश्यां क्षीराब्धि शयनोत्सवः कार्यो न्यथा त्वनादृष्टिर्भवेत्पौराणिक
 व्रते इति रामार्चनचंद्रिकोक्तेश्च द्वादश्यामित्यत्र पारणाहमात्रं विवक्षितं पारणाहे पूर्वरात्रे घटादीन्वादयेन्मुहुरि
 तितत्रैवोक्तेः नृसिंहपरिचर्यायामपि यद्यपि आषाढस्य सिते पक्षे एकादश्यामुपोषितः नक्तं द्विजवरश्रेष्ठगृहणीया
 म्रियमंत्रती कार्तिकेशुक्लपक्षस्य एकादश्यां समाहित इत्यादिवचनैरेकादश्यामेवानुष्ठेयता गम्यते तथापीयं च
 द्वादशो देवप्रबोधार्थं विनिर्मितेति मंत्रलिङ्गानुगृहीतशिष्टाचाराद्द्वादश्यामप्यनुष्ठेयतानिर्धार्यत इत्युक्तं यत्द्वादश्या
 शयनादिकमुक्तं न मिथुनार्क एव आभाकायेषु मासेष्विति भविष्योक्तेः स्वापकालविशेषस्तु निशि स्वापो दिवोत्थानं
 संध्यायां परिवर्त्तनमिति ब्रह्मपुराणवचनेन विशिष्योक्तेः एताश्च द्वादशयोरात्रिसंध्यादिनेष्वनुराधाश्रवणरेवतीना
 मादिमध्यांतभागउक्ताः क्रमेण प्रस्वापादिषु प्रशस्ताः तथा च नारदीये मैत्रायणादिष्वपि तीहविष्णुः श्रुतेश्च मध्ये
 परिवर्त्तमेति पौष्णावसानेन सुरारिहंता प्रबुध्यते मासचतुष्टयेनेति भविष्येपि आभाकासितपक्षेषु मैत्रश्रवणरेवती
 रेवतीत्यत्र सप्तमीलोपः आदिमध्यावसानेषु प्रस्वापावर्तनोत्सवः यदा तु द्वादशीषु रात्र्यादिभागेषु तत्र त्रयत्रयभागो
 नास्ति तदा द्वादश्या नक्षत्रमात्रयोगोपि रात्र्यादिगतो ग्राह्यः पादयोगो यदा तस्यादृक्षेणापि तदा भवेदिति वाराहपु
 राणात् विष्णुर्दिवान् स्वपिति न च रात्रौ प्रबुध्यते द्वादश्यामुर्यसंयोगे पादयोगो नकारणमिति विष्णुधर्मोत्तराच्च य
 दा तु द्वादशीषु तानि नक्षत्राणि न संत्येव किंत्वेकादशीषु त्रयोदशीषु वा तदा तत्रापि तत्तद्वक्ष्यमाण एव निशादिवेलाना
 दरेण प्रस्वापादिकार्यं अप्राप्ते द्वादशीमृक्षे उत्थानशयने हरेः पादयोगेन कर्त्तव्येनाहोरात्रं विचिंतयोदिति जीमू
 तवाहनधृतवचनात् पादयोगादन्यतिथौ द्वादश्यामृक्षसंगमादिति वचनाच्च कौस्तुभे तु अप्राप्त इत्यादिवचनं मु
 र्यकाले केनापि निमित्तेनाकृतोत्सवेन पुंसित्रयोदश्यादिगौणकाले कर्त्तव्य उत्सवः पादयोगवशेन दिवैव वा कार्थ्योरा

ब्र० र०
आषाढ
७

त्रौवेतिसंदेहेनियमार्थं नतु नक्षत्ररहितद्वादशीवाधेन त्रयोदश्यादौ पादयोगोऽप्राप्तकर्तव्यतायाः प्रापणपूर्वं
राश्यादिनिषेधार्थं अपूर्वाविधौ गौरवादेति व्याख्यातम् एवं च द्वादश्यां निशाद्यादरेऽन्यतिथौ च नक्षत्रपादयोगा
देवनिपते सति वदाद्वादशीषु निशादेरन्यत्र तद्वक्ष्यमाणे योऽन्यतिथौ च तदितरनक्षत्रस्यैव योगः तदा द्वादशीषु सं
ध्यायां प्रस्वापादि द्वादश्यां संधिसमये नक्षत्राणामसंभवे आभाकासितपक्षेषु शयनावर्तनादिकमिति वाराहवचनात्
संधिसमय इति शयनादावन्वेति संधिसमयश्च सार्धं संधौ वरेव यादेरलाभे वा द्वादश्यां च विभाभवेत् उभयोरप्यभा
वे तु संध्यायां च महोत्सवः ॥ इति हरिभक्तिविलासे रेवत्यांतोयदारात्रौ द्वादश्यां च समागतः तदा प्रबुध्यते विष्णुर्दि
नाते प्राप्परेवतीमिति जीमूतवाहनवचनात् अत्र बहुवचनेषु चतुर्थभागवाचि पादग्रहणाच्चतुर्धा विभक्तानुराधारेवत्यो
राद्यां त्यपादयोरेव स्वापवोधोत्सवौ कार्यौ न चादिमध्यावसानेष्विति वाक्ये समं स्यादश्रुतत्वादिति त्रेधा विभाग ए
व अतएव मध्यग्रहणमप्युपच्यत इति वाच्यं वचनांतरेषु पादग्रहणेन विशेषश्रवणादश्रुतत्वादिति हेतोरसिद्धेः श्रवण
स्य तु त्रेधा विभक्तमध्यभाग एव ग्राह्यः ॥ आषाढकार्तिकपौर्णमास्योरपि स्वापप्रबोधवाहयमः क्षीराब्दाशेषपर्यंतं
आषाढ्यां संविशे हरिः निद्रांत्यजति कार्तिक्यांतयोस्तं पूजयेत्संदेति अत्र चाषाढी कार्तिकी द्वे आषाढस्येयं कार्तिकस्येय
मिति व्युत्पत्त्यैकादशीपरे न च वृद्धिर्यस्याचामादेरिति वृद्धसंज्ञाय ल आषाढीयमिति स्यादिति वाच्यं कचिदपवाद
विषयेऽप्यौत्सर्गिकप्रवृत्तिरिति न्यायेनाणप्रत्ययेनेष्टसिद्धिरितिलक्ष्मीधरभट्टाः यत्तु आषाढशुक्लपक्षांते भगवान्मधुसू
दनः भोगिभोगे निजां मायां योगनिद्रां समाप्नुयात् शेतसौ चतुरमासान्धावद्भवति कार्तिकीति वचनं तदपि पौर्ण
मास्यां शयनप्रबोधस्वाकारौचित्येन तद्विषयबोधश्च श्रीदत्तादयस्तु आषाढशुक्लैकादशीमारभ्य पौर्णमासी पर्यंतं
विष्णोर्निद्राग्रहणरूपशयनसमयः अतएव एकादश्यां शयनमभिधाय तदादिदिनपंचके कर्मकथनं ब्रह्मपुराणे वाराह

पुराणे च निद्राग्रहणं नान्तरमाषाढमासे द्वादश्यामित्याभिधानं वामनपुराणे वा अनुज्ञां ब्राह्मणेभ्यश्च द्वाद-
 श्यां प्रयतः शुचिः लब्ध्वा पीतांवरधरः स्वरितनिद्रां समानयेदित्याभिधानं च यमस्मृतौ त्वापाढ पदस्योपाधेस्तत्रै-
 व प्रवृत्तेः पूर्णिमायां शयनाभिधानं च संगच्छते विष्णुधर्मोत्तरेऽप्येवम् केचित्तु भगवतः शयनकाले विकल्प एव कथम-
 न्यथा श्रीवैशाखाद्भुजगवनिताचुवनायासखिन्नो देवोदैत्यप्रवरपरशुर्यावदेकांतसुप्तः अतः शय्यापरिणततनु-
 र्योगनिद्रामुपैति तावद्धृष्टैः समयउदितो ब्रह्मणो भाषितेनेति गणकशास्त्राद्वैशाखादिमासे हरिशयनमित्याहुः एते
 पांचपक्षाणां यथासंप्रदायं व्यवस्था श्रीरामस्य तु पारणोत्तरं द्वादशीमध्ये त्रयोदशमध्ये वा पूर्वरात्रे स्वापोत्सवः पार-
 णाहे पूर्वरात्र इति रामार्चनचंद्रिकोक्तेः शिष्टास्तु सर्वदेवानामपि पारणोत्तरमेव रात्रौ कुर्वतीति केचित् यत्तु मोहचूडोत्त-
 रे मिथुनस्थो यदा भानुरमावास्याद्वयं स्पृशेत् द्विराषाढः स विज्ञेयो विष्णुः स्वपितिकर्कट इति तदुत्तरवर्षगतकर्का-
 स्वापपरमिति माधवः मेपादिमिथुनां तेषु यदा दर्शद्वयं भवेत् अत्रातरेतदावश्यं मिथुनार्कं हरिः स्वपेदिति व-
 राहमिहिरुक्तेः एतस्य चावश्याऽनुष्ठेयतोक्ता रामार्चनचंद्रिकायां गारुडे मिथुनस्थे सहस्रांशौ न स्वापयति यो हरिं
 वैष्णवैः सह संभूय ह्यनादृष्टिस्तदा भवेदिति अथ रामार्चनचंद्रिकोक्तः स्वापमहोत्सवविधिः पारणाहे पूर्वरात्रे घंटा-
 दीन्वादयेन्मुहुः विधाय महतीं पूजां विष्णुनभ्यर्च्य वैष्णवान् नीराज्यनरयाने च राममारोप्य वैष्णवैः गीतवादित्र-
 घोषेण देवं नीत्वा जलाशये पुष्पांजलिं प्रदायाथ यानादुत्तारयेत्प्रभुं तीरेपिन्यासमाशास्य हस्तं दत्त्वा पवेशयेत् धौतां
 घृणिपाणिं राचांतः कुर्यात्संकल्पमादृतः न्यासकृत्वा च देवे च स्वर्णधर्मानुवाकतः तद्वापुरुषसूक्तेनोत्तरनारायणेन च
 पंचामृतेन संस्नाप्य संपूज्याय रघूत्तमं अतो देवेति मंत्रेण जले प्रस्वापयेत्प्रभुं शेषपर्यं कवचैस्त्रिंशत्फणामणिगणामले
 श्वेतद्वीपांतरे देवकुरुनिद्रां नमोस्तुते अथ कृत्वा महापूजां गंधस्रग्धूपदीपकैः अत्र तं ब्रूलनृत्याद्यैराशास्यानुग्रहं हरेः

ब्र० र०
आषाढ
८

सुप्तेत्वयिजगन्नाथेजगत्सुप्तंभवोददं विबुद्धेचविबुद्धेतप्रसन्नोमेभवाव्यय इतिसंप्राध्यतस्याग्रेगृह्णीयान्नियमानि
मान् श्वेतद्विपेभोगिनाथेयोगनिद्रास्थितेत्वयि चातुर्मास्यव्रतेऽनुज्ञादेहिलक्ष्मीपतेमम लब्ध्वातुज्ञांशखहस्तोय
थाप्रेषितभर्तृका चतुरोवार्षिकान्मासान्नाघवोत्थापनावधि इमंकरिष्येयनियमंनिर्विघ्नकुरुमेच्युत इदंव्रतंमयादेव
गृहीतंपुरतस्तव निर्विघ्नसिद्धिमायातुप्रसादात्तेरमापते गृहीतोस्मिन्व्रतेदेवपंचत्वंयदिमेभवेत् तदाभवतुसंपूर्ण
प्रसादात्तेरघूतम इत्यभ्यर्थाथदेवायशंखेनार्घ्यानिवेदयेदिति अथप्रयोगः एकादश्यां नित्यंनै
मित्तिकंपूजनंचकृत्वा नरयानेनरथेन वा गीतवादित्रघोषेण देवजलाशयेनीत्वा पुष्पांजलिंप्रदाययानादुत्तार्यस्व
हस्तेहस्तंदत्त्वातीरउपवेशयेत् ततःस्वयंधौतांघ्रिपाणिंराचातःसंकल्पकुर्व्यात् ततोविष्णुमंत्रस्यछंदऋषिन्यास
पूर्वकं ध्यानंकृत्वाकेशवादिमातृकांस्वदेहेदेवेचन्यसेत् ततःसुवर्णघर्मानुवाकपुरुषसूक्तोत्तरनारायणानुव कान्न्यसेत्
तेतुयथा सुवर्णघर्मपरिवेदवेन इंद्रस्यात्मानदशधाचरंतं अतःसमुद्रेमनसाचरन्तम् ब्रह्मान्वविददृशहोतारमर्णे
अतःप्रविष्टःशास्ताजनानांएकःसन्बहुधादिचारःशतशुक्रणियत्रैकंभवन्ति सर्वेदेवायत्रैकंभवन्ति सर्वेहोतारोयत्रैकंभ
वन्ति समानसान्आत्माजनानां अतःप्रविष्टःशास्ताजनानांसर्वाश्चप्रजायत्रैकंभवन्ति चतुर्होतारोयत्रयसंपदंग
च्छन्तिदेवैःसमानसीआत्माजनानां तस्मैद्रमस्मिजगतःप्रविष्टादिवआत्मानंसवितारंवृहस्पतिं चतुर्होतारंप्रविशो
तेतुष्टं वाचोवीर्यतपसान्निविदुःअतःप्रविष्टकर्तारमेतं त्वष्टारंरूपाणिविकुर्वंतविपश्चि अमृतस्यप्राणं यज्ञमेतं
चतुर्होतारामात्मानंकवयानिचिक्युः अतःप्रविष्टकर्तारमेतंदेवानांवंधुनिहितंगुहासु अमृतेनलकृतंयज्ञमेतं चतुर्हो
तारानात्मानंकवयानिचिक्युः शतंनिपुनःपरिवेदविश्ववारःविश्वमिदंवृणाति इंद्रस्यात्मानिहितःपंचहोता अमृ
तेदेवानमायुःप्रजानां इंद्रांरजानंरूपावितारमेतं वायोरात्मानंकवयानिचिक्युःरश्मिरश्मीनामध्येतपतं ऋतस्य

पदेकवयोनियंति यत्राण्डकोशं भुवनं विभर्ति अनिर्विण्णः सन्नयलोकान्विचष्टे यस्याण्डकोशं शूण्ममाहुः प्राणमुल्लं
 तेन कृते सृतेनाहमस्मि सुवर्णकोशं रजसापरिवृतं देवानां वसुधानीं विराजं ४ अमृतस्य पूर्णांतामुकलां विच
 क्षते पादं पृष्ठे तुर्न किला विविस्ते येन तेवः पंचधा तद्धृताः उत वा षड्धामनसो तद्धृताः तद्धृत्तारमृत्युभिः कल्प
 मानं ऋतस्य पदेकवयोनियंति अतः प्रविष्टकर्तारमेतं अतश्च द्रमसि मनसा चरंतं सहैव संतं न विजानति देवा इन्द्रस्या
 त्मानं शतधा चरंतं ॥ ५ ॥ इन्द्रो राजा जगतो यदृशे सप्तहोता सप्तधा विकृतः परेण तं तु परिविच्यमानः अतरादित्ये म
 नसा चरंतं देवानां रुदयं ब्रह्मा च विदत् ब्रह्मैतद्रण्डजभारं अर्कश्चातं तं सरिरस्य मध्ये अयस्मिन् तत्तपेरवः मेहं व
 हुलां श्रियं वह्मिन्द्र गोमतीं ॥ ६ ॥ अच्युतां वहुलां श्रियं सहरिर्वसुवित्तमः पेरुरिन्द्राय पिबते वह्मिन्द्र गोमतीं
 अच्युतां वहुलां श्रियं मह्यमिन्द्रो नियच्छतु शतं शतं अस्य युका हरीणां अवां डातु वसुभारं रिम
 रिन्द्रः प्रमहमाणो वहुलां श्रियं रश्मिरिन्द्रः सविता मे नियच्छतु ॥ ७ ॥ घृतं ते जोमधुमरिन्द्रिय मध्ययमः प्रिदधातु ह
 रिपतंगः पठरी सुवर्णं विचरा योनभसा यएति सनइन्द्रः कामवरं ददातु पंचारं चक्रं परिवर्तते पृथु हिरण्यज्योतिः सरि
 रस्य मध्ये अजसुज्योतिर्भसा सर्गदेति सनइन्द्रः कामवरं ददातु सप्तयुंजंति रथं नेकचक्रं ८ एको अश्वो वहति सप्त
 नामा त्रिणाभिचक्रमजरमन्वं येनेमा विन्दा भुवनानि तस्थुः भद्रं पश्यंत उपसे उरे ग्रेतपो दीक्षा मृषयः सुवर्णं दत्ततः
 क्षत्रं बलमोजश्च जातं तदस्मै देवाय भिराजन्तु श्वेतं तस्मिन् भुज्यमानं अपाने तारं भुमा गला एकरूपाः शतं महस्त्रा
 णि प्रयुजानि नाठ्यानां अपायं यतोराजं परिसर्वमिदं जगत् प्रजां पशून् धनानि अस्माकं ददातु श्वेतो रश्मिः पारस
 र्देवभुवः सुवर्णं पशून् विधुवः पतंगकमकमसुरस्य मायया १९ हृदा पश्यति मनसा मनीषिणः समुद्रे अतः
 एतयो विचरते मरीचो नापदमिच्छत देवतः पतंगो वाचं न नसा विभर्ति तासां धुर्वो वदद्भर्मे अतः ताद्योत मामां स्वयं

मनीषां अंतस्वपदेकवयोनिषांते ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपाः विरूपासंतो बहुवैकरूपाः अग्निस्तां अग्नेममुक्तो
कुदेवः प्रजापतिः प्रजया संविदानः दीतं स्तुके स्तुके युवमस्मा सुनियच्छतं प्रप्रयज्ञपतिं निरये ग्राम्या पशवो वि
श्वरूपाः विरूपासंतो बहुवैकरूपाः तेषां सप्तानां मिहरंति रस्तु रायस्योपायसुवीर्याय यत्रारण्याः पशवो विश्वरूपा
वयुस्तां अग्नेममुक्ता देवः प्रजया संविदानः इडा यै सप्तं वृतवच्चराचरं देवा अन्वविदन् गुहाहितं यज्ञारण्यः पशवो वि
श्वरूपाः विरूपासंतो बहुवैकरूपाः तेषां सप्तानां मिहरंति रस्तु रायस्योपायसुप्रजास्त्वायनवीर्याय ॥ १३ ॥ सह
स्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् सभूमिं सर्वतः स्पृत्वा त्यतिष्ठ दशांगुलम् १ पुरुष एवेदं सर्वं यद्वृतं यच्च भाव्यं
उता मृतत्वस्येशानो यदग्नेनातिरोहति २ एतावानस्य महिमा तोज्यायां श्वपूरुषः पादोऽस्य विश्वाभूतानि त्रिपादस्या
मृतं दिवि ३ त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत्पुनः ततो विश्वद्व्यक्रामत्साशनानशने अभि ४ ततो वि
राट् जायत विराजोऽधिपूरुषः सजातोऽत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ५ यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत वसंतो
स्यासीदाज्यं ग्रीष्मदध्मः शरद्विः ६ सप्तास्यासन्परिधयास्त्रिः सप्तसमिधः कृताः देवा यद्यज्ञतन्वानाः अवध्नन्पुरुषं
पशुं तं यज्ञं वहिषि प्रौक्षन्पुरुषं जातमग्रतः तेन देवा अयजंत साध्या ऋषयश्च ये ८ तस्माद्यज्ञात्सर्वहृतः सम्भृतं
ष्टपदाज्यं पशूंस्तांश्चक्रे वायव्यानारण्या ग्राम्याश्च ये ९ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतऋचः सामानि जज्ञिरे छंदांसि जज्ञिरे
तस्मात् यजुस्तस्मादजायत १० तस्मादश्वा अजायंत ये केचो भयादतः गावो ह जज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाता अजावय
११ यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् सुखा किमस्य त्विवाहू किमूरूपादा ज्ञेयते १२ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्
बाहू राजन्यः कृतः ऊरू तदस्य यद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रोऽजायत १३ चंद्रमामनसो जातश्चक्षोः सूर्योऽजायत ॥ सुखादिद्र
व्याग्निश्च प्राणाद्यायुरजायत १४ नाभ्या आसीदं तरिक्षं शीर्णोऽधौः समवर्तत पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्तथा लोकां अक्रः

तुलवणंविना पंचाब्देतंदुर्लभैःकार्यनिक्षुरसविवर्जितं पंचाब्देचैवमुद्गैस्तुएवंहायनाविंशतिः विंशत्तमेततोब्देतुत्र
तोद्वारंसमाचरेत् दंपत्योःपरिधानेहिप्रदद्याद्गुह्यप्रीतये भोज्यं सुवासिनीनांचतृतीयायायथोचितं विंशतिःप्रथमे
पक्षेविंशताथमतःपरं वधकंपंचकेकार्यपरिधानंसभोजनं नानारसैःसमायुक्तंघृतखंडसमन्वितं समर्तकायेदा
तव्यंभोज्यंसौभाग्यहेतवे कुंकुमचजलंदेयमब्देऽब्देचस्वशक्तिःरात्रौजागरणकुर्व्यादखंडफलदंभवेत् अनेनविधि
नायस्तुकुरुतेव्रतमुत्तमं जागरणेकृतेयातिव्रतं संपूर्णतांसदा व्रतेनरहितानारीविधवाजन्मजन्मनि शोचितदुःखसंयु
क्तानचसौभाग्यभागभवेत् नारीणांचव्रतैर्दानैःपरिभक्त्याततःपरं सौभाग्यमतुलंयातिपतिसंतोषदानतः एवमुक्त्वा
व्रतवरंतत्रैवांतरधीयत पश्चाद्गृहंसमागत्यसापत्याचसमन्विता पूर्वोक्तेनव्रतंकृत्वाप्राप्तपुत्रसुखंतयोःभर्तारंचविशे
षेणत्रैवैधव्यंपरंसुखं भुक्त्वाचविविधान्भोगानंतप्राप्तौशिवालयं श्रीभगवानुवाच एवंयाकुरुतेनारीनचभर्त्रावियु
ज्यते कुलत्रयंसमुद्धृत्यनयतेशिवमंदिरं सान्निध्यसुखमाप्नोतिशिवलोकेमहीयते कथांश्रुत्वाविधानेनसर्वपापैःप्र
मुच्यते ॥ इतिभविष्योत्तरेगुर्जराचारप्राप्तं जयापार्वतीव्रतं आपाठशुक्लचतुर्दश्यामपि शिवपूजाव्रतंनारदीये
शुचिशुक्लचतुर्दश्यांशिवंसंपूज्यमानवःदेशकालोद्भवैःपुष्पैःसर्वोसंपदमाप्नुयात् आपाठपौर्णिमायांगोपद्वयव्रतं को
किलागौरीव्रतं नारदीये चतुर्भुजमहाकायंजावूनदसमप्रभं शंखचक्रगदापद्मरमागरुडशोभितं सेवितंमुनिभिर्दे
वैर्यक्षगंधर्वकिन्नरैः एवंविधंहरिंध्यात्वातत्रपूजांसमाचरेत् पौरुषेणैवसूक्तेनगंधाद्यैरुपचारकैःआचार्यैवस्त्रभूषाद्यै
स्तोषयेत्स्निग्धमानसः भोजयेन्मिष्टपक्वान्निर्दिजानन्यांश्चशक्तिः एवंकृत्वाव्रतंविप्रप्रसादात्कमलापतेः ऐहिकामु
ष्मिकान्कामानुलभतेनात्रसंशयः कोकिलाव्रतमप्यत्रप्राक्तं द्विधिरुच्यते पूर्णिमायांसमारंभ्यव्रतंस्नायाद्वाहिर्जले
पूर्णान्श्रावणेमासिगौरीमभ्यर्च्यकोकिलां स्वर्णपक्षारत्ननैत्रांप्रवालमुखपंकजांकस्तूरीवर्णसंयुक्तामुत्पन्नानंदनेवने

ब्र० र०
अष्टाद०
२०

चूतचंपकवृक्षस्थाकलगंभीरनादिनीं चितयेत्पार्वतीदेवीकोकिलारूपधारिणीं गंधाद्यैः प्रत्यहं प्रार्चयित्वा वरुणकैः
पटे ततो ब्रतं ते हर्मिवातिलपिष्टमयीं द्विज आद्यादिप्रायमंत्रेण भक्त्या सस्वर्णदक्षिणां देविचैत्ररथोत्पन्ने कोकिले हर
वल्लभे संपूज्य दत्ताविप्राय सर्वसौख्यकरी भव द्विजं सुवासिनीं स्त्रिशदेकां वा भोजयेत्ततः वस्त्रादिदक्षिणां शक्त्या दत्त्वा
नत्वा विसर्जयेत् एवं या कुरुते नारी कोकिला ब्रतमुत्तमं सालभेत्सुखसौभाग्यं सप्तजन्मसु नारद ॥ अथ गोपद्वयब्रत
पूजाक्रमः तत्रादौ तिथ्यादिसंकीर्त्यात्मन ऐहिकामुष्मिकसर्वकामावाप्तिकामो विष्णुप्राप्त्यर्थं गोपद्वयब्रतं करिष्ये ध्यानं
चतुर्भुजं महाकायं जांबूनदसमप्रभं शंखचक्रगदापद्मरमागरुडशोभितं सेवितं मुनिभिर्देवैर्धक्षगंधर्वकैन्नरैः एवं
विधं हरिं ध्यात्वा ततो यजनमारभेत् आवाहयामि देवेशं भक्तानामभयप्रदं स्निग्धकोमलकेशं च मनसा वाहयेद्भुवं स
हस्रशीर्षेत्यावाहनं १ सुवर्णमणिभिर्दिव्यैरचितं देवनिर्मितं दिव्यसिंहासनं विष्णो उपविश्य प्रसीद मे पुरुष एवेत्या
सनं २ पादोदकं सुरश्रेष्ठसुवर्णकलशोर्पितं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं पाद्यं मे प्रतिगृह्यतां एतावानस्येति पाद्यम् ३
अष्टद्रव्यसमायुक्तं स्वर्णपात्रोदकं शुभं अभयं करभक्तानां गृहाणा च मनीयकं तस्मादिराडित्या च मनम् ४ गंगागोदाव
रीपुण्याय मुनाचसरस्वती नर्मदासिंधुकावेरीतम्यः स्नानार्थमाहृतं यत्पुरुषोऽपि पंचामृतादिस्नानम् ५ वस्त्रयु
ग्मं समानीतं पटसूत्रेण निर्मितं सुवर्णरचितं दिव्यं गृहाण त्वं सुरेश्वर तं यज्ञमिति वस्त्रम् ६ कार्पासं तुभिर्युक्तं ब्र
ह्मणानिर्मितं पुरा अनेक रत्नखचितं मुपवीतं गृहाण मे तस्मादिति यज्ञोपवीतम् ७ चंदनं मलयोद्भूतं कस्तूर्यथा गुरु
संयुतं कर्पूरेण च संयुक्तं स्त्रीकुरुष्वानुलेपनं तस्मादिति गंधम् ८ शतपत्रैः कर्णिकारैश्च पंचकैर्मल्लिकादिभिः तुलसी-
युक्तपुष्पाणि गृहाण पुरुषोत्तम तस्मादश्वा इति पुष्पम् ९ दशांगुगुलं धूपं सुगंधं च मनोहरं कृष्णा गुरुसमायुक्तं
धूपं देवगृहाण मे यत्पुरुषमिति धूपम् १० आज्यं सुवर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं च यत् दीपं गृहाण देवेश त्रैलोक्य

तिमिरापहं ब्राह्मणोऽस्येतिधूपं ११ अत्रेचतुर्विधस्वादुरसैः षड्भिः समन्वितं भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रति
 गृह्यतां चंद्रमा इति नैवेद्यं १२ इदं फलमिति फलं नाभ्या आसीदिति तांबूलं १३ हिरण्यगर्भमिति सप्तास्या
 सन्निति दाक्षिणा १४ यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रपुष्पांजलिः १५ अथ तत्तद्वर्षोक्तं वायणं सपक्रान्नामिदं विप्रवायणं
 परिगृह्यतां त्वत्प्रसादाद्ब्रूहे सर्वत्र तस्य फलमाप्नुयां यानिकानीति प्रदाक्षिणा मंत्रहीनमिति प्रार्थना इति पूजा अथ
 कथा सनत्कुमार उवाच नाथैकं परिपृच्छामि चतुर्वर्गफलप्रदं नारीणामथवा पुंसां भुक्तिमुक्तिफलप्रदं ब्रूहि चेदस्ति दे
 वर्षे कृपां कृत्वाममोपरि नारद उवाच भगवन् सर्वमाख्यामियत्पृष्ठं विदुषा त्वया गोपन्नं कवतं नाम ब्रतानामिदमुत्तमं
 कार्यसिद्धिकरं लोके विख्यातं भुवनत्रये सनत्कुमार उवाच भगवन् भूतभक्ष्येश सर्वशास्त्रविशारद तद्रतं ब्रूहि मे सर्वक
 थमुद्यापनं भवेत् पुरंदं केन वाचीर्णं देवर्षे कथयस्व मे नारद उवाच आपाठकार्तिकौ मासौ ब्रतग्रहणासिद्धिदौ आपाठ
 पौर्णमास्यां तु तथाष्टम्यां हरेर्दिने प्रारभेद्ब्रतमेतत्तु कार्तिकावधितत्तिथौ तिलामलककल्केन स्नानं नित्यं विधाय च
 नदीतीरे तथा गोष्ठेशिवागारे हरेर्गृहे शुभे वृंदावने चापिलिखेद्गोपद्वयकंपदे त्रयस्त्रिंशत्पद्मानि कुट्यां हस्त्यादिनेदि
 ने तत्संख्यया प्रकर्तव्या अर्घ्यप्रदाक्षिणानतीः वालकृष्णं समुद्दिश्य लक्ष्म्या सह जगद्गुरुं गंधाद्यैरुपचारैस्तु यथाश
 क्यया प्रपूजयेत् ब्राह्मणं च ततः पूज्यपद्मसंख्यं प्रपूजयेत् प्रथमे बदे च वटकैर्द्वितीये पूषकैर्ब्रती तृतीये शाकामिष्टान्नै
 श्वतुर्थे पूरिकादिभिः पंचमे परमान्नैस्तु सन्नगं पूजयेद्ब्रती अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ऋषीणां पृच्छमाना
 नामूतेनोक्तं मया श्रुतं ऋषयः हूयुः केन चादौ पुराचीर्णमर्त्ये केन प्रकाशितं कथमुद्यापनं तस्य किं फलं सूत कथ्यतां सूत
 उवाच पुराशक्रोमरावत्यां देवदानवकिन्नरैः रुद्रैरादित्ययक्षाधिर्गंधर्वैः स्वर्गाभिः सह रंभानृत्यसमारंभे क्रीडालोभे
 नाविह्वला एवं नृत्ये समारब्धे त्रुटितं चर्ममंडलं क्षणमात्रं विचार्य धर्मराजस्तमुक्तवान् यम उवाच जन्ममध्ये ब्र

तयैश्चनकृतं प्राणिभिः क्वचित् तच्चर्मस्त्रायुभिः शक्रकर्तव्यं छादनंतयोः नारदेन श्रुतं तत्र जगाम यदुनंदनं अर्चयि
त्वाथ तं कृष्णो वचनं चेदमब्रवीत् श्रीकृष्ण उवाच सर्वलोकेषु देवर्षेभ्यः पुनरेव पुनरुचरता सदा किमाश्चर्यं त्वया दृष्टं सत्यं मे ब्रूहि
नारद नारद उवाच शक्रस्य भवने दृष्टमाश्चर्यं देवसंसदि तत्र सर्वसमायाताः सुराश्च द्राश्च तुर्दश रुद्रा एकादश वि
धा आदित्या द्वादशापि च वसवो ह्येतथानागा यक्षराक्षसपन्नगरं भयाच समारब्धं नृत्यं शक्रस्य पश्यतः त्रुटितं चर्म वा
द्यानामब्रुवंस्तस्य साधने यमः प्राह तदा दूतान्सुभद्रा ह्यब्रूतास्तिभोः तामानयध्वं तच्चर्मवाद्ययोग्यं सदास्त्विति तच्छ्रु
त्वा त्वरया भद्रभीत्या सर्वं निवेदितं सूत उवाच इति नारदवाक्यं तु श्रुत्वा कृष्णस्त्वरान्वितः सुभद्राया गृहं गत्वा पूजि
तस्तामुवाचह किंचिद्व्रतं त्वया भद्रे कर्तव्यं नेति शंसमे सुभद्रोवाच सर्वव्रतानि मे कृष्ण कृतान्येव न संशयः नो चेत्तव स
होदय्यांतस्यामर्जुनवल्लभः पुत्रो भिमन्युश्च कथं कथयस्व जगत्पते श्रीकृष्ण उवाच तथापि त्वं महाभागे व्रतमेकं समा
चर गोपेति च विख्यातं त्रिषु लोकेषु विश्रुतं इति कृष्णवचः श्रुत्वा सुभद्रा ततदा करोत् कृष्णोपदिष्टा विधिना सत्वरं
तत्समापितं सोद्यापने व्रते पूर्णकाले यमभटाय युः दूता ऊचुः सुभद्रे तव देहस्य चर्मार्थं त्वागता वयं तच्चर्म देववाद्या
र्थं यमेन परिकल्पितं इति दूतवचः श्रुत्वा स व्रतास्मीति सा ब्रवीत् ततो यमभटाः सर्वे ददृशुः सादरास्तदा पद्मानां निच
यंत स्याग्देहां च सवत्सकां रुंधिलेहस्तमात्रे तु सुसमिद्धं हुताशनं कृष्णोपदिष्टं वीक्ष्यैव भटा जग्मुर्धर्मांतिकं प्राप व्र
तप्रभावेन सुभद्रापदमच्युतं इति सूतवचः श्रुत्वा मुनयश्चक्रिरेव तं सनत्कुमार उवाच भो भो नारद देवर्षे सर्वज्ञानसु
धानिधे शीघ्रं ब्रूहि सखे मह्यं व्रतस्योद्यापने विधिं नारद उवाच पूर्णतु पंचमेव वर्षे व्रतस्योद्यापनं चरेत् श्रीविष्णोः प्रति
मा कार्प्या सुवर्णस्य पलं नवै पुष्पमंडपिका कार्प्या चतुर्द्वारे सुशोभना तन्मध्ये पूजयेद्भक्त्यारमया सहितं हारिं त्रयास्त्रिं
शत्ततो विप्रान् व्रतहोमं समारभेत् अतो देवेति मंत्रेण जुहुयात्तिलपायसं रक्तवस्त्रयुतां धेनुमाचार्या यप्रदापयेत्

ब्राह्मणांश्च सपत्नीकान्भोजयेद्यथाक्रमं एव याकुरुते विप्रतस्याः श्रीरचला भवेत् यं यंचिंतयते कामंतं तं प्राप्नो-
 त्यसंशयं अंते विष्णुपदं गच्छेत्सर्वपापविवर्जितः इति नारदोक्तसोद्यापनगोपद्वयव्रतं अत्र मूलं शिष्टाचार एव अस्या-
 मेवाषाढपूर्णिमायां कोकिलाव्रतं तस्य विधानं स्नात्वा आचम्य प्राणानायम्य मासपक्षाद्युल्लिख्य ममेह जन्मानि सर्वपा-
 पक्षयपूर्वकपुत्रपौत्रस्थिरलक्ष्मीत्वावैधव्यसपत्नीनाशसौभाग्यासिद्धिद्वारा कोकिलारूपगौरीप्रीत्यर्थं कोकिलाव्रतं क-
 रिष्ये इति संकल्प्य आषाढपूर्णिमास्यां तु संध्याकाले द्युपस्थिते संकल्पयेन्मासमेकं श्रावणे प्रत्यहं ह्यहं स्ना-
 नं करिष्ये देवेशि कोकिलप्रतिमेतव जले स्मिन्पावने पुण्ये सर्वदैवजलाशये इति मंत्रेण तिलामलफलैः सर्वौषधि-
 जलेन च पिष्टेन चाष्टौ दिनानि प्रत्येकं तिलामलकपिष्टेन चौषधियुतेन च षड्दिनान्येवं मासावधि स्नाने क्रमः एवं
 स्नात्वा राविंध्यात्वा तस्मै अर्घ्यं दद्यात् ततः आदित्यभास्कररवे अर्कसूर्यदिवाकर प्रभाकरनमस्तुभ्यं गृहाणाध्वं
 नमोस्तुते इति सूर्याय अर्घ्यं दद्यात् ततः स्वर्णपक्षारौप्यपादां मौक्तिके कनेत्रां प्रवालमुखारत्नपृष्ठांचूतचंपकवृक्षस्थां
 गौरीरूपिणीं कोकिलां लिखित्वा पूजयेदित्युक्तेः ध्यानं कुर्यात् स्वर्णपक्षारक्तनेत्रां प्रवालमुखपंकजां कस्तूरीवर्ण-
 संयुक्तामुत्पन्नानंदनेवने चूतचंपकवृक्षस्थां पुष्टस्वरसमन्वितां चिंतयेत्पार्वतीं देविको किलारूपधारीणीं श्रीसू-
 क्तेन गौरीमिमायेति मंत्रेण पूजा आगच्छ कोकिले देवि देहि मे वांछितं फलं चंपकद्रुममारूढा क्रीडसे नंदनेवने इ-
 त्यावाहनं आसनं क्षौमवस्त्रेण निर्मितं चानयेतव गृहाणे इमं यादत्तं कोकिले प्रीतिवर्द्धिनि सौभाग्यं धनपुत्रांश्च देहि मे को-
 किले नमः तिलपुष्पफलैर्युक्तं पाद्यं मे प्रतिगृह्यतां इति पाद्यं रत्नचंपकपुष्पैश्च पीतचंदनसंयुतं हेमपात्रस्थितं तोयं
 गृहाणाध्वं नमोस्तुते इत्यर्घ्यं निर्मलं सलिलं गांगको किले पक्षिरूपिणि वासितं च सुगंधेन गृहाणा च मनीयकं इत्या-
 चमनं पंचामृतेन स्त्रपनं कोकिले कलकंठके मया दत्तेन सुप्रीता भवत्वं परमेश्वरि इति पंचामृतं मंदाकिनीजलपुण्यं सर्व-

ब्र० र०
अष्टा०
२२

तीर्थसमन्वितं स्नानार्थं ते मया दत्तं कोकिले गृह्यतां नम इति स्नानं यस्मात्कर्पाससूत्रेण त्रासांसि विविधानि च पी
तवस्त्रप्रदानेन प्रीता भवन्मां विके इति वस्त्रं कंचुकं च मया दत्तं नानावर्णैर्विनिर्मितं कोकिले गृह्यतां देवि प्रसीद पर
मेश्वरि कंचुकं हरिद्रारंजितं देविकं ठसूत्रं मयार्पितं कोकिले सुभगे देवि वरदा भव मां विके कंठसूत्रं यानिरत्ना
निसर्वाणि गंधर्वेष्वरगेषु च तैर्युक्तं भूषणं हैमं कोकिले प्रतिगृह्यतां इत्याभरणं श्रीखंडं चंदनं दिव्यं मलयाद्रिसमुद्र
वं विलेपनं सुरश्रेष्ठे गृह्यतां परमेश्वरि इति गंधं अक्षताः कुकुमाक्ताश्च कामिनीभूषणारूपदं सौभाग्यदे गृहाणे
हनमस्ते हरवल्लभे इत्यक्षताः शतपत्रैर्जातिपुष्पैश्चंपकैर्मरुपत्रकैः पाटलैश्च वदूर्वाभिद्युतं पुष्पं गृहाण मे इति पुष्पाणि
तिलस्नेहे तिलमुखे तिलसौख्ये तिलप्रिये सौभाग्यं धनपुत्रांश्च देहि मे कोकिले नमः पुष्पोत्तरमंगलपूजा शिवायै शिरः
पूजयामि वनवासिन्यै ललाटं पूजयामि २ सुरुपायै भूमध्यं पू. पार्वत्यै चिबु-पू. तीर्थं कूरुपि एयै कंठं पू. कोकिलायै.
हृदयं पू. पक्षिरूपि एयै गुह्यं पू. पद्मावत्यै-पादौ पूजयामि कृष्णवर्णायै सर्वांगं पू. वनस्पतिरसो धूपेति धूपं आज्यसद्व
र्तिसंयुक्तमिति दीपं शर्कराखंडखाद्यानि दधि क्षीरघृतानि च आहारार्थं मया दत्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतामिति नैवेद्यं पाटलो
शीरकपूरयुतं स्वादु सुशीतलं पानीयं ते मया दत्तं कोकिले प्रतिगृह्यतामिति जलं चंदनागुरुकर्पूरकस्तूरीकुंकुमान्वितं
करोद्वर्तनं कं देविको किले प्रतिगृह्यतां इति करोद्वर्तनं कूष्माण्डं नारिकेलं चपनसंकडलादलं जंबूचमातुलुंगं च फलं गृह
णनमोस्तुते इति फलं पूर्णाफलं महादिव्यमिति तां वृं हिरण्यगर्भेति दक्षिणा कोकिले कृष्णवर्णे च सदा वससि कानने
भवान्यै हरकांतायै कोकिलायै नमो नम इति नीराजनं पूजिता परया भक्त्या कोकिला हरवल्लभा पुष्पैर्नानाविधैस्तुष्टाव
रदास्तु सदा मम इति पुष्पांजलिः कोकिलारूपधारिण्यै जगन्मात्रेण नमोस्तुते शरणागतदीनार्तत्राहि देवि सदां विके इति
नमस्कारः गंधपुष्पफलैर्युक्तं तोयं हेमफलान्वितं कोकिले त्वं गृहाणार्घ्यं वाञ्छितार्थं प्रयच्छ मे आष्टास्यसिते पक्षे मधु

वर्णेहरप्रिय कोकिलेत्वंजगन्मातृहाणाध्यैनमोस्तुते इतिपुनरर्घ्यं ततःप्रार्थना रूपंदेहिजयंदेहिसौभाग्यंदेहि
 मेसदा पुत्रान्देहिधनंदेहिसर्वान्कामान्प्रयच्छमे काकबंध्याविवत्साचमृतवत्सातिदुःखिता ताःसर्वाःफलिताः
 संतुकोकिलेत्वत्प्रसादतः त्वयालब्धःपतिर्देवःशंकरोलोकशंकरः अतोहंत्वत्प्रसादेनलभेयंपतिमुत्तममितिप्रा
 र्थना अतेहैमीतिलपिष्टजांवाकोकिलांकृत्वाविप्रायदद्यात् देविचैत्ररथोत्पन्नेविंध्यपर्वतवासिनि आर्चितापूजि
 तासित्वंकोकिलेहरवल्लभे कोकिलेकलकंठासिमाधवेमधुरस्वरे वसंतैवससेदेविगच्छत्वंनंदनेवनेइतिविसर्जनं
 इतिकोकिलाव्रतपूजा अथकथा युधिष्ठिरउवाच स्वभर्तृरतिसंबंधेमहास्नेहोयथाभवेत् कुलस्त्रीणांतथाचक्ष्व
 व्रतंममजगद्गुरो श्रीष्णउवाच यमुनायास्तटेपूर्वमथुरास्तिमहापुरी तस्यांशत्रुघ्ननामाभूद्राजाराघववंशजः त
 स्यभार्याकीर्तिमालानाम्नासीत्प्रथिताभुवि तयाप्रणम्यभगवान्वशिष्ठोमुनिसत्तमः पृष्ठःकथंमुनिश्रेष्ठसौभाग्यम
 तुलंभवेत् एवमुक्तस्तयाज्ञानीवसिष्ठःकीर्तिमालया ध्यात्वामुहूर्तमाचरुयौकोकिलाव्रतमुत्तमं वसिष्ठउवाच आपा
 दपूर्णमास्यांतुसंध्याकालेह्युपस्थिते संकल्पयेन्माससेकंश्रावणंप्रतिगृह्यतु स्नानं हरिष्येनियताब्रह्मचर्यस्थितासती
 भोक्ष्यामिनक्तंभूशय्यांकरिष्येप्राणिनांदयां इतिसंकल्प्यपुरुषोनारीवाब्राह्मणांतिके प्राप्यानुज्ञांततःप्रातःसर्व
 सामग्रिसंयुतःपुरुषःप्रत्युखःकालेदंतधावनपूर्वकंस्नानंकुर्याद्ब्रतीपार्थमुगंधामलकैस्तिलैःपिष्टाष्टकंततःपश्चात्सर्वै
 षध्याःपुनःपुनःस्नात्वाध्यात्वारविसंध्यांतर्पयित्वापितृंस्तथा पूजयित्वालिखेत्पिष्टैःकोकिलांपक्षिरूपिणीं कलकंठां
 शुभैःपुष्पैःपूजयेच्चंपकोद्भवैः पत्रैर्वाधूपनैवेद्यैर्दीपालक्तकचंदनैः तिलतंडुलदूर्वाद्यैःपूजयेत्तांक्षमापयेत्नित्यंतिलव्रती
 भक्त्यामंत्रेणानेनपांडव तिलस्नेहेतिलमुखेतिलसौख्येतिलप्रिये सौभाग्यंधनपुत्रांश्चदेहिमेकोकिलेनमः इत्युच्चा
 र्यततःपश्चाद्गृहमागत्यसंयतःकृताहारःस्वपेत्पार्थयावन्मासःसमाप्यते मासंतेताम्रपात्र्यंतुकोकिलांतिलपिष्ट

ब्र०२०
आषाढ
२३

जां रक्तेन त्रिंश्वर्णपक्षां ब्राह्मणाय निवेदयेत् वस्त्रैर्गुडैः समा युक्तां श्रावण्यां कुलजातिका श्वश्रूश्वशुरवर्णैर्वा दैवज्ञेवा
पुरोहिते व्यासे च संप्रदातव्या ब्रतिभिः शुभकांक्षया तिलस्नेहइत्यादितिलदानमंत्रः एवं यः कुरुते नारीको किला ब्रत
मादरात् सप्तजन्मानि सौभाग्यं सा प्राप्नोतीति निश्चितं निःसापत्नं पतिं भव्यं सस्नेहं प्राप्य भूतले मृता गौरी पुर्याति विमा
ने नार्कवर्चसा तथा चानुष्ठितं पार्थसमग्रं कीर्तिमालया तस्याश्च सर्वं संपन्नं वसिष्ठवचानादिह पुत्रसौभाग्यसत्कारं शत्रु
घ्नस्य प्रसादजं एव मन्यापि कौंतेयको किला ब्रतमादरात् चरिष्यति ब्रतं तस्याः सौभाग्यं च भविष्यति ये को किलांकल
रवांकलकंठपीठां यच्छंति सा ज्यतिलपिष्टमयीं द्विजेभ्यः तेन दनादिषु वनेषु विहत्य कामं मर्त्यं स भेत्यमधुरध्वनयो भवंति
॥ इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे को किला ब्रतकथा ॥ अथ वाराहे को किला ब्रतं कीर्तिमालोवाच वद मे त्वं मुनि श्रेष्ठ सौ
भाग्यप्राप्तिदं ब्रतं पूज्यः कथं च भगवान् शिवः केन ब्रतेन वै वसिष्ठ उवाच यदि पृच्छसि सत्यं हि ब्रतानामुत्तमं ब्रतं तार
णं सर्वपापानां कथयामि निबोधत दक्षप्रजापते र्यज्ञे पुरा देवाः समागताः ऋषयश्च तथा सर्वविद्याधरगणास्तथा
ब्रह्मा विष्णुश्च वायुश्च देवराजस्तथैव च वरुणोऽग्निर्ग्रहाः सर्वे ये चान्ये च दिवौकसः वसिष्ठो बान्हिको गाग्यो विश्वामित्रो म
हामुनिः एते चान्ये च बहवः सर्वे यज्ञार्थमागताः अपश्यन् नारदस्तत्र संतिके त्रागता इति ईश्वरेण विना सम्यग्दृष्ट्वा सर्वा
न् समागतान् शिखां संस्पृश्य पाणिभ्यां ननर्त कलहप्रियः ज्ञात्वा कलहमूलं च ततः कैलासमाययौ सर्वाघनाशनं स्थानं
कैलासशिखरं शुभं तत्र दृष्ट्वा समासीनं गौरी सहितमीश्वरं कृतांजलिपुटो भूत्वा प्राणिपत्यमुनिः स्थितः ईश्वरस्तमुवाचा
थ निःश्वसंतमनं कथा किमागमनकृत्यं ते मदीयसदनं प्रति निश्वासोच्छ्वाससंयुक्तस्तन्मे ब्रूहि तपोधन ईश्वरस्य वचः श्रु
त्वा शिखां संस्पृश्य पाणिना दुःखयुक्त इवोवाच नारदः कलहप्रियः नारद उवाच यन्निमित्तमहं देवमर्त्यलोकात् समागतः
त्वदंतिकं दुःखयुक्तस्तच्छृणुष्व जगत्पते दक्षयज्ञमहं द्रष्टुमद्य देवास्समागताः तत्र यज्ञे स्थिताः सर्वे दक्षजामातरः प्रजाः

दृष्टास्तेन च तन्मध्येन दृष्टत्वा त्रिलोचनतवावज्ञाकृतातेन दक्षेणा पुण्यकर्मणा तेन निश्वाससंयुक्त आगतोस्मि त्वदतिकं
 ईश्वरेण विना किंचिद्वर्मकार्यं न सिध्यति अतोऽस्य विफलः सर्वः प्रयासः स्वमखं प्रति तस्य तद्विषितं श्रुत्वा न तन्मिथ्येति
 चिंतयन् सक्रोधस्तु ततो जात ईश्वरो जगदीश्वरः गौर्यासंप्रार्थितो देवः श्रुत्वा तन्नारदेरितं तस्य यज्ञस्य घातार्थं देव
 देवव्रजाम्यहं इत्युक्ता त्वरिता कोपादीश्वरेण निवारिता जगदीशनमस्तुभ्यं व्रजामि पितृवेषमनि नारदेनाथसहि
 ता गणनाथेन संयुता यज्ञार्थमागता चैव दक्षद्वारेशिवप्रिया वल्लो दृष्ट्वा वसोर्द्धारां लज्जिता च शिवप्रिया तिष्ठतीं द्वारितां
 दक्षो न ददर्श महासती क्षणमेकं च सा तिष्ठद्यदा दक्षो न पश्यति तदैवं चितितं देव्या जीवितव्यमया कथं धाविता कुंड
 निकटे हाहा कृत्वा च सा ततः वन्है क्षिप्तं तदा गौर्याशापं दत्त्वा सुदारुणं दृष्ट्वा तच्च गणेशेन पाशः परशुरुद्यतः क्षुब्धो ह्य
 सौ तदा त्यर्थं गौर्या अर्थं गणाधिपः पाशेन वद्ध्वा कतिचित्कोपान्निहतवान्सुरान् दक्षेण नोदिता देवाः सर्वे युद्धाय निर्य
 युः महद्युद्धमभूत्तत्र सह देवैर्गणेशितुः तद्दृष्ट्वा नारदः शीघ्रं पुनः कैलासमाययौ निवेदयामास च तमुदंतं सर्वमी
 श्वरे तच्छ्रुत्वा स्फालयामास जटां कोपाद्गुमापतिः ततो जातोति विकटः पुरुषोरक्तलोचनः सवभाषे महादेवं स्वा
 मिन्नाज्ञां प्रदेहि मे वीरभद्रेति नामास्य कृत्वा चाज्ञांतमादिशत् दक्षयज्ञविनाशाय गच्छ वीरेति सत्त्वरम् श्रुत्वा तदी
 श्वरवचः सर्वप्रमथ संवृतः आययौ यज्ञसदनमसृग्वाह्निपुनिक्षिपन् तत इन्द्रादयो देवास्तद्विधाय विनिर्ययुः
 क्षणात्पराजितास्तेन विद्रुतास्ते दिशो दश अनुद्रुतांश्च तान्सोऽपि पूष्णो दंतानपातयत् भगस्य नेत्रेनासांच सहसा
 विन्यक्तं त एवं विद्रावितान्सर्वा ज्जलिरोयक्षस्य चिच्छिदे कृत्वैवं यज्ञघातं स आ जगाम शिवांतिकं नमस्कृत्य
 पुरस्तस्थौ कृतं कार्यमिति ब्रुवन् तथा प्रशांतः कोपोऽस्य ज्ञात्वैवं ज्ञानचक्षुषा प्रसादयितुमीशानं ब्रह्म विष्णुसमीयतुः
 नमस्कृत्यस्तु तस्ताभ्यां प्रसन्नो भूत्सदा शिवः नारदस्तु वरुश्चैव गीतैः शिवमतोषयन् प्रसन्नं वीक्ष्य तं विप्रः शिखांसं

ब०२०
आषाढ
२४

स्पृश्यपाणिना ननर्तनारदस्तत्रतोषयन्नाधिकांशिवं एतस्मिन्नन्तरेब्रह्माविष्णुश्चप्रमथाधिपं व्यजिज्ञपत्वंदक्षा
दीन्कृपादृष्ट्यावलोकय कृतांगान्कुरुपूर्णान्मृतान्संजीवयप्रभो विलोकितास्तेदेवेनकृपादृष्ट्याविलोकिताः यथापूर्वं
सुराःसर्वेअभूवंस्तत्प्रसादतःउत्थायपादमूलंययौदक्षःपिनाकिनः अपराधंक्षमस्वेतिपुनःपुनरुवाचह उत्थापितः
करेणासौततोदक्षःपिनाकिना उक्तश्चमापुनःकार्षीरेवमीशावमाननं विचरस्वसुखेनेतिभूयस्तंकोपत्राविशत् शशाप
चतदागौरींयज्ञविघ्नकरींशिवःयज्ञविघ्नकृतवतीदक्षस्यैषाततश्चिरात् तिर्यग्योनिंसमापन्नाविचरिष्यतिभूतले ततो
गौरीवभाषेतंप्रणिपत्पसदाशिवं कथंयास्यामितिर्यक्भूतलेवास्थितिःकथं अन्यथानैवभविताशापएषत्वयोदितःको
किलानांस्वरंरूपंनारीरूपंपतिव्रता विद्यारूपंकूरूपाणांक्षमारूपंतपस्विनां अचिरादेवचपुनःकुलेमहातिजन्मनि
भूयास्त्वमेवभर्ताचनवियोगश्चनौयतः वरयेत्कुलजांप्राज्ञःकुरूपामपिकन्पकां दुःकुलेषासमुत्पन्नाभर्तुःपातयतेकुलं
नदीपातयतेकुलंनारीपातयतेकुलं नारीणांचनदीनांचस्वच्छंदललितागतिःततस्तुष्टोमहादेवश्चक्रेशापविमोचनं द
शवर्षसहस्राणिकोकिलारूपधारिणी नंदनेदेवविपिनेचरिष्यासिततःपरं हिमालयसुताभूत्वामत्प्रियात्वमुपप्यारि दे
वानांचयथाविष्णुःसहकारोमहीरुहां गंगाचसर्वतीर्थानांभव्यातिर्यक्षुकोकिला आपादौद्वौयदास्यातांकोकिला
यास्तदार्चनं सदायाकुरुतेनारीनसावैधव्यमाप्नुयात् वशिष्ठउवाच एतद्वाक्यावसानेतुगौरीसकोकिलाभवत् तं
दाआदिशुचेर्द्वित्वेकोकिलायाव्रतंशुभं यानारीनैवकुरुतेमोहात्साविधवाभवेत् कुरुत्वमेतत्कल्याणिकीर्तिमालेव्रतंशु
भं कीर्तिमालोवच कथमाराध्यतेगौरीकोकिलारूपधारिणी विधानंब्रूहिमेवब्रह्मन्त्वत्प्रसादात्करोम्यहं वसिष्ठउ
वाच कोकिलाव्रतमाहात्म्यंविधानंचवदाम्यहं शृणुदेविप्रवक्ष्यामिमंत्रैःपौराणिकैर्धुतं मलमासेत्वतिक्रांतिशुद्धा
षाढेसमागते आषाढ्यांपौर्णमास्यांतुसंध्याकालेह्यपस्थिते संकल्पयेन्नासमेकंश्रावणेप्रतिगृह्यच स्नानंसमाचरे

त्रित्यं ब्रह्म चर्यस्थिता सती भोक्ष्येन कंच भूशय्यां करिष्ये प्राणिनां दयां सौभाग्यधनधान्यादिप्राप्तये शिवतुष्टये इति
 स्नानतवायासंकल्प्य विप्राग्नेनारीविप्रेभ्य एव च प्राप्यानुज्ञांतु संपाद्य सामग्रीं सकलामपि प्रत्यूषे च प्रतिदिनं दंतधाव
 नपूर्वकं नद्यांगत्वाथवाप्यां वातडागे गिरिनिर्झरे स्नानं करोमि देवो शिकोलिले प्रतियेतव जलेस्मिन्पावने पुण्ये सर्वदेव
 जलाश्रये स्नानं कुर्याद्वर्तीदेवि सुगंधामलकैस्तिलैः दिनाष्टकं ततः पश्चात्सर्वौषध्या पुनः पृथक् ततः पिष्टेन च स्नानं दिना
 न्यष्टौ समाचरेत् तिलामलकपिष्टेन सर्वौषधियुतेन च षट्दिनानिततः स्नानं संपूर्णफललिप्सया स्नात्वा ध्यात्वा रविं त
 स्मै दद्यादध्वं प्रयत्नतः आदित्यभास्कररवे ह्यर्कसूर्यदिवाकर प्रभाकरनमस्तुभ्यं गृहाणाध्वं नमोस्तुते इत्यध्वमंत्रः
 कारयेत्कोकिलां देवीं सौवर्णीं सर्वकामदां रौप्यं चरणयोश्चैव नेत्रयोश्चापि मौक्तिकं रत्नानि पंच पृष्ठे तु चतुर्क्षसमाश्रि
 तां अथवा तिलपिष्टेन कोकिलां पक्षिरूपिणीं निधाय ताम्रपात्रे तां पूजयेत्सुसमाहिता उपचारैः षोडशभिर्घथावत्त
 त्रिविधं आवाहयानित्वां देवीं कोकिलारूपधारिणीं अवतारं कुरुष्वान्नप्रसादं कुरु सुव्रते आवाहनं आगच्छ को
 किले देवि देहि मे खिलवांछितं चतुर्क्षं समारुह्य रमसे नंदने वने आसनं तिथ्यग्योनि समुद्धूते कोकिले कलकंठके ति
 लपुष्पाक्षतैरध्वं गृहाण त्वं नमोस्तुते अर्घ्यं आषाढस्य सिते पक्षे मेघवर्णस्वरूपिणि कोकिलेनाम त्वं देवि स्नानी
 यं प्रतिगृह्यतां स्नानं कोकिले कलकंठे च माधवे मधुरस्वरे वसंते वससे देवि वस्त्रं च प्रतिगृह्यतां वस्त्रं श्रीखंडं चंदनं दि
 व्यंगंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं मया दत्तं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां गंधं हरिद्राकुंकुमद्रव्यैः कोकिले कामसंभवे कुंकुमेना
 चिंतासित्वमतः शांतिं प्रयच्छ मे हरिद्रा कृष्णशुक्लं चरकं वावासांसि विविधानि च पीतवस्त्रं प्रदानेन प्रीताः स्युः सर्व
 देवताः वस्त्रयुग्मं शतपत्रं जातिपुष्पैश्चंपकैर्मरुपत्रकैः पाटलैश्च वदूर्वाभिर्युतं पुष्पं गृहाण मे इति पुष्पं वनस्पत्यु
 द्भव इति धूपं आर्च्यं सद्गतिं संयुक्तमिति दीपं सर्वभक्ष्यसमायुक्तं रसैः सर्वैः समन्वितं सर्वदेवसमाहारं नैवेद्यं प्रतिगृ

ह्यतामिति नैवेद्यं कूष्माण्डैर्नारिकेलैश्च खजूरैर्दण्डिमीफलैः चूतजं वीरजं वूभिः श्रीफलामलकैस्तथा द्राक्षावादामवदरैः
 मीतुलुंगैः सराकरैः फलानि नागवल्लीदलं शुक्लकपर्पूरैला समन्वितं पूगीफलं मखदिरं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिर
 एयगर्भमिति दक्षिणा भिन्नानि कंठसूत्राणि दद्यादपि दिने कुंकुमपुष्पतांबूलमक्षतांश्चादिने कुर्वादेव विधां
 त्रपूजां श्रावण्यांतश्च सुव्रती विसर्जयेत्तु पश्चात्तां सौवर्णीं कोकिलां यदि यदा तु तिलपिष्टस्या क्रियते कोकिल यदि कुर्वा
 तु प्रत्यहं पूजां भिन्नायास्तु विसर्जनं रम्यं वनं समागत्य श्रुत्वा कोकिलकूजितं यदा न श्रूयते शब्द उवाच सस्तु तद्दिने
 कोकिले कृष्णवर्णे च सदा वा सो वनेषु ते सौभाग्यं तुलं देहि गृहाणा धर्मं नमोस्तुते इत्यर्घ्यं दत्त्वा विसर्जनं तत्र मंत्रः देवि
 चैत्ररथोत्पन्ने विध्य पर्वतवासिनि गच्छ गच्छ महादुर्गे स्वस्थाने नंदने वने प्रार्थना नमस्कारमंत्रः रूपं देहि धनं
 देहि सर्वसौख्यं च देहि मे पुत्रान् देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि संपदः इत्युक्तं च ततः पश्चाद्द्विष्यान्नेन सुव्रती नक्त
 भोजी भवेत्तावद्यावन्मासः समाप्यते मासांते तांश्च पात्रे तु कोकिलां स्वर्णनिर्णितां वस्त्रधान्यगुडैर्युक्तां श्रावण्यां कुडलं
 तथा दद्यात्सदक्षिणां चापि देवज्ञेवापुरोहिते एवमाषाढमासस्य द्वैविध्यं समुपस्थिते सधवा विधवा वापि यानारी
 कोकिलाव्रतं करोति सप्तजन्मानि सौभाग्यं लभते तु सा मृता गौरी पुरं याति निमानेनार्कतेजसा भविष्योत्तरे श्री
 कृष्ण उवाच एतद्व्रतं वसिष्ठे न मुनिना कथितं पुरा तथा कृतं सुतस्सर्वविधिना कीर्तिमालया तस्याः सर्वं च निष्पन्नं
 वसिष्ठ वचनं यथा एवमन्यापि कौंतेय कोकिलाव्रतमुत्तमम् करिष्यति ततस्तस्याः सौभाग्यं च भविष्यति आषाढौ द्वौ
 यदा स्यातां कोकिलाव्रतमाचरेत् न करोति यदा नारी व्याली भवति कानने एकतः सर्वदानानि कोकिलाव्रतमेकतः कृ
 तं पुराप्सरोभिश्च ऋषिपत्नीभिरादरात् अहल्यया च संस्नात्वा कृत्वा शापविमुक्तये अरुं धत्वा सदा स्नात्वा पूजिता
 कोकिलानृप सीतया पूजिता सापि सर्वकामार्था सिद्धये गौतम्यां दंडकारण्ये स्नानं कृत्वा यथाविधि नलान्वेषणकामाय

दमयन्त्याचपूजिता रुक्मिण्याचततः स्नात्वा पूजिता कोकिला शिवा विष्णोः पत्युरवाप्त्यर्थं तच्च जातं न संशयः
 कुवेलामलिनादीनां परकर्मरता तथा एवं वंध्याका कबंध्या कन्या वत्सा विवत्सकाः सर्वास्ताः फलभाजः स्युर्ब्र
 तस्यास्य प्रभावतः अ. पुरारोग्यमैश्वर्यसुखवृद्धिं यशः सुतान् सौभाग्यं सुंदरं रूपं नारी प्राप्नोति नान्यथा एवं
 व्रतं मया रूपातं कार्थ्यं वारत्रयं नृप तृतीयांते च विधिवत् कार्थ्यमुद्यापनं शुभं एकस्माज्जायते द्वयं द्वितीया लभते सुता
 न् तृतीयाच्चापि सौभाग्यं प्राप्नुयात्त्रात्र संशयः ॥ इति वाराह कोकिला व्रतम् ॥ अथोद्यापनं भविष्योत्तरे
 युधिष्ठिर उवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतस्यास्य मम प्रभो येन विज्ञातमात्रेण सौभाग्यं च भविष्यति ॥ श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ श्रावण्यां पौर्णमास्यां तु शुक्लपक्षे विशेषतः द्वितीयायामेकभक्तं दंतधावनपूर्वकम् उपवासस्य नियमं
 कर्तुं व्रतपरायणं तृतीया पुण्यफलदामध्याह्ने समुपोषिता उपलिप्य शुचौ देशे मंडलं तत्र कारयेत् लिखेदष्टद
 लपञ्चचतुष्कोणोपशोभितम् सप्तधान्यभृतं पात्रं प्रस्थेनैकेन पूरितं तदभावे तदूर्ध्वं वा कुडवेनाथ पाण्डव ऊर्णप
 ट्कृष्णवर्णयुग्मं दद्यात्स्वशक्तितः तस्योपरि न्यसेद्देवीं कोकिलां पूजयेत्ततः अन्नगन्धप्रदानेन धूपदीपप्रदानकं
 नैवेद्यमोदकाद्यं च पक्वान्नं सघृतं बहु अर्घ्यं चैव प्रदातव्यं तां वृलं फलमुत्तमं रात्रौ जागरणं कार्थ्यं वाद्यनृत्यसमन्वितं
 पूजयित्वैकचित्तेन फलं प्राप्नोति चाक्षयं प्रभाते विमले जाते स्नानं कृत्वा विधानतः नित्यं निर्वर्त्य विधिवद्भोमं च विधि
 नाद्विजः तिलपञ्चकपुष्पैश्च तंडुलैर्घृतपायसैः अष्टोत्तरशतं हुत्वा दुर्गामंत्रैश्च वैदिकः कोकिलां प्रीतयेत्तद्व्याहती
 नां शतत्रयं ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्सपत्नीकांश्च पञ्च च अशक्तो ह्येकयुग्मं च भोजयेच्च तथा गुरुं स्त्रीभ्यश्चैव प्रदा
 तव्याः करकाः पञ्च चैव तु मोदकाश्च सूत्राश्च वंशपात्रा समन्विताः कृष्णवर्णसमायुक्ताः पक्वान्नेनैव पूरयेत् सर्वोपस्क
 रसंयुक्तं त्रिस्त्रीभ्यश्च प्रदापयेत् आचार्यं पूजयेद्भक्त्या गां कृष्णां च सवत्सकां उपानहौ तथा शय्यां चामरं च त्रमेव च

ब० र०
आषाढ
२६

मुद्रिकाकर्णवेष्टौ च चदनं कुसमान्वितं सर्वदद्याद्द्विजेंद्राय सपत्नीकाय वैद्विजः दापयेद्विधिवत्सर्वब्राह्मणाय कुटुंबिने ब्र
तोपदेष्टे दानं च भोजनं च सदाक्षिणं एवं याकुरुते राजन् कोकिलाव्रतमुत्तमं सर्वप्राप्नोति सौभाग्यं पुत्रधान्यधनानि च
ततो भुंजीत नैवेद्यपुत्रपौत्रसमन्वितः कोकिले पूजिता गच्छ विधिवत्सर्वकामदे कारयेत्कोकिलां देवीं सौवर्णीं सर्वकाम
दां रौप्यं चरणयोश्चैव नेत्रयोश्चापि मौक्तिकं पंचरत्नानि पृष्ठे च चूतवृक्षसमाश्रितां एवं चैव यथा पूज्य यथोक्तविधि
नाशनैः विप्रहस्तेर्पिता लक्ष्मीः स्वस्वभावमिदं शृणु महाक्रममवाप्नोति महामाया प्रसादतः ॥

इति श्रीनारदीये कोकिलाव्रतोद्यापनम् ॥

अस्या अकरणे प्रत्यवायोऽयोध्याकाण्डे भरतेनोक्तः आषाढी कार्तिकी मार्घातिथयोतीव पुण्यदाः अप्रदानवतो यांतु य
स्याध्योऽनुमते गतः अथास्योद्यापने संक्षिप्तप्रयोगः कौमुद्यां पूर्वोक्तसंकल्पांते यथोक्तफलप्राप्त्यर्घमाचरितको
किलाव्रतोद्यापनं करिष्ये तत्रादावाचार्यवरणं विधाय एकलिंगतो भद्रे ब्रह्मादिदेवताः संस्थाप्य तदुपरि प्रस्थ
परिमितसप्तधान्यपुजोपरि ताम्रपात्रे कृष्णोर्णवस्त्रयुग्मवेष्टितं कलशं प्रतिष्ठाप्य तदुपरि एकविंशतिबंधात्मकं
तिलपूर्णवंशपात्रं निधाय तत्र पूर्वोक्तलक्षणां हौं गौरीं मिमाय मंत्रेण प्रतिष्ठाप्य पूर्वोक्तप्रकारेण पूजयेत् र
औजागरणं कृत्वा प्रातः अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वादध्यात् कोकिलारूपिणीं गौरीं गौरीमिमायेति मंत्रेण तिलपंचक
पुष्पतंदुलपायसाज्यद्रव्यैः प्रत्येकमष्टोत्तरशतं संस्थाकाहुतिभिस्तथा व्याहृतिमंत्रेण विल्वपत्रैः शतत्रयपरिमि
ताहुतिभिर्ब्रह्मादिदेवताश्चैकैकया ज्याहुत्यायक्ष्ये एवं होमं संपाद्य पंचमिथुनानि संपूज्य अशक्तौ द्वयं तेभ्यो गुडतैल
मिश्रितपक्वान्नपूरितकरकयुतं सौभाग्यद्रव्यदक्षिणान्वितं वंशपात्रस्थकृष्णोर्णवस्त्रेण वेष्टितं वायनंदद्यात् तत्र
मंत्रः देवि चैत्ररथोत्पन्ने विंध्यपर्वतवासिनि अर्चिता पूजिता सित्वं कोकिले हरवल्लभे कोकिले कलकंठा सिमाधवे

मधुरस्वरे वसन्तेवससेदेयिगच्छत्वंनन्दनंनन्दनंइतिमंत्रेणविसर्जयेत् ततःसद्वेनब्राह्मणान्संतोष्य आचार्याय कोकि
लाप्रतिमांसोपस्करांशय्यांगांचदत्वा भूरिदानेनान्यानपि संतोष्याशिषोगृह्णीयादिति कोकिलाव्रतोद्यापनं
अस्यामेवाविकात्रतं ब्रह्मपुराणे आषाढस्यपौर्णिमास्यांयोर्चयेदविकांनरः सोपवासोमहाभागसयातिपरमांगतिं
सोपवासःकृतोपवासःपरमगतिर्मोक्षः अत्रशिवपूजोक्ताभविष्यपुराणे आषाढस्यपौर्णिमास्यांविधिवत्पूजयेच्छि
वं सोश्वमेधमवाप्नोतिविष्णुलोकेमहीयते अत्राभियुक्ताः पठन्ति शुचिसितदिनकरवारिकरमूलेवद्धमूलस्य नागारेरि
वनागाः प्रयांतिकिलदूरतस्तस्य तथा आर्द्रायाःप्रथमेपादेक्षीरमश्नातियोनरः अपिरोषान्वितस्तस्यतक्षकःकिं
करिष्यति क्षीरंपरमान्नमश्नात्ययंवल्लदितिब्रतिहस्तकाः तथा मूलंतंडुलवारिणापिवतियः प्रत्यंगिरासंभवं
निष्पिष्टंशुचिभद्रयोगदिवसेतस्याहिभीतिःकुतः कुर्यादेवयदाफणीदशतितमोहान्वितोभूलयं स्थानंतेनसएव
यातिनियतंचक्रंयमस्याचिरात् शुचिराषाढःप्रत्यंगिराशिरीषः अत्रविश्वेदेवपूजोक्ताब्रह्मपुराणे आषाढंयतेवैश्व
देवेनक्षत्रेसतिशोभने दशतान्पूजयेत्तत्र विश्वेदेवान्महावलान् वैश्वदेवंउत्तराषाढानक्षत्रंतेचदश क्रतुर्दक्षोवसुः
सत्यःकालःकामस्तथैवच धीरश्चलोचनश्चैवतथाचैवपुरूरवाः आश्रवश्चदशैतेतुविश्वेदेवाःप्रकीर्तिताः इतिवृ
हस्पत्युक्तेः भविष्यपुराणे आषाढ्यांस्नानपूजेच श्रावण्यांसततंनरः आषाढ्यामथकार्तिक्यामाघ्यांप्राशयचपादपान्
पूजयेत्पितृपूर्वतुदत्तमक्षयमुच्यतेइति अत्रविष्णुपुराणदानमुक्तं नारदीये एतद्विष्णुपुराणंतुसर्वशास्त्रार्थसंग्रहः
वाराहकल्पवृत्तांतंव्यासेनकथितंविह योनरःपठतेभक्त्यायःशृणोतिचसादरं तावुभौविष्णु लोकंतुव्रजेतांभुक्तभौ
मको तल्लिखित्वाचयोदद्यादाषाढ्यांवृतधेनुना सततंविष्णुभक्तायपुराणार्थविदेद्विज सयातिवैष्णवंधामविम
नेनार्कवर्चसाइति घृतधेनुदानंविष्णुधर्मोत्तरेज्ञेयम् अस्यांशिवशयनमुक्तं हेमाद्रौवामनपुराणे पौर्णिमास्यामुमा

ब०२०

आषाढ

२७

नाथः स्वपतेचर्मसंस्तरे वैयाघ्रेचजटाभारंसमुद्धृत्याहिर्वर्षणेति इयंरुद्रव्रतत्वात्पूर्वविद्याग्राह्या अत्र विष्णुश
यनमप्युक्तं प्रागेकादशीप्रकरणे अत्रैव आषाढीशयात्रापूजाचोक्ताकाशखिंडे उदीच्याभारभूतेशमाढीशंसमर्चयेत्
आषाढ्यापंचदश्यांवैनपापैःपरितप्यते कृत्वासावत्सरीयात्रामनेनाजायतेनरइति अस्यांकिंचिदानंकार्यमाषाढी
कार्तिकेत्वादिनावैशाखीप्रकरणेद्रष्टव्यम् अस्यामेवशिवपवित्रारोपणमुक्तं हेमाद्रौ शिवधर्मपुराणमविष्ययोः
पौर्णिमास्यां तथाषाढ्यां शिवसंपूज्यतनतः उपवीतंशिवेदद्याच्छिवभक्तांश्चपूजयेत् पुनरेवचकार्तिक्यांपूज्यशंभु
क्षमापयेत् यतिभ्योदक्षिणांदद्यात्सूत्रवस्त्रादिपूर्वकं यः कुर्वात्सकृदप्येवंचातुर्गस्येपवित्रकं कल्पकोटिशतं
दिव्यंरुद्रलोकेमहीयतइति अत्रैवहालांतरविधिपूर्वकनित्यत्वमुक्तंकलांतरे आषाढ्यतेचतुर्दश्यांनभस्यनभसो
स्तथा अष्टम्यांचचतुर्दश्यांपक्षयोरुभयोःसवं पवित्रारोपणंकार्यं सप्तम्यांचाधिवासनपूर्वकं गंधपवित्रारोपणं
शिवेकार्यं पौर्णिमास्यामनुष्ठानपक्षेचतुर्दश्यामष्टम्यांचाधिवासनंकार्यं सप्तम्यांशत्रयोदश्यांतत्रगंधपवित्र
कमितिहेमाद्रिवचनात् पवित्रारोपणंशंभोःकुर्वात्तमसिवाशुचौ चतुर्दश्यामष्टम्यामधिवास्यविधानतः
श्रावणेप्रौष्ठपद्यांचपवित्रारोपणंतुयः कुरुतेनापवित्रः स्यात्सतुसंवत्सरंनरइति शिवरहस्यवचनाच्च प
वित्रारोपणंशुचौ आषाढ्यामधिमासत्वेतत्रनेदंकार्यं आषाढेतुनकर्तव्यमुत्तरेदेवेजनार्दन इतिवचसातदामि
प्रायेणनिबंधकृद्भिः प्रत्याख्यानात् उक्तमासत्रय तदकरणे कन्यागतेऽपि सूर्ये तत्कार्यं उक्तमासत्रये
यस्नुनकुर्वात्सूत्ररोहणं असौकन्यागतेभानौ यथादक्षाणुनाकृतं कुर्वात्पवित्रशंभोस्तु तुलायांनकथं
चनेतिवचनादक्षाणुना अघोरमंत्रेणेति व्याख्यातं हेमाद्रिणा सहकालासंभवेसद्योपितत्कर्तव्यं यद्वातदै
वकर्तव्यं यदिप्रत्यग्रतयातदागोदोहांतरितंवृत्वासाधिवासिकंपवित्रकमिति वचनांतरात् मंत्रातिरिक्तविधिरतु

स्वतंत्रफलसाधनपापफलवत्तांत्रिकपूजाविधिसान्निधिपठितस्यप्रधानकर्मत्वायोगेनांगत्वस्यैवौचित्यात् फलव
 त्सन्निधावफलंतदंगमिति न्यायात् अतएवपांचरात्रोद्वेगसिद्धांतप्रातिपादितं तत्तत्तंत्रप्रवेशाद्यंतत्तत्तंत्रोक्तवर्त्मना दी
 क्षाचिह्नादिकंकार्यवैष्णवाग्रौयथाविधिः यथाकृष्यादिसंस्कारात्क्षेत्रेसस्यफलोदयः तथातापादिसंस्कारात्पु
 रुषस्यफलोदयः भगवच्चिन्हसंतप्तोभगवच्छास्त्रचोदिते धर्मेयादिनवर्तेतथातयेत्तमहीपतिरिति सनत्कुमारसंहि
 तायामपि तत्रसंस्कारयुक्तस्तुतंत्रमार्गमनाश्रयन् केवलवैदिकंमार्गंसेव्यमानःपतत्यधःउपवीतादिवद्वार्याः शंखच
 क्रगदाध्वजाःतंत्रमार्गप्रवृत्तस्यवैष्णवस्ययथाविधि अप्रसन्नप्रवृत्तानांचिन्हमत्रध्वजोयथा तंत्रमार्गप्रवृत्तानांत
 थाचक्रादिधारणंचक्रादिधारणंपुंसांहारिसंबंधवेदनं यातिब्रह्मनिमित्तहिकलयाहिविभूषणमिति एवंच सुदर्शनधार
 यित्वावन्हितस्तद्विजोत्तमःउपनीयविधानेनपश्चात्कर्मसुयोजयेदितिवचनेनसुदर्शनादिधारणस्यतां त्रिकोपनयनांग
 त्वेनप्रदीयते उपवीतादिवद्वार्या इतिसनत्कुमारवचनेनैवकुर्व्यात् उपवीतीशिखीविप्रश्चक्रलांछनसंयुतः
 चक्रलांछनहीनस्यविप्रस्यविफलाक्रियेति यमवचनेनापि लांछनहीनस्य तांत्रिकक्रियावैकल्यमेवप्रतिपाद्यते
 पूर्वोक्तप्रमाणैश्चक्रादिलांछनस्यतांत्रिकक्रियायामेवांगत्वावगमात् चक्रांकितायदत्तानिहव्यकठ्यानियानिवै रक्षां
 सितानिगच्छतिनपितृन्नचदेवताइत्यादिवचनैःकेवलवैदिकानामुक्ताचारस्यनिषेधाच्च अथपूर्वोक्तरीत्यातत्तमुद्राधा
 रणस्यतांत्रिकविषयत्वमस्तुगोपीचंदनादिकृतसुदर्शनस्यसर्वस्वरूपसाधारणस्यात् गोपीचंदनतोनित्यंलांछितंय
 स्यविग्रहम् शंखचक्रगदापद्मेर्देहेतस्यसदाहरिः कृष्णायुधांकनंपुण्यंगोपीचंदनमृत्स्नया प्रयागादिपुतीर्थेषुस
 गत्वाकिंकरिष्यति ललाटेतुगदाधार्यामूर्ध्निपाशदरौतथा भूमध्येनंदकंचैवशंखचक्रौभुजद्वये इत्यादिपद्मपुराण
 वचनेषुपुरुषविशेषाश्रवणादितिचेन्न अनारभ्याधीतस्याग्निष्टोमेप्रवृणक्तीत्यादिवाक्यादग्निष्टोमार्थत्ववदुत्पत्तिवा

ब्र० र०
अष्टाद०
१४

कथं सन्निधावश्रूयमाणयजमानसंबंधस्यापि गोपीचंदनादिकृतचक्रादिधारणस्य गोपीचंदनमृतायैः शंखचक्रा
दिलालितः स्वगृहे पूजयेद्देवंपांचरात्रविधानतइति वाक्यात्तांत्रिकपूजांगत्वावगमादित्याहुः परेतु वैष्णवसंस्काराः
सर्वेपिविष्णुमालयपूजार्था एव ननु गृहे विष्ण्वाराधनार्थाः श्रीशास्त्रे संकर्षणाद्युत्सवांतानामालयपूजाप्रकाराणा
मेव बहुशः प्रपंचमानतया आलयपूजाया एव प्रकरणत्वौचित्यात् गृहाराधनस्य क्वाचित्कविधानप्रकरणीयत्वायो
गात् तथा च सुदर्शनधारणमालयपूजकदेवलकादिविषयमेवेत्याहुः वस्तुतस्तु पांचरात्राद्यागमांतर्गतानां द्विजा
त्यादिपदघटितवचनानां पांचरात्राद्यागमोक्तदीक्षासंस्कृतद्विजातिविषयत्वेन प्रामाण्यव्यवस्थापितं द्विजात्यादि
पदघटितस्य निषेधशास्त्रस्यापि तद्विषयत्वमेव युक्तं तथा च विहितप्रतिषिद्धत्वाद्ग्रहणं ग्रहणत्यागावाज्यभागवद्वि
कल्पो मुद्राधारणस्य वैदिकतांत्रिकदीक्षासंस्कृतानां न च शुद्धवैदिकानामेव भ्रांत्यादिप्रसक्तचक्रादिधारणं निषिध्यत
इति वाच्यं बहूनां निषेधवाक्यानां विधायकत्वे संभवति नांतरिक्षेन दिवेत्यादिवदनुवादकत्वानौचित्यात् न चाष्टदोषदु
ष्टविकल्पापत्तिः अप्रामाण्याय पर्यायानुवादकत्वापेक्षया फलमुखत्वेन विकल्पस्य स्वीकर्तुमुचितत्वात् निषेधवाक्या
निबहूनि पुराणादिषूपलभ्यन्ते स्वशरीरेऽन्यदेहेवा अनेककरणाद्द्विजइति इदं हि मनुवचनं न ब्रह्मविष्णुरुद्राणां चिन्ह
मेकस्य धारयेदिति वचनानुरोधेन द्विजशब्दप्रतिपाद्यानां ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यानां ब्रह्मविष्णुरुद्रचिन्हां कनरूपनिषेध
परं शातातपस्मृतौ नां कयेन्न दहेद्वा त्रंदेवतायुधलांछनैः अकयेद्यदि वामोहात्पतत्येव न संशय इति यमस्मृतौ नां कयेन्न दहे
द्वा त्रंदेवतायुधलांछनैः दहनाल्लेखनाद्विप्रः पातित्यं याति तत्क्षणात् इति बौधायनस्मृतौ नां कनाय दहेद्देहं दहेच्चेत्कामका
रतः नाधिकुर्वति दग्धांगान् श्रौतस्मार्तेषु कर्मस्विति अन्यत्रापि ततश्च क्रधराश्चैव पंचायुधधरा अपि पाखंडाः सर्व एवैते
सर्वकर्मवहिष्कृता इति स्मृतिसारसंग्रहे चैडालं पतितं व्यंगंत सचक्रधरं द्विजं सूतिकामग्निदं दृष्ट्वा सवासाजलमाविशेदि

तिग्रथांतरे कुकुटश्चवराहश्चतप्तचक्रधरस्तथा रजस्वलाचपंडश्चपंचैतेश्चदूषकाः चक्रांकितायदत्तानिहव्यक
व्यानियानिवै रक्षांसितानिगच्छन्तिनपितृन्नचदेवताः पाखंडिनश्चपतितायेचचक्रांकिताद्विजाः पुण्यकर्मणितेषां
वैसन्निधिर्नेष्यतेकचित् तप्तचक्रांकितंविप्रनपश्येत्पुण्यकर्मणि तदृष्ट्वाचद्विजोभूमावशुद्धिसहसाप्नुयात् अज्ञाना
दथवालोभादंकितोवासुदर्शनम् धत्तेकुलघ्नंतदृष्ट्वासवासाजलमाविशेत् भुजाग्रेसलिलेनैवविलिखेद्यः सुदर्श
नम् वेदशास्त्रविनीतेपिदहत्यासप्तमंकुलमिति चक्रांकिततनुर्वापिराजन्लिंगांकितोपिवा नाधिकारीसविज्ञेयःश्रौ
तस्मार्तेषुकर्मसु शंखचक्रंचलिंगचयोमूढोधारयत्यसौ पाखंडःसहिविज्ञेयः सर्वकर्मवाहिष्कृतः पाखंडिनंपा
शुपतंविकर्मस्थानिरीश्वरम् विवासयेत्स्वराष्ट्रानुसर्वानेतानवैदिकानिति ताम्ररौप्यसुवर्णादिकृतचक्रादिलांछनम्
विधीयतेहिशूद्राणांनद्विजानांकथंचनेति नारदवचनं आदित्यपुराणे वेदेषुयज्ञभागेषुयस्यनास्त्यधिकारिता स
तापयित्वाचक्रादिधारयेत्स्वभुजद्वयमिति शंखचक्राद्यंकनंचनृत्यगीतादिकंतथा एकजातेरयंधर्मो नजातु स्याद्
द्विजन्मनः यथाश्मशानजंकाष्ठमनर्हंसर्वकर्मसु तथाचक्रांकितोविप्रः सर्वकर्मसुगर्हितः शंखचक्रंमृदाय
स्तुकुर्ध्यात्तप्तायसेनवा सशूद्रवद्वहिःकार्यःसर्वस्माद्द्विजकर्मणइति किंच लीलयापिलिखेद्यस्तुवाहुर्मूलसु
दर्शनम् कुलकोटिसमुद्धृत्यसगच्छेद्वैष्णवंपदमित्यादिमानवादिवचनैः स्वतंत्रफलार्थत्वविहितस्य सुदर्शनधारण
स्यपांचरात्राद्यागमविहितदीक्षाकर्तृसंस्कारकत्वेप्रमाणाभावः नचप्रकरणान्तदवगमः प्रकरणापेक्षयावर्लीयसा
वान्येनफलार्थतयाविनियुक्तस्यदुर्वलेनप्रकरणेनविनियोगासंभवात् किंचात्रप्रकरणमेवनसंभवति परस्परकां
क्षालक्षणंहिप्रकरणं नचफलार्थत्वेनविनियुक्तस्यमुशलधारणस्यस्वोपकार्याकांक्षास्ति नचचक्रलांछनस्यविफली
क्रियते पूर्वोक्तवचनेनतांत्रिकजागत्वेऽप्यस्त्वितिवाच्यं अतःक्रियाशब्देनफलसाधनपंचरात्राद्यागमविहितहोम दि

ब्र० र०
आषाढ
१५

क्रियाया अभिधानेन पूजादेः क्रियाशब्देनाभिधेयत्वेन तदंगत्वे प्रमाणाभावात् न च वैष्णवत्वस्य सिद्ध्यर्थमित्यादि
वचने दीक्षांगत्वावगमः तत्र वैष्णवत्वस्य सिद्ध्यर्थं संभवेन वैष्णवत्वस्य विष्णुभक्तेर्व्यजकत्वस्यैव प्रतीतेः न चोपनी
तादिवद्धार्याः शंखचक्रगदादयः तंत्रमार्गप्रवृत्तस्य वैष्णवस्य यथाविधीति वचनेन तांत्रिककर्मांगत्वावगमः
तद्वचनस्य शंखचक्रादिधारणे तंत्रमार्गप्रवृत्तैव वैष्णवरूपकर्तृविधायकत्वात् शुद्धतांत्रिकविषयत्वेन मिश्रमा
र्गप्रवृत्तैव वैष्णवविषयत्वाभावाच्च एवं च सुदर्शनधारयित्वा बन्धितं द्विजोत्तमः उपनीय विधानेन पश्चात्कर्म
सुयोजयेदिति वचने त्वाप्रत्ययः कालमात्रविधायकः न त्वंगत्वबोधकोऽपि दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टासोमेन यजे
तेति वत् वस्तुतस्तु चक्रांकिततनुर्वापिराजन् लिंगांकितोऽपि वा नाधिकारिपरिज्ञेयः श्रौतस्मार्त्तपुर्कर्मस्त्विति
वृहदाह्निकवचने चक्रांकिततनौः श्रौतस्मार्त्तकर्मस्वधिकारनिषेधः प्रतीयते चक्रांकेततनुश्च तत्र दीक्षासंस्कृतएव
तस्य च वैदिके तु पुरस्कृत्वा पश्चात्तंत्रसमाचरेदिति वचनेन वैदिकधर्माधिकारप्रतीतेर्भिश्रमार्गप्रवृत्तानां स्फुटविकल्प
सिद्धानि न च केवलतंत्रमार्गप्रवृत्तानामपि विकल्पः स्यादिति वाच्यं वैदिकाधिकारिणामेव निषेधविधिविषयत्वेन
तत्रैव विकल्पोचित्यात् वैदिककर्माधिकारशून्यानामेव केवलतंत्रमार्गाधिकारात् एवताम्ररौप्यसुवर्णादिकृतं चक्र
दिलाञ्छनं विधीयते हि शूद्राणां द्विजानां कथंचनेत्यादित्यपुराणवचने कथमपीति कथंचनेति पदेन घटिते तांत्रिक
दीक्षासंस्कृतत्वेऽपि चक्रादिधारणनिषेधापत्तेः तस्मात्केवलवैदिकैः शंखचक्रादिधारणं न कार्यं प्रापकप्रमाणाभावा
त् मिश्रमार्गप्रवृत्तैः पूर्वोक्तदिशादिविकल्पेनानुष्ठेयं केवलतंत्रमार्गप्रवृत्तस्तु नियमेनानुष्ठेयमिति समाप्ता प्रकृता
नुकृतिपरंपरयेत्यलं व्यवस्था अथ मत्स्यपुराणोक्तं विभूतिद्वादशीव्रतं नंदिकेश्वर उवाच शृणु नारद वक्ष्यामि
विष्णोर्व्रतमनुत्तमं विभूतिद्वादशीनामसर्वामरविभूतिता कार्तिके त्वथ वैशाखे मार्गशीर्षे तु फाल्गुणे आषाढे वैदशम्यां

तु शुक्लायां लघुमुद्रनरः कृत्वा सायंतनीं संध्यां गृह्णायां नमो भूयः एकादश्यां निराहारः समभ्यर्च्य जनार्दनं द्वाद-
श्यां द्विजसंयुक्तः करिष्ये भोजनं ततः तदविघ्नेन मे यातु साफल्यं मधुसूदन ततः प्रभाते वोत्थाय कृतस्नानजपः शुचिपूजये-
त्पुंडरीकाक्षं शुभमाल्यानुलेपनैः विभूतिदेनमः पादौ वेशोकावेति जानुनी नमः शिवायेत्यूरुचकटिवैविश्वरूपिणे कं-
दर्पाय नमो भिद्रमादित्याय नमः करौ दामोदरायेत्युदरं वासुदेवाय चस्तनौ माधवायेत्युरोविष्णोः कंठमुत्कंठिने नमः श्री-
धराय मुखं केशान् केशवायेति नारदं पृष्ठं शार्ङ्गधरायेति श्रवणौ वरदपाणये शिरः सर्वात्मने ब्रह्मन्नम इत्यभिपूजयेत् म-
त्स्यमुत्पलसंयुक्तं हंसकृत्वा तु शक्तिः उदकुंभसमायुक्तं ह्यग्रतः स्थापयेद्विभो गुडपात्रं तिलैर्युक्तं सितवस्त्राभिषेचितं रा-
त्रौ जागरणं कुर्यादिति हासकथादिकं प्रभातायां तु शर्वर्ध्यां ब्राह्मणाय कटुविने सकांचनोत्पलं देवसोदकुंभं निदयेत्
यथानमुच्यते विष्णुः सदा सर्वविभूतिभिः तथामामुद्धराशेषदुःखसंसारकर्दमात् दशावताररूपाणि प्रतिमासं क्रमा-
न्मुने दत्तात्रेयं तथा व्यासमुन्यन्नेन समन्वितं प्रतिमासं तु कर्तव्या मूर्तयः कांचनेन वै कांचनस्यैव पद्मस्य संस्थाप्योपरि
पूजयेत् पुष्पधूपादिनैवेद्यैर्भक्ष्यभोज्यैः सदीपकैः वस्त्रैराभरणैश्चैव यथाविभवसारतः रात्रौ जागरणं कुर्याद्वाति नृ-
त्यादिभिर्नरैः ततः प्रभाते विमले कृतस्नानादिका क्रियः उपदेष्टे तु दातव्यं सर्वमेतत्समाहृतं प्रतिमासं पुराणज्ञे वेदवेदांग-
पारगे ततः संवत्सरांते च विश्वेशं शक्तिपूर्वकं शक्तिपूर्वकमिति सविभूतिपुरःसरं कृत्वा संपूज्य लवणपर्वतेन समान्वि-
तं लवणपर्वतदानविधिस्तु दानखंडेऽचेषणीयः शय्यां सोपस्करां श्रेष्ठां गांचैवोपस्करान्वितां ग्रामदेशपतिर्दद्यात्
क्षेत्रं ग्रामपतिस्तथा निवर्तनं क्षेत्रपतिर्भवन्त्वसमृद्धिमत् एवं विभवसारेण पूजायै त्वेदं शंभुं अन्वयानपि यथाशक्त्या
तर्पयित्वा द्विजोत्तमान् वस्त्रान्नगोहिरण्यादिसत्त्वमास्थाय चोत्तमं यन्नसत्वंत ब्रह्मरिस्तोषमायात्यसंशयं यश्चातिनिः-
स्वः पुरुषो भक्तिमान्माधवं प्रति पुष्पार्चनविधानेन सत्कुर्याद्वात्सरत्रयं अनेन विधिना यस्तु विभूतिद्वादशीं व्रतं कुर्यात्स

द्र० र०
अपाठ०
१६

पापनिर्मुक्तः पितृ सांतारयैच्छतं सप्तजन्मन्यसौमर्त्याविभूतिं प्राप्नुयात्परां रोगदौर्गत्यपापानां भाजनं नौपजायते भ
क्तिश्च यज्ञपुरुषेतस्य जन्मनि जन्मनि प्राप्नुयादच्युतं स्थानमच्युतस्य प्रसादतः इयं चाखडितं कार्या विभूतिर्द्वादशो म
रैः सर्वपापप्रशमनी सर्वफलप्रदायिनी इति कलुषविदारणं जनानां पठतिसदा यशूणोतिवोत्तिभक्त्या मातिमपि च ददाति
देवलोके वसतिचिरं च स पूज्यतेऽमरैर्धैः इति मत्स्यपुराणोक्तं विभूतिर्द्वादशीव्रतं ॥ * अथ स्कंदपुराणोक्तं देवशय
यन्येकादशीव्रतं तथा च पद्मपुराणे युधिष्ठिर उवाच आपाठस्य सिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् कोविधिः केन वार्चाणां
किं पुण्यं च वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच कथयामि कथां पुण्यां स्वर्गमोक्षप्रदायिनीं कामिकानामनाम्नेति सर्वपापहरा प
रा यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेयफलं भवेत् सत्यं सत्यं मया प्रोक्तं नातः परतरं नृणां पापिनां पापनाशाय तृणदावान
लोपमा अतः परं नरश्रेष्ठ नैव मोक्षप्रदायिनी यस्मात्तत्कारणाद्वा जन्मभूयतां गतिरुत्तमा वैष्णवैर्मम भक्तैश्च सततं श्रुति
पोषकैः आपाठे वामनोऽयैस्तु पूजितस्तैर्जगत्त्रयं वामनः पूजितोऽथेन कमलैः कमलेक्षणः तेनार्चितं जगत्सर्वत्रयो देवाः
सनातनाः एतस्मात्कारणाद्वा जन्मकर्तव्यं हरिवासरं युधिष्ठिर उवाच संशयोऽस्ति महाभाग श्रूयतां मे जनार्दन कथं
सुप्तेऽसि देवेश कथं त्वं बलिमानदः संतुष्टः पृथिवीदेव किं कुर्वति जनास्तदा किं व्रतं कोविधिश्चैव चातुर्मास्ये समागते एत
द्विस्तरतो देव संशयं छिधि मे प्रभो श्रीकृष्ण उवाच श्रूयतां राजशार्दूल कथां पापहरां परां बलिर्वैदानवः पूर्वमासीत् त्रेतायु
गे तथा पूजयंश्चैव मानित्यं मद्भक्तो मत्परायणः यज्ञैस्तु विविधैः सूक्तैर्जपन्नास्ते स नित्यशः द्विजानां पूजको नित्यं यज्ञकृ
द्धर्मकृत्ततः परं सा त्विन्द्रविद्वेषादिद्रलोकमजीजयत् महत्तमिन्द्रलोकं तज्जितं तेन दुरात्मना एवंविधो बहुधास्तुतं इंद्रेण
सूक्तिभिः गुरुणा देवतैः सार्धं बहुधा पूजितो ह्यहं ततो वामनरूपेण अवतारितुं पंचमे अत्युग्ररूपेण तदा सर्वब्रह्मांडरू
पिणा बालकेन जितः सोऽपि सत्यमालंब्य तस्मिन् स्थितवान् मया व्यासं च तत्सर्वं ब्रह्मलोकं सप्तसागरं एव रूपं तदा कृत्वा

श्रूयतां राजसत्तम संकल्पमात्रेण कृतं पदत्रयमिदं क्रमात् प्राथ्यमाने मयितदा संकल्पः पतितः करात् भूलोके तु पदं न्य
 स्पभुवलोके तु जानुनी स्वलोके तु कटिन्यस्य महलोके तद्योदरं जनलोके च हृदयं तपोलोके च कंठकम् सत्यलोके मुखं
 स्थाप्य उत्तमांगं तदूर्ध्वके सूर्यचंद्रग्रहाः सर्वे नक्षत्रायोगसंयुताः देवाः सैद्राश्च नागाश्च ममतस्थुस्तथोदरे स्तुवंतो वे
 दसंभूतैः सूक्तैश्च विविधैस्तदा करे गृह्णात्वा तु वालिं त्रिपादैः पूरितामही अर्धतुल्यस्य पृष्ठे वै तदान्यस्य पदं त्वहं क्षिप्तोरसा
 तले राजन् दानवो मम पूजकः क्षिप्ते तु दानवैश्चैव किमकुर्वततः परं विनयावनतो सा तु प्रसन्नो हं जनार्दनः आपादशु
 कपक्षे वै कामिका हरिवासरः तस्यामिका च मे मूर्तिर्धलिमाश्रित्य तिष्ठति द्वितीयाशेषपथ्यं के श्रीराब्धौ सागरोत्तमे सुप्ते
 मयि हर्षाकेशे यावच्चायाति कार्तिकी तावदेतद्भवेत्पुण्यं सर्वपुण्येत्तमोत्तमं एतस्मात्कारणाद्वा जन्कर्तव्या सा प्रय
 त्नतः नातः परतरा काचित्पवित्रा पापनाशिनी यस्यां प्रसुप्यते देवः शंखचक्रगदाधरः श्रीयुक्तं पूजयेद्देवं त्रैलोक्यस्य
 पितामहं रात्रौ जागरणं कृत्वा भक्त्या युक्तो विशेषतः एवं च कुरुते राजन्नेकादश्या विधानकं सर्वपापहरं चैव भुक्तिमुक्तिः
 प्रदायकं शृणुयाच्चैव यो मर्त्यः कथां पापहरां परां अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ॥

॥ इति श्रीस्कंदपुराणे देवशयनीकामदैकादशीव्रतकथा ॥

अस्यामेवापादशुक्लैकादश्यामन्वादितीति स्थितं तत्रः श्राद्धं कर्तव्यं तत्रैकादशीमध्याह्नव्यापिनी ग्राह्येति ॥ *
 प्राक्मन्वादि कृत्येभिधानात् आपादशुक्लैकादशीकृत्यनिर्णयः अत्रापादशुक्लद्वादश्यामनुराधायोगरहितायां पारणं
 कुर्यात् तदुक्तं हेमाद्रिभविष्ये आभाकासितपक्षे पुनश्च श्रवणरेवती संगमेन हि भोक्तव्यं द्वादशीव्रतमाचरेत् ॥ अस्या
 र्थः आपादभाद्रपदकार्तिकशुक्लद्वादशीष्वनुराधाश्रवणरेवतियोगे एकादशीव्रतस्य पारणं न कुर्यात् आसुत्रिसू
 त्रप्येकादशीपूषवासवव्रतकर्तव्यतोक्ता तथा च भगवद्वचनं मच्छयने तु मनुष्याने मत्पार्श्वपरिवर्तने नरे मूलफलाहा

ब्र० र०
आषाढ
१७

रीहादिशल्यममार्पति यदापाठद्वादश्यामैत्रेणाष्टयामात्मकीयोगस्तदोपवासद्वयप्रसंगादशकादिभिर्मैत्राद्यपादयो
गएवपाराणेवर्ज्यः तदुक्तंविष्णुधर्मोत्तरे मैत्राद्यपादेस्वपितीहाविष्णुः पौष्णात्यपादेप्रतिबोधमेति श्रुतेश्चमध्येप
रिवर्तमेतिसुतिप्रबोधपरिवर्तनमेववर्ज्यमिति इदंत्वनुराधायोगेपारणवर्जनंकृतादियुगांतरविषयं तथाचज्योतिर्नि
बंधमहाभारते आभाकानांसितपक्षमैत्रात्यश्रुतिशेहिणी संगमेनैवभोक्तव्यंद्वादशद्वादशीर्हरेत् मैत्रर्क्षतुकृतेत्याज्यं
त्रेतायांरेवर्तित्यजेत् अथपुनरपिदेवशयनमुपक्रम्य सर्वपादैवतानांशयनकालःप्रदर्श्यते वामनपुराणे एकादश्यां
जगत्स्वामीशयनपरिकल्पयेत् शेषाहिभोगपर्येककृत्वासंपूज्यकेशवं कृत्वापवित्रकंचैवसम्पूज्यचद्विजान् ॥
अनुज्ञां ब्राह्मणेभ्यश्चद्वादश्यांप्रयतः शुचिः लब्ध्वापीतांवरधरःस्वास्तिनिद्रांसमापयेत् त्रयोदश्यांततःकामःस्वपि
तेशयनेशुभे कदंबानांसुगंधानांकुसुमैःपरिकल्पिते चतुर्दश्यांतथायक्षाःस्वपंतिसुखशीतले सौवर्णपंकजकृतेसु
खास्तोष्णिपिधानके पौष्णिमास्यामुमानाथःस्वपितेचर्मसंभवे वैयाघ्रेसजटाभारंसमुद्ग्रंथ्याथचर्मणा यदादिवाक
रोराशिंसमायातिचकर्कटं ततोमराणांरजनीभवतिदक्षिणायनं नीलोत्पलमयेशुभेब्रह्माप्रतिपदितथा तलेस्व
पितिलोकानांदर्शयन्मार्गमुत्तमं विश्वकर्माद्वितीयायांतृतीयायांगिरेःसुता विनायकश्चतुर्थीतुपंचम्यामपिधर्म
राट् षष्ठांस्कंदःस्वपितिहिसप्तम्यांभगवानूरविः कात्यायनीतथाष्टम्यांनवम्यांकमलालया दशम्यांभुजगेश
श्चस्वपंतैवायुभोजनाः एकादश्यांतुकृष्णायांसाध्याब्रह्मस्वपतिच ॥ एवमेकादश्यांशयनपरिकल्पनं द्वादश्यां
निद्रोदयः इतिवामनपुराणात् अत्रविभुद्वादश्यांलवणपर्वतदानमुक्तपाद्ये उत्तमःषोडशद्रोणैःकर्तव्योलवणाचलः
मध्यमःस्यात्तद्वैनचतुर्भिरधमःस्मृतः वित्तहीनोयथाशक्त्याद्रोणादध्वेतुकारयेत् चतुर्थीशेनविष्कुंभपर्वतान्कारये
त्पृथक् अत्रपृथगित्युक्तेःप्रत्येकमेरुद्रव्यचतुर्थांशपरिमितेनलवणेन विष्कुंभपर्वतचतुष्कमयंधान्यपर्वतवत्

विष्कुंभवत्तेषु ज्ञेयमिति मदनः अत्र विधानं धान्यपर्वतवत् ज्ञेयं मंत्राश्च सौभाग्यरससंभूतो यतो यं लवणोरसः तदा
 त्मकत्वान्मां पाहि पापात्तस्मान्नमोनमः यस्मादन्नरसाः सर्वे नोत्कृष्टालवणं विना प्रियं च शिवयोर्नित्यं तस्माच्छां
 तिं प्रयच्छ मे विष्णुदेहसमुद्भूतं यस्मादारोग्यवर्द्धनं तस्मात्पर्वतरूपेण पाहिसंसारसागरात् अनेन विधिना य
 स्तु दद्याल्लवणपर्वतं उमालोके वसेत्कल्पंततौ याति परांगतिं संकल्पश्च कल्पपर्यंतमुमालोकप्राप्तिसमनंतरपरम
 गतिवत्कामईश्वरप्राप्तिकामौवालवणाचलदानमहं करिष्ये एवमेव दानविधानं इति लवणाचलदानम् ॥ अथ चातुर्मा
 स्येधारणापारणाव्रतविधानं भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच शृणुकौंतेय वक्ष्यामि धारणापारणाव्रतं बांधवादिवधं
 दोषसर्वोपद्रवनाशकम् चातुर्मास्येति थावादौ मासिकौंतेय सुव्रत पुण्याहंकारयेत्पूर्वमेकादश्यां शुभे दिने पश्चात्स
 कल्प्यनियमंतदारभ्य व्रतं चरेत् आदौ मासितथा चांत चातुर्मास्यमथापि वा एकस्मिन्धारणं कार्यं पारणं च तथा
 परं उपवासो धारणं स्यात्पारणं भोजनं भवेत् धारणाद्यदिने प्राप्ते अर्धपूर्वा निवेदयेत् पारणं तु ततः कार्यं मंत्रमष्टाक्ष
 रं जपेत् अष्टोत्तरशतं दद्यादध्वं देवाय तन्मनाः समाप्ते मासि राजेंद्र कुर्व्यादुद्यापनबुधः चातुर्मास्यव्रतं चाथ मा
 से मासे तु कारयेत् उपवासदिने प्राप्ते पुण्याहंकारयेत्पुरा आचार्यवरयेत्पश्चाद्ब्रह्माणं तु ततः परं कुर्व्यात्तु प्रतिमांत
 त्रलक्ष्मीनारायणस्य च पूर्णकुंभे तु तां रुद्राण्यपूजयेत्त्रिंशि भूमिप पंचामृतैस्तथा पुष्पैस्तुलसीदलसंयुतैः माल
 तीकेतकीभिश्च मल्लिकाकुसुमैस्तथा रात्रौ जागरणं कुर्व्यात्पुराणपठनादिभिः प्रातःकाले तु संप्राप्ते ब्राह्मणांस्तु निमंत्रयेत्
 मासे विप्राः पंचदश द्विमासे द्विगुणानृप चातुर्मास्ये तथाराजन् तथा त्रिंशत्भूसुरान् आनीय संख्ययाराजन् ब्राह्म
 णांस्तान्निमंत्रयेत् पश्चात्पूजादिकं कृत्वा देवपूजां समाचरेत् पश्चादग्निं समाधाय होमं कुर्व्याद्यथाविधि निषसीदेति
 मंत्रेण जुहुयाच्च तिलोदकं अराजिकेशां मंत्रेण जुहुयाच्च तिलोदकं अष्टाक्षरेण मंत्रेण पापसंजुहुयात्ततः लक्ष्मीनारा

ब्र० र०
अष्टाद०
१८

यणोदेवः स्थानत्रयेपि देवता पूर्णाहुतिततो हुत्वा होमशेषं समापयेत् ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चादाचार्यं पूजयेत्ततः एवं
कृत्वामहाभागब्रह्महत्यादिपातकैः मुच्यतेनात्र संदेहस्तस्मात्कुरु महाव्रतं सुग्रीवस्तु पुरारजन् कृत्वा वालिनमा
हवे नारदोऽपि पुरारजन् पूर्वजन्मनि शूद्रजः द्विजेभ्य उपदेशात्तु सकृद्वारणपारणं होमादिकं विना चापि व्रतस्यास्य
प्रभावतः जितेन्द्रियस्ततो भूत्वा ब्रह्माभूद्वा शिनां वरः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन धारणं पारणं कुरु इन्द्रियाणां वशार्थाय सर्व
पापापनुत्तये तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुरुष्वेदं व्रतोत्तमं किं दानैस्तपसा साधयैः किमन्यैश्च व्रतैर्यमैः धारणं पारणं कु
र्याद्ब्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वयज्ञेषु तीर्थेषु सर्वदानेषु यत्फलं तत्फलं समवाप्नोति कृत्वा धारणपारणं इदं व्रतं महापुण्यं त
पसामुत्तमं तपः यज्ञानामुत्तमो यज्ञो ब्रतानामुत्तमं व्रतं तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुरुष्वविधिपूर्वकं बांधवादिबन्धुर्दोषै
र्मुच्यसे नात्र संशयः इति तं संप्रभाष्य अथ कृष्णः स्वां च पुरीं ययौ दृश्यमानः पौरजनैः समस्तैः पांडुपुत्रकैः युधिष्ठिरै
पिराजर्षिश्चकारेदं महाव्रतं विमुक्तः सर्वपापेभ्यो वंशपश्चतथा भवत् इति भविष्योत्तरे धारणपारणव्रतम् अस्या
मेव द्वादश्यां कृत्यांतरं नारदीये आषाढशुक्लद्वादश्यां विप्रान् द्वादशभोजयेत् मधुरान्नेन रं पूज्य पृथग्गंधादि
भिः क्रमात् तेभ्यो वासांसि दंडांश्च ब्रह्मसूत्राणि मुद्रिकाः पात्राणि वददेद्रक्त्या विष्णुर्मे प्रीयतामिति महाभारते दा
नधर्मेषु आषाढे मासि द्वादश्यां वामनेति च पूजयेत् नरमेधमवाप्नोति पुण्यं चलभते महदिति आषाढे शुक्लत्रयोद
शीमारभ्य पंचदिनात्मकमुमामहेश्वरमूर्तिं पूजाव्रतं नारदीये शुचिशुक्लत्रयोदश्यामेकभक्तं समाचरेत् पूजयित्वा ज
गन्नाथा उमामाहेश्वरी तनू हेम्यौ रौप्यौ मृण्मयौ वा यथाशक्ति विधाय च सिंहोक्षस्थौ देवगृहे गोष्ठे ब्राह्मणवेश्मनि स्था
पयित्वा प्रतिष्ठाप्य देवमंत्रेण नारद ततः पंचदिनं पूजाचैकभक्तव्रतं तथा स्त्रीवापि दिवसे प्रातः स्नत्वा संपूज्य तौ पुनः सम
र्पणीयौ विप्राय वेदवेदांगशालिने वर्षे वर्षे ततः पश्चादिधेयं पंचवर्षकं तदन्ते धेनुयुग्मेन सहितौ तौ प्रदापयेत् इत्थं नरो

वानारीवाकृत्वाव्रतमिदं शुभं नैवदापित्यविच्छेदं लभते सप्तजन्मसु ॥ इति सोद्यापनमुमामाहेश्वरव्रतं आपाठत्रयोद
 श्यां जयापार्वतीव्रतं भविष्योत्तरे श्रीलक्ष्मीरुवाच देवदेवजगन्नाथभुक्तिमुक्तिप्रदायक कथयस्व प्रसादेन लोकानुग्र
 हकाम्यया नारीणां यद्व्रतं चैव अवैधव्यकरं शुभं येन चोर्णेन नारीणामखंडफलदं भवेत् श्रीभगवानुवाच सत्यमुक्तं त्व
 यादेविनचामिथ्यात्वयोदितं तद्व्रतं कथयिष्यामि नारुयातं कस्यचित्पुरा येन चोर्णेन नारीणामवैधव्यं प्रजायते अकथ्यं
 परमं गुह्यं पवित्रं पापनाशनं आपाठे चैव कर्तव्यं शुक्लपक्षे त्रयोदशी गृहणीया न्नियमं तत्र दंतधावनपूर्वकं तत्र दंत
 धावनमंत्रः आयुर्वलयशोवर्चः प्रजापशुवसूनिच ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च तन्नो देहि वनरूपते नियमाफलमाप्नोति नि
 ष्फलं नियमं विना तस्मात्सर्वप्रयत्नेन व्रतं नियमपूर्वकं एवं भक्तव्रतं चैव करिष्ये विधिना धुना स्वादुरहितधान्येन
 तेन पापं व्यपोहतु उमामहेश्वरौ काव्यौ सुवर्णरजतादिभिः अथवा मृण्मयौ सिंहदृषदेहोपरिस्थितौ गोष्ठे देवा
 लये वा पितृयात्राह्मणवेश्मनि स्थापयेद्देवमंत्रेण प्रतिष्ठां तत्र कारयेत् तद्दिने दंतकाष्ठं च यूथिकं यावरानने कुंकुमा
 गुरुकस्तूरीसिंदूरैरष्टगंधकैः चंपकैः सप्तत्रैश्वर्ययुधिकायामृतोद्भवैः श्रीवासूत्रेण दूर्वायाः पूजयित्वा विधानतः अर्घ्ये
 ण चातिशुभेण चोत्तरीययुगेन वै श्रीवृक्षद्राक्षादाडिमैस्तथाजातीफलैश्च आद्या देवी च शर्वाणि शंकरस्य सदा प्रिये
 अर्घ्यं गृहाण देवेश्मिनोपरि कृपां कुरु इति पूजाप्रकर्तव्या कथां शृणु द्विजोत्तमात् श्रीलक्ष्मीरुवाच अच्युताय नमस्तु
 भ्यं पुरुषादिस्वरूपिणे व्रताध्यक्षमहाप्राज्ञत्वं वृद्धिक्षयकारक कथयस्व प्रसादेन व्रतानां व्रतमुत्तमं केन चादौ पुराची
 णीमर्त्यलोके प्रकाशितं एतत्सर्वप्रसादेन ब्रूहि मे जगदीश्वर श्रीभगवानुवाच अथातः संप्रवक्ष्यामि पार्वत्यास्ते क
 थामिमां यां श्रुत्वा सर्वपापभ्यो मुच्यते नात्र संशयः आसीत्पुराकृतयुगे कौण्डिन्यनगरे वरे ब्राह्मणो वसते तत्र सत्यशौ
 चपरायणः गुणवाञ्छीलसंतोपीवामनो नाम नामतः तस्य भार्य्या प्रिया सत्या रूपलक्षणसंयुता धनाढ्या वैद्वि

ब्र०२०
आषाढ
१९

दुषोगृहे वै सर्वसंपदः केन कर्मविपाकेन संतानरहितो भवत् अपुत्रस्य गृहं शून्यं इमं शानसदृशं भवेत् दंपती तेन दुः
खेन क्षामौ जातौ शरीरतः एकदा कालयोगेन नारदो गृहमागतः अर्घ्यपाद्यं कर्तते न कथां च क्रेमुना सह वामन उवाच
नारद त्वं मुनि श्रेष्ठ सर्वज्ञानपरायण कथयस्व प्रसादेन कथं दुःखं प्रशाम्यति दानेन केन देवर्षे व्रतेन नियमेन च तीर्थे
न केन देवर्षे संतानं मे भविष्यति नारद उवाच शृणु विप्र प्रवक्ष्यामि संतानं तु भविष्यति वनस्य दक्षिणे पार्श्वे विल्ववृ
क्षस्य मध्यतः विधुलिंगं च विख्यातं भवानी साहितं परं सपथ्यं कुरुयत्नेन तुष्टो दास्यति संततिं अपूज्यं लिंगमभ्य
र्च्य पूज्यस्य च प्रदीयते अनाथप्रेतसंस्कारं कोटियज्ञफलं लभेत् इत्युक्त्वा नारदः स्वर्गगतो वै मुनिपुंगवः वनमध्यग
तौ द्वौ तौ दंपती पुत्रकाक्षिणौ विल्वमध्यगतं दृष्ट्वा शिवलिंगं पुरातनं विल्वपत्रेण जीर्णं नलिंगं तत्रैव छादितं विहाय वि
ल्वपत्राणितदादाय विलेपनं पंचामृतेन प्रक्षाल्य पूजां कृत्वा मनोरमां नित्यं नियमसंयुक्तं पूजयन् परमेश्वरं पंचा
ब्दं पूजितस्तेन पार्वती सहितो हरः एकदा तु गतो सौहिपुष्पार्थे ब्राह्मणोत्तमः कुसुमं गृह्यते यावत्तावद्दृष्टुं पन्नगैः
पतितस्तद्वने घोरे सिंहव्याघ्रसमाकुले तृतीयेन मुहूर्ते न तद्धार्या चिंतयत्तदा केनापि कारणेनाद्यकथं नायाति मे प
तिः पार्वती तु समायाता यत्र तिष्ठति ब्राह्मणी क्रंदमानां च तां दृष्ट्वा पार्वती वरदा भवत् सुधाशीकरहस्तेन विप्रवक्त्रं
प्रासिंचती उत्थितो ब्राह्मणस्तत्र निशीथे निद्रया यथा तावेत्यचरणौ देव्या गृहीत्वा विनयान्वितौ पार्वत्योक्तं भिदं वाक्यं
वरं वरय सुव्रते ब्राह्मण्युवाच त्वत्प्रसादेन रुद्राणिलब्धं तु वाञ्छितं मया संतानं चैव मे नास्ति एतद्दुःखं च मे नुद पार्व
त्युवाच व्रतं कुरु विधानेन मम नाम्ना च विश्रुतं जयाममव्रतं नाम त्रैलोक्ये पावनं परं जया पार्वती व्रतं चैतदापादे चारु
लोचने स्वादुरहितधान्येन लवणरहितेन च भोक्तव्यं पंचकदिनं कर्तव्यं तु दृढव्रतं त्रयोदश्यां समारभ्य तृतीयायां समा
पनं शुक्लपक्षे समारभ्य कृष्णपक्षे समापनं पञ्चाब्दं पावनाः स्तुवतं कार्यं प्रयन्ततः पंचाब्दं तु यवैश्चैव व्रतं